

Liahona

A photograph of a man in a white button-down shirt carrying a young girl on his shoulders. The girl is wearing a brown t-shirt and pink pants, and has her arms outstretched. They are in a sunlit forest with green trees in the background.

**10 måder at følge
Herrens plan på
i dit liv, s. 14**

**Enhed i De Halvfjerds' kvorummer –
en model til efterfølgelse, s. 38**

Hvorfor spiller dine valg en rolle? s. 62

Pauls og mit valg om dating, s. 65

»Velsignet er den mand, som stoler på Herren, og tager sin tilflugt hos ham.

Han bliver som et træ, der er plantet ved bækken; det sender sine rødder mod vandløbet ... dets blade er grønne.«

Jer 17:7-8

BUDSKABER

- 4 Budskab fra Det Første Præsidentskab: Tjen Herren med kærlighed**
Præsident Thomas S. Monson
- 7 Besøgsbudskabet: Jesu Kristi guddommelige mission: Den gode hyrde**

ARTIKLER

- 14 Lev et liv med fred, glæde og mening**
Ældste Richard G. Scott
Disse 10 valg kan udgøre et mønster for fremgang og lykke i livet.

PÅ OMSLAGET

Forsiden: Fotoillustration: Leslie Nilsson. Indersiden af forsiden: Foto © Yann Arthus-Bertrand/Altitude.

22 Abrahams pagt

Ethvert medlem af Kirken tager del i Abrahams pagt. Denne oversigt giver dig den historiske baggrund.

26 Pionerer i ethvert land: »Det vældige rige« – Kirkens vækst i Rusland

James A. Miller
Sidste dages hellige har bygget på nutidige profetier i etableringen af Kirken i Rusland.

32 Næring af vores nye liv

Eve Hart
Nyomvendte fra hele verden fortæller om, hvordan de har plantet troens frø og udvikler stærke evangeliske rødder.

38 Opbyg åndelig styrke i præstedømmekvorummerne

Ældste Ronald A. Rasband
Sammenholdet og kærligheden blandt De Halvfjerds kvorummer kan tjene som eksempel for alle præstedømmekvorummer.

FASTE ARTIKLER

- 8 Noter til oktoberkonferencen 2013**
- 10 Profeter i Det Gamle Testamente: Noa**
- 11 Undervis i *Til styrke for de unge*: Tjeneste**
- 12 Vores hjem og familie: Forberedelse til at være en evig familie**
Marco Castro Castro
- 44 Sidste dages hellige røster**
- 80 Til vi ses igen: Advarsler**
Jerry Peak

48

48 Tal, lyt og hav kærlighed

Mark Ogletree

En balance mellem disse tre typer samtaler kan lede til sunde forhold.

Se, om du kan finde den Liahona, der er gemt i dette nummer. Vink: Dette er vigtigt.

62

Overvej, hvad du ønsker af livet ...

52 Templets velsignelser

Ældste Robert D. Hales

Vores forberedelse til templet er et af livets vigtigste oplevelser.

56 Spørgsmål og svar

Templet ligger så langt væk, så jeg kommer der ikke så ofte. Hvordan kan templet blive en større del af mit liv end det er i dag?

58 Til styrke for de unge: Trofast og kærlig tjeneste

Carol F. McConkie

60 Uddeling af »hjemme-igen« kits

Olivet Gasang

En frygtelig tyfon ødelagde flere tusinde hjem. Nu havde jeg muligheden for at tjene.

61 Sådan fylder du livets bog

Ældste L. Tom Perry

Sådan fylder du dit liv med »det er jeg glad for, at jeg gjorde«-aktiviteter.

62 Det spiller en rolle at træffe valg

Mindy Raye Friedman

Ønsker du dig en god konsekvens? Så træf et godt valg.

65 At date eller ikke at date

Savannah M. Smithson

Paul inviterede mig ud på en date, og han var en god ven. Hvorfor kunne jeg så ikke tage af sted?

76

66 Høsten

Ældste Koichi Aoyagi

Rishøsten var kun halv færdig. Med dette tempo ville jeg ikke få lov til at tage i kirke.

67 Vor himmelske Fader elsker dig

Præsident Thomas S. Monson

68 Den bedste familie for evigt

Olivia Corey

De andre piger holdt Olivia udenfor. Hun havde ikke troet, at en spand med maling kunne være en hjælp.

70 Særlige vidner: Hvorfor er det så vigtigt at tjene andre?

Ældste M. Russell Ballard

71 Vores side

72 Venner over hele verden: Jeg hedder Arina og er fra Rusland

Amie Jane Leavitt

74 Få Primary hjem: Vor himmelske Fader har en plan for sine børn

76 Til mindre børn

81 Portræt af en profet: Spencer W. Kimball

Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges tidsskrift på dansk.

Det Første Præsidentskab: Thomas S. Monson,
Henry B. Eyring og Dieter F. Uchtdorf

De Tolv Apostles Kvorum: Boyd K. Packer, L. Tom Perry,
Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard,
Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland,
David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson,
Neil L. Andersen

Redaktør: Craig A. Cardon

Vejledere: Jose L. Alonso, Mervyn B. Arnold,
Shayne M. Bowen, Stanley G. Ellis, Christoffel Golden

Adm. direktør: David T. Warner

Driftschef: Vincent A. Vaughn

Leder af Kirkens Tidsskrifter: Allan R. Loyborg

Forretningsfører: Garff Cannon

Chefredaktør: R. Val Johnson

Vicechefredaktør: Ryan Carr

Redaktion: Susan Barrett, Brittany Beattie, David Dickson,
David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Mindy Raye
Friedman, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt,
Jennifer Grace Jones, Michael R. Morris, Sally Johnson Odekirk,
Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Paul
VanDenBerghe, Marissa Widdison

Ledende Art Director: J. Scott Knudsen

Art Director: Tadd R. Peterson

Designmedarbejdere: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus,
C. Kimball Bott, Tom Child, Nate Gines, Colleen Hinckley,
Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W.
Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Koordinator af intellektuel ejendomsret:

Collette Nebeker Aune

Produktionsleder: Jane Ann Peters

Produktionsmedarbejdere: Kevin C. Banks,
Connie Bowthorpe Bridge, Julie Burdett, Bryan W. Gyi,
Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty

Prepress: Jeff L. Martin

Trykchef: Craig K. Sedgwick

Distributionschef: Stephen R. Christiansen

Liahona:

Redaktør: Svend Aage Andersen

Redaktionens adresse: Translation Division,
Borups Allé 128, 1. th, DK-2000 Frederiksberg.
Tlf. 38 11 18 50

Kirkenyt: Finn Lykkegaard

Distribution

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga, MOS,
Sveagatan 8 A, 441 32 Alingsås, Sverige

Abonnementoplysninger

Tegning af abonnement eller adresseændring kan ske ved
henvendelse til kundeservice på tlf. 0046-8 500 655 20.

E-mail: rcstockholm@ldschurch.org

Abonnementspris: DKK 55 pr. år (Grønland DKK 27,50).

Betalings: Online: store.lds.org; eller girokonto: 653-2136.

Indsendelse af manuskripter og spørgsmål sker online på
liahona.lds.org; med post til Liahona, Rm. 2420, 50 East North
Temple, Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; eller med e-mail
til liahona@ldschurch.org

Liahona (et ord fra Mormons Bog, som betyder »kompas« eller
»vejviser«) udgives på albansk, armensk, bislama, bulgarsk,
cambodjansk, cebuano, dansk, engelsk, estisk, fiji, finsk, fransk,
græsk, haitiansk, hollandsk, indonesisk, islandsk, italiensk,
japansk, kinesisk, kinesisk (forenklet), kiribati, koreansk,
kroatisk, lettisk, litauisk, malagassisk, marshallsk, mongolsk,
norsk, polsk, portugisisk, rumænsk, russisk, samoansk,
slovensk, spansk, svensk, swahili, tagalog, tahitiensk, thai,
tjekkisk, tonga, tysk, ukrainsk, ungarsk, urdu og vietnamesisk.
(Antal numre pr. år varierer fra sprog til sprog).

© 2014 Intellectual Reserve, Inc. Alle rettigheder forbeholdes.
Printed in the United States of America.

Tekst og billedmateriale i Liahona kan kopieres til lejlighedsvis,
ikke-kommercielt brug i kirke og hjem. Billedmateriale må
ikke kopieres, hvis der i kunstværkets kildeangivelse står
restriktioner. Spørgsmål skal rettes til Intellectual Property
Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150,
USA; e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org

For readers in the United States and Canada:

February 2014 Vol. 163 No. 2. LIAHONA (USPS 311)
Danish (ISSN 522-9165) is published monthly by The Church
of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple,
Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00
per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals
Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice
required for change of address. Include address label from a
recent issue; old and new address must be included. Send
USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution
Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-
5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express)
may be taken by phone or at store.lds.org. (Canada Poste
Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5).
NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes
to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Forslag til familieaften

*Dette nummer indeholder artikler og aktiviteter, der kan anvendes til familieaften.
Her er to eksempler:*

FOTOILLUSTRATION: CRAIG DIMOND

»Noa«, s. 10: Overvej at fortælle beretningen om Noa ved hjælp af skyggeteater. I et mørkt rum oplyser du væggen ved hjælp af et lys (fx en lommelygte). Du og din familie kan bruge jeres arme og hænder til at lave figurer på væggen, der kan fortælle om båden, dyrene, regnen, duen og regnbuen. Overvej at afslutte aktiviteten ved at drøfte, hvordan vi kan følge vore levende profeter i dag, og syng »Følg Guds profeter« (*Børnenes sangbog*, s. 58) eller anden sang om profeter.

»Bedste familie for evigt«, s. 68: Overvej at lave en aktivitet, som vil styrke venskab blandt familiemedlemmerne. I kan arbejde på et andet projekt. Bagefter kan I drøfte, hvordan man håndterer gruppepres, og reflektere over velsignelserne ved at skabe stærke venskaber i jeres familie. I kan tale om personer fra skriften, som blev styrket af deres venskaber med familiemedlemmer: Fx Maria og Elisabeth, Nefi og Sam, Joseph og Hyrum Smith.

PÅ DIT EGET SPROG

Liahona og andre kirkematerialer er tilgængelige på mange sprog på languages.lds.org.

EMNER I DETTE NUMMER

Tallene angiver artiklens første side.

Befalinger, 62, 66

Dating, 65

Dåb, 71

Familie, 12, 32, 68

Fred, 14

Frelsesplanen, 22, 61,
62, 74

Glæde, 14

Handlefrihed, 61, 62

Helligånden, 45, 80

Jesus Kristus, 7, 14, 47

Kaldelser, 14, 32

Kimball, Spencer W., 81

Kvorummer, 38, 44

Kærlighed, 4, 46, 48, 67

Lys, 45

Missionering, 26, 32,
66, 71

Mål, 62

Noa, 10

Omvendelse, 32, 46

Pagt, 22

Pionerer, 26

Præstedømme, 22, 38

Prøvelser, 32

Rusland, 26, 72

Sabbatten, 66

Standarder, 14, 65

Taknemlighed, 60

Tempeltjeneste, 14, 26,
32, 52, 56

Tjeneste, 4, 11, 14, 32, 38,
44, 58, 60, 70

Tro, 14, 47

Vidnesbyrd, 32

Ægteskab, 12, 48, 52

Præsident
Thomas S. Monson

TJEN HERREN MED kærlighed

Herren Jesus Kristus lærte os: »For den, der vil frelse sit liv, skal miste det; men den, der mister sit liv på grund af mig, skal frelse det« (Luk 9:24).

»Jeg tror,« har præsident Thomas S. Monson sagt, »at Frelseren fortæller os, at medmindre vi mister os selv i at tjene andre, så er der ikke meget formål med vores eget liv. De, der kun lever for sig selv, visner til sidst og mister billedligt talt deres liv, mens de, der glemmer sig selv i tjeneste for andre, udvikles og blomstrer op – og frelser på den måde deres liv.«¹

I følgende uddrag fra sin tjenestegerning påmindes præsident Monson sidste dages hellige om, at de er Herrens hænder, og at evighedens velsignelser venter dem, der trofast tjener andre.

Tjeneste i templet

»Vi yder en stor tjeneste, når vi udfører stedfortrædende ordinancer for dem, som befinder sig på den anden side af sløret. I mange tilfælde kender vi ikke dem, som vi udfører dette arbejde for. Vi forventer ikke deres tak, ej heller har vi nogen forvisning om, at de vil acceptere det, som vi tilbyder. Alligevel tjener vi, og i den proces opnår vi det, som ikke kommer af nogen anden indsats: Vi bliver bogstaveligt talt frelsere på Zions bjerg. Ligesom vor Frelser gav sit liv som et stedfortrædende offer for os, kan vi i et lidt mindre omfang gøre det

samme, når vi udfører stedfortrædende arbejde i templet for dem, som ikke har mulighed for at gå fremad, medmindre noget bliver gjort for dem af de af os, som befinder sig på jorden.«²

Vi er Herrens hænder

»Mine brødre og søstre, vi er omgivet af andre, der har behov for vores opmærksomhed, vores opmuntring, vores støtte, vores trøst og vores venlighed – hvad enten de er familie, venner, bekendte eller fremmede. Vi er Herrens hænder her på jorden med mandat til at tjene og til at opløfte hans børn. Han har brug for enhver af os ...

Den tjeneste, som vi alle er blevet kaldet til, er Herren Jesu Kristi tjeneste.«³

Tjeneste i Frelserens skygge

»I den nye verden erklærede den genopståede Herre: »I kender det, som I må gøre i min kirke; for de gerninger, som I har set mig gøre, skal I også gøre; for det, som I har set mig gøre, det skal I også gøre« (3 Ne 27:21).

Vi velsigner andre, når vi tjener i skyggen af Jesus fra Nazaret ... som færdedes overalt og gjorde vel« (ApG 10:38). Må Gud velsigne os med at finde glæde ved at tjene vor Fader i himlen, når vi tjener hans børn på jorden.«⁴

Behovet for at tjene

»Vi har brug for at få en mulighed for at tjene. Med hensyn til de medlemmer, som ikke er aktive eller som holder sig tilbage og forbliver uforpligtede, kan vi bønsonst søge efter en måde at række ud til dem. At bede dem tjene på en eller anden måde kan være den opmuntring, som de har brug for, for at vende tilbage til fuld aktivitet. Men de ledere, som kan hjælpe med dette, er somme tider uvillige til at gøre det. Vi er nødt til at huske, at mennesker kan forandre sig. De kan aflægge dårlige vaner. De kan omvende sig fra overtrædelser. De kan bære præstedømmet værdigt. Og de kan flittigt tjene Herren.«⁵

Gør vi alt det, vi bør gøre?

»Verden har brug for vores hjælp. Gør vi alt det, vi bør gøre? Husker vi præsident John Taylors ord: »Hvis I ikke ærer jeres kaldelse, vil Gud holde jer

ansvarlige for dem, som I kunne have frelst, hvis I havde gjort jeres pligt? (Kirkens præsidenters lærdomme: John Taylor, 2002, s. 164). Der er fødder, der skal støttes, hænder, der skal holdes, sind, der skal opmuntres, hjerter, der skal inspireres, og sjæle, der skal frelles. Evighedens velsignelser venter jer. Det er jeres privilegium ikke blot at være tilskuere, men at være deltagere på ... tjenestens scene.«⁶ ■

NOTER

1. »Hvad har jeg gjort for en anden i dag?« *Liahona*, nov. 2009, s. 85.
2. Se »Til vi ses igen«, *Liahona*, maj 2009, s. 113-114.
3. »Hvad har jeg gjort for en anden i dag?« s. 86, 87.
4. »Frelserens kald til at tjene«, *Liahona*, aug. 2012, s. 5.
5. »Se andre som det, de kan blive«, *Liahona*, nov. 2012, s. 68.
6. »Villig og værdig til at tjene«, *Liahona*, maj 2012, s. 69.
7. *Undervisning, den største kaldelse: Hjælpemateriale til undervisning i evangeliet*, 2000, s. 12.

UNDERVISNING UD FRA DETTE BUDSKAB

»Hvis man har kristuslignende kærlighed, vil man være bedre forberedt til at undervise i evangeliet. Man vil blive inspireret til at hjælpe andre med at lære Frelseren at kende og følge ham.«⁷ Overvej at bede om større næstekærlighed for dem, du besøger. Når du udvikler kristuslignende kærlighed for dem, vil du være i bedre stand til at tjene både Herren og dem, du besøger, på betydningsfulde måder.

En sommer i tjenestens tegn

Elizabeth Blight

En sommer var jeg på et udlandsophold, hvor jeg arbejdede med børn med særlige behov. Da jeg mødte børnene for første gang, var jeg utrolig nervøs. Jeg talte ikke deres sprog, men jeg havde tillid til, at Ånden ville lede mig i mit samspil med dem. Efterhånden som jeg lærte hvert barn at kende, indså jeg, at sprog ikke er en hindring for kærlighed. Jeg legede, lo og lavede ting sammen med børnene, og kunne ikke undgå at føle en fuldstændig kærlighed til dem. Jeg fornemmede et glimt af den kærlighed, som vor himmelske Fader har til sine børn, og glæden, der fyldte mit hjerte, kan ikke beskrives.

Når jeg tjener andre, føler jeg ikke kun en kærlighed til dem, jeg tjener, men også en kærlighed til vor himmelske Fader. Nu ved jeg, hvad det vil sige, når »I er i jeres medmenneskers tjeneste, er I blot i jeres Guds tjeneste« (Mosi 2:17). Hensigten med min tjeneste, i både store tjenesteprojekter eller i små venlige handlinger, har været at prise Gud (se Matt 5:16). Når jeg tjener andre, håber jeg, at de kan se min kærlighed til vor himmelske Fader og Kristi lys, der brænder i mig.

Forfatteren bor i Virginia, USA.

En kæde af kærlighed

Få en voksen til at hjælpe dig med at klippe 28 tynde papirstrimler ud, der hver er ca. 2,5 cm brede og ca. 20 cm lange. I denne måned kan du hver dag udføre en tjenestegerning, der viser din kærlighed til en person. Du kan fx hjælpe dine forældre med at gøre rent derhjemme eller skrive en kærlig hilsen til en nabo.

Hver dag kan du skrive din tjenestegerning ned på en af dine papirstrimler, og enten tape eller lime enderne på strimlen sammen, så den danner en ring. Du kan forbinde dine ringe ved at føre en af enderne på en ny papirstrimmel gennem ringen fra dagen før, inden du taper eller limer enderne på den nye strimmel sammen. Se, hvordan din kærlighedskæde vokser! Du kan endda fortsætte din tjeneste-kæde, når februar måned er forbi.

BESØGSBUDESKABET

Studér bønsondt dette materiale og find ud af, hvad I sammen vil drøfte. Hvordan kan en forståelse af Frelserens liv og mission øge din tro på ham og velsigne dem, som du gennem besøgsundersøvisninger våger over? Få yderligere information ved at besøge reliefsociety.lds.org.

Jesu Kristi guddommelige mission: Den gode hyrde

Dette er del af en serie af besøgsbudskaber, der indeholder forskellige aspekter af Frelserens mission.

Jesus Kristus, den gode hyrde, underviste:

»Hvis en af jer har hundrede får og mister et af dem, lader han så ikke de ni og halvfems blive i ødemarken og går ud efter det, han har mistet, indtil han finder det? ...

Jeg siger jer: Sådan bliver der ... glæde i himlen over én synder, der omvender sig« (Luk 15:4, 7).

Efterhånden som vi forstår, at Jesus Kristus er den gode hyrde, øges vores ønske om at følge hans eksempel og om at tjene dem i nød. Jesus sagde: »Jeg er den gode hyrde. Jeg kender mine får, og mine får kender mig ... og jeg sætter mit liv til for fårene« (Joh 10:14-15). Takket være Kristi forsoning, vil ingen af os nogensinde kunne fare så meget vild, at vi ikke kan finde hjem igen (se Luk 15).

Præsident Thomas S. Monson har sagt: »Det er vores ansvar at tage os af flokken ... Må vi alle være villige til at tjene.«¹

Fra skrifterne

Sl 23; Es 40:11; Mosi 26:21

NOTER

1. Thomas S. Monson, »Himmelske hjem – evige familier«, *Liahona*, juni 2006, s. 70.
2. Elizabeth Ann Whitney, i *Døtre i mit rige: Hjælpeforeningens historie og virke*, 2011, s. 128.
3. Thomas S. Monson, »Hvad har jeg gjort for en anden i dag?«, *Liahona*, nov. 2009, s. 86.
4. James E. Faust, »Hyrden hos fårene våger«, *Liahona*, maj 2003, s. 68.

Hvad kan jeg gøre?

1. Hvordan bringer det fred i vores liv at vide, at Frelseren er den gode hyrde?
2. Hvordan kan jeg støtte forældre, hvis børn er afvejet fra det levende evangelium?

Tro, Familie, Tjeneste

Fra vores historie

Elizabeth Ann Whitney, som tog del i det første hjælpeforeningsmøde, sagde om sin konvertering i 1830: »Så snart jeg hørte evangeliet, sådan som ældsterne forkyndte det, vidste jeg, at det var den gode hyrdes røst.«² Elizabeth fulgte den gode hyrdes røst og blev døbt og bekræftet.

Vi kan også høre den gode hyrdes røst og dele hans lærdomme med andre. Præsident Monson har sagt: »Vi er Herrens hænder her på jorden med mandat til at tjene og til at opløfte hans børn.«³

Præcis som en hyrde søger efter et mistet får, kan forældre søge efter et barn, der er kommet på afveje. Præsident James E. Faust (1920-2007), andenrådgiver i Det Første Præsidentskab, har sagt: »Til de sorgbetyngede forældre, som har været retskafne, flittige og bønsumme i undervisningen af deres ulydige børn, siger vi: Den gode hyrde våger over dem. Gud kender og forstår jeres dybe sorg. Der er håb.«⁴

NOTER TIL OKTOBERKONFERENCEN 2013

»Hvad jeg, Herren, har talt, har jeg talt ... hvad enten det er ved min egen røst eller ved mine tjeneres røst, det er det samme« (1&P 1:38).

Når I gennemgår oktoberkonferencen 2013, kan I bruge disse sider (og noter fra konferencer i fremtidige numre) som hjælp i jeres studium og anvende af den nyere undervisning fra de levende profeter og apostle og andre kirkeledere.

Profetiske ord om mentale og følelsesmæssige udfordringer

»Hvordan reagerer man mest hensigtsmæssigt, når mentale eller følelsesmæssige udfordringer rammer en selv eller dem, man elsker? Hav frem for alt tro på jeres Fader i himlen, som elsker jer mere, end I kan fatte ... Tvivl aldrig nogensinde på det, og forhærd aldrig jeres hjerte. Følg trofast de velafprøvede åndelige vaner, der bringer Herrens

Hvis I vil læse, se eller lytte til generalkonferencetaler, så besøg conference.lds.org.

Ånd ind i jeres tilværelse. Søg råd hos dem, der holder nøglerne til jeres åndelige velbefindende. Bed om og påskøn præstedømmevelsignelser. Tag nadveren hver uge, og hold fast i Jesu Kristi forsonings løfter om fuldkommenhed. Tro på mirakler. Jeg har set så mange mirakler ske, når andre indikatorer siger, at alt håb var ude. Håbet er *aldrig* ude. Hvis disse mirakler ikke sker lige nu, kun delvist eller tilsyneladende slet ikke, så husk Frelserens eget pinefulde eksempel. Hvis det bitre bæger ikke går os forbi, så drik det og vær stærk og stol på bedre dage forude ...

Svar til jer

Ved hver konference kommer Kirkens ledere med inspirerede svar på spørgsmål, som Kirkens medlemmer har.

Brug jeres Liahona fra november 2013 eller besøg conference.lds.org til at finde svar på disse spørgsmål:

- Hvorfor lægger Herren så stor vægt på kyskhedsloven? Se ældste Dallin H. Oaks, »Ingen andre guder«.
- Hvordan kan vi komme Gud nærmere? Se Terence M. Vinson, »Kom Gud nærmere«.
- Hvordan kan vi undgå at blive narret? Se Adrián Ochoa, »Se op«.

Jeg bærer vidnesbyrd om den dag, hvor dem vi elsker med jordiske svagheder, vil stå sammen med os, ophøjede og storslåede, fuldkomne og betagende i krop og sind.«

Ældste Jeffrey R. Holland fra De Tolv Apostles Kvorum, »Som et kar, der kastes bort«, *Liahona*, nov. 2013, s. 40-41, 42.

DRAG PARALLELLER: OMVENDELSE

Nogle af de vigtigste emner blev behandlet af flere talere ved general-konferencen. Her er, hvad tre talere sagde om omvendelse:

- »Der er en vigtig forskel mellem sorgen over synd, der fører til omvendelse, og den sorg, der fører til fortvivlelse. Apostlen Paulus lærer os, at »bedrøvelse efter Guds vilje virker omvendelse til frelse ... men bedrøvelse i verdens forstand virker død« (2 Kor 7:10; fremhævelse tilføjet).«¹ – Præsident Dieter F. Uchtdorf, andenrådgiver i Det Første Præsidentskab
- »Husk, at sand omvendelse er ikke en straf. Det er en håbefuldstvej, der fører til en herlig fremtid.«² – Ældste Richard G. Scott fra De Tolv Apostles Kvorum.
- »Frelserens sonoffer gør vores fremtidige frelse og ophøjelse mulig gennem omvendelsens princip. Hvis vi ærligt og oprigtigt omvender os, kan forsoningen hjælpe os med at blive rene, forandre vores væsen og udholde vore udfordringer vel.«³ – Ældste Richard J. Maynes fra De Halvfjerds

NOTER

1. Dieter F. Uchtdorf, »Du kan gøre det nu!« *Liahona*, nov. 2013, s. 56.
2. Richard G. Scott, »Personlig styrke gennem Jesu Kristi forsoning«, *Liahona*, nov. 2013, s. 84.
3. Richard J. Maynes, »Styrken til at holde ud«, *Liahona*, nov. 2013, s. 79.

Profetisk løfte

»Vi kan ikke tvinge Guds børn til at vælge vejen til lykke. Gud kan ikke gøre dette, fordi han har skænket os handlefriheden.

Vor himmelske Fader og hans elskede Søn elsker alle, uanset hvad de vælger at gøre, eller hvad

de bliver. Frelseren betalte prisen for alle synder, hvor uhyrlige de end er. Selv om der må udvises retfærdighed, er muligheden for nåde udstrakt og vil ikke krænke retfærdigheden ...

Vi kan altid fatte mod i forvisningen om, at vi alle engang følte glæden

ved at være sammen som en del af vor himmelske Faders familie. Med Guds hjælp kan vi alle føle det håb og den glæde igen.«

Præsident Henry B. Eyring, førsterådgiver i Det Første Præsidentskab, »Til mine børnebørn«, *Liahona*, nov. 2013, s. 71, 72.

STATISTIK*

50 år siden præsident Thomas S. Monson blev apostel

15 millioner medlemmer af Kirken

197 lande, hvor konferencen kunne modtages

80,333 fuldtidsmissionærer

* Ved oktoberkonferencen 2013

NOA

»Noa står lige efter Adam med hensyn til præstedømmemyndighed. Han blev kaldet af Gud til dette embede, og han var far til alle levende på sin tid.«¹— Profeten Joseph Smith

Min far navngav mig Noa, hvilket betyder »at bringe til ro«, fordi han troede på, at jeg ville bringe min familie trøst. Jeg levede i en mørk tid, der var plaget af vold, had og anden synd.²

Gud, der havde advaret mig om, at en vandflod ville udrydde de ugu-delige, bød mig at bygge et skib og indsamle føde og dyr. Over de næste 120 år arbejdede jeg på skibet med hjælp fra mine tre sønner og ved Guds inspiration. Der var dog ingen tegn på regn.³

Jeg forkyndte også omvendelse i håb om, at nogle ville lytte og dermed undgå vandfloden. Fra Enoks optagelse til himlen og indtil vandfloden, blev mange trofaste mennesker taget op til himlen uden at smage døden, men andre nægtede at omvende sig.⁴

Da min familie gik om bord i arken, forseglede vi døren og åbnede den ikke igen, førend regnen hørte op og jorden var tør, hvilket var næsten et år senere.⁵ Da vi gik i land, lovede Gud, at han aldrig igen ville oversvømme jorden. Som

symbol på sit løfte viste der sig en regnbue på himlen. Han befalede os at udvide vore familier og fortsat efterleve evangeliet, og jeg blev den anden fader til den menneskelige familie.⁶

Mange århundreder senere,⁷ bekendtgjorde jeg som englen Gabriel for præsten Zakarias, at han skulle blive far til Johannes Døber, og jeg viste mig for Maria og fortalte hende, at hun skulle føde Frelseren.⁸

Mit liv viste, at selv under svære tider står man aldrig alene, hvis man følger Gud. Livets stormfloder vil i sidste ende lægge sig, og som regnbuen, der viser sig på himlen, vil man kunne se evangeliets skønhed i ens liv. ■

NOTER

1. *Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph Smith*, 2007, s. 104.
2. Se 1 Mos 6:11; Moses 8:9; Guide til Skrifterne, »Noa«.
3. Se 1 Mos 6:14-22; Moses 8:17; *Kirkens præsidenters lærdomme: Spencer W. Kimball* 2006, s. 143-144.
4. Se Moses 7:21, 27; 8:15-24.
5. Se 1 Mos 7:11; 8:13-14.
6. Se 1 Mos 9:1-17.
7. Se Guide til Skrifterne, »Gabriel«, på scriptures.lds.org/da.
8. Se Luk 1:11-20, 26-33.
9. Se 1 Mos 5:3-28.
10. Se 1 Mos 9:29.
11. Se Dan 8:15-19; 9:21-23.

FAKTABOKS: NOA

Navne: Noa, Gabriel

Fødselsdato: ca. 1.056 år efter Adam⁹

Alder ved døden: 950 år¹⁰

Stamtræ: søn af Lemek, barnebarn af Metusalem, niende generation efter Adam

Jordiske ansvar: forkynder af retskaffenhed før vandfloden; er frelser for familie og dyr ved vandfloden; den anden fader til den menneskelige familie

Ansvar efter døden: Som Gabriel viste han sig for Daniel for at belære ham om det andet komme;¹¹ viste sig for Zakarias, faderen til Johannes Døber; og til Maria, Jesu moder

TJENESTE

På s. 58-59 i dette nummer forklarer Carol F. McConkie, førsterådgiver i Unge Pigers hovedpræsidentskab, at tjeneste er Jesu Kristi evangelium i funktion: »Når vi tjener andre, tager vi del i frelsens værk. Som kong Benjamin belærte: »Når I er i jeres medmeneskers tjeneste, er I blot i jeres Guds tjeneste« (Mosi 2:17).« Forslagene herunder kan hjælpe dig med at undervise børn og unge om tjeneste og om dens rolle i Jesu Kristi evangelium.

Forslag til undervisning af de unge

- »Extraordinary Gift«, som er en Mormon Messages for Youth-video (online på lds.org/go/E24service), handler om en blind ung mand, som bruger sine talenter på at velsigne andre. Du kan se denne video med din familie og tale om de ekstraordinære gaver, som hvert medlem af jeres familie er blevet givet. Hvordan kan vi anvende disse gaver til at tjene andre?
- I *Til styrke for de unge* læser vi: »Den vigtigste tjeneste, du kan yde, er i dit eget hjem« (s. 32). Drøft sammen med jeres unge vigtigheden af at tjene i hjemmet. Hvilke velsignelser bringer det, når familiemedlemmer tjener

hinanden? Planlæg hvordan jeres unge kan yde mere betydningsfuld tjeneste i hjemmet.

- »Oftentimes kommer den mest betydningsfulde tjeneste til udtryk ved almindelig, dagligdags venlighed« (*Til styrke for de unge*, s. 32). Motivér jeres unge til at lave en tjenesteaktivitet, som består af »ganske almindelig venlighed«. Drøft, hvordan tjeneste er forbundet til de pagter, vi indgik ved dåben (se Mosi 18:8-10).
- I kan lave en generalkonference-skattejagt til familieaftenen, hvor hele familien bruger fingerpeg til at søge efter udtalelser om tjeneste fra sidste generalkonference. I kan fortælle om det, I fandt frem til og drøfte, hvordan I kan følge de råd, vore ledere har givet.

Forslag til undervisning af børn

- Hjælp jeres børn til at forstå, at der findes muligheder for at tjene overalt. Få hele familien til at holde øje med hvordan de kan tjene under deres daglige aktiviteter, og find så sammen og tal om jeres oplevelser.
- Fortæl beretninger om tjeneste fra jeres egen familie, fra et af

SKRIFTSTEDER OM DETTE EMNE

Matt 25:35-45
Lukas 10:25-37
Jak 2:14-17

- Kirkens tidsskrifter eller fra en generalkonferencetale. Læs Mosi 2:17 og tal om, hvordan vi tjener vor himmelske Fader, når vi tjener andre.
- Lad jeres børn tegne tegninger, der viser, hvordan de tjener andre. Spørg dem om, hvilke ting de kan gøre for at tjene deres søskende, venner, lærere eller forældre. ■

FORBEREDELSE TIL AT VÆRE EN EVIG FAMILIE

Marco Castro Castro

Der findes ingen magisk opskrift på et succesfuldt ægteskab, men ingredienserne er altid de samme.

Min hustru og jeg så til med både sorg og forbløffelse, da nogle af vore venner gennemgik en skilsmisse. Det første vi følte, var frygten for, at det kunne ske for os, hvis vi stod over for svære udfordringer i vores ægteskab. Da en alvorlig krise så opstod i vores ægteskab, besluttede vi os for at give os selv en sidste chance – men på den rigtige måde. Vi havde allerede i nogen tid prøvet at løse vore problemer ved at tage hensyn til hinandens tanker og følelser. Vores forhold blev også midlertidigt bedre, men efter et stykke tid vendte problemerne altid tilbage.

Ikke før vi indså, at Herren måtte spille en fremtrædende rolle i vores ægteskab, begyndte vores ægteskab at forandre sig. Vi indså, at vi aldrig ville være i stand til at komme igen eller løse vore konflikter på egen hånd. Vi tilsidesatte vores stolthed og gjorde noget, vi aldrig havde gjort før. Vi glemte vore egne meninger og holdninger og spurgte Herren, hvad han ønskede af os. Først da vi

inkluderede ham, begyndte vores ægteskab at blive bedre – gradvist, og på hans måde og i hans egen tid.

Det er nu flere år siden, at vi knælede ved alteret i templet i Santiago i Chile, og vi har mødt mange udfordringer og megen modgang. Når vi ser tilbage, kan vi sige, at alt det, vi er gået igennem, har været os til gavn. Modgangen har lært os at være ydmyge og har

gjort os stærkere. Vi er stadig ved at lære at bringe vores liv i orden – vi lærer begge at arbejde sammen som ligeværdige partnere i kærlighed og forståelse – og det har været anstrengelserne værd.

Der findes ingen magisk opskrift på et succesfuldt ægteskab. Ingredienserne findes i Jesu Kristi evangelium, som de altid har gjort.

Som familie har vi skrevet en erklæring, som vi bruger

BYG PÅ EN GRUNDVOLD AF TRO

»Succesfulde evige ægteskaber bygger på en grundvold af tro

på Herren Jesus Kristus og holder sig til hans lærdomme [se »Familien: En proklamation til verden«, *Liahona*, nov. 2010, s. 129]. Jeg har bemærket, at par, der har gjort deres ægteskab dyrebart, praktiserer troens mønstre: De deltager i nadvermøder og andre møder i ugens løb, holder familieaften, beder og studerer skrifterne sammen og hver for sig, og betaler en ærlig tiende. Deres gensidige mål er at være lydige og gode.«

Ældste L. Whitney Clayton fra De Halvfjerds' Præsidium, »Ægteskab: Se og lær«, *Liahona*, maj 2013, s. 83.

sammen med familieproklamationen, der blev udstedt af Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostles Kvorum.¹ Vores erklæring, der hedder »Forberedelse til at være en evig familie«, begynder med disse ord: »Vi, familien Castro Martínez, vidner om, at ægteskabet er ordineret af Gud, og at familieforhold kan være evige gennem Jesus Kristi forsoning, hvis vi er lydige mod evangeliets love og ordinancer.«

Herefter følger 17 principper, som vi synes omfatter evangeliets grundlæggende værdier, der giver os størst mulighed for succes i vores ægteskab og i vores familie. Vores liste er på ingen måde banebrydende; den

indeholder blandt andet personlige bønner og familiebøn, skriftstudium, familieaften hver uge, deltagelse i søndagsmøderne, regelmæssige besøg i templet, at behandle hinanden med kærlighed og respekt, og yde tjeneste. Vi ved også, at principperne i sig selv ikke har nogen effekt – de skal føres ud i livet.

At tilsidesætte vores stolthed og inkludere Herren og hans vilje i vores ægteskab, har hjulpet os på vejen mod at blive en evig familie. ■

Forfatteren bor i Valparaíso i Chile.

NOTE

1. Se »Familien: En proklamation til verden«, *Liahona*, nov. 2010, s. 129.

Ældste
Richard G. Scott
De Tolv
Apostles Kvorum

Lev

ET LIV MED FRED, GLÆDE OG MENING

Må Herren styrke jeres beslutsomhed, jeres udøvelse af tro og jeres karakter, som I er ved at udvikle, så I må være redskaber for det gode, som han ønsker, at I skal være.

Verden har alvorlige problemer. De fundamentale værdier i USA og andre vestlige nationer undermineres. Der sker en vedvarende smuldren af principperne dyd, retskaffenhed og religiøse værdier – civilisationens fundament og uundværlige ingredienser i fred og glæde. Jeg vil gerne så enkelt og så klart, som det er mig muligt, give en opskrift på fremgang og glæde i livet trods disse omstændigheder.

Gud har givet os evnen til at udøve tro, så vi kan finde fred, glæde og en mening med livet. Men for at gøre brug af kraften må troen baseres på noget sikkert. Der er intet fastere grundlag end tro på vor himmelske Faders kærlighed til jer, tro på hans plan for lykke og tro på Jesu Kristi villighed og kraft til at holde alle sine løfter.

Nogle af de principper, hvorpå tro er baseret, omfatter:

- Tillid til Gud og hans ønske om at hjælpe, når der er brug for det, uanset hvor udfordrende omstændighederne er.
- Lydighed mod hans befalinger og et liv, der viser, at han kan stole på dig.
- Opmærksomhed på Åndens stille tilskyndelser og modig implementering af de indtryk, der følger.
- Tålmodighed og forståelse, når Gud lader jer kæmpe for jeres udvikling, og når svar kommer stykke for stykke over en længere tidsperiode.

Det vil være en hjælp for jer at forstå og anvende den kraft, der ligger i samspillet mellem tro og karakter. Gud bruger jeres tro til at forme jeres karakter. Karakter væves tålmodigt af tråde udvundet af læresætninger, principper og lydighed. Karakter er manifestationen af det, I bliver. Jeres karakter er den målestok, hvorved Gud vil afgøre, hvor godt I har brugt jeres liv. En stærk moralsk karakter er en naturlig følge af konsekvente gode valg i livets prøvelser. Sådanne valg træffes i tillid til det, man tror på, og som, når man handler derefter, vil blive bekræftet som sande.

Værdig karakter

Når I bevæger jer ud over grænserne for jeres egen forståelse og ind i tvivlens tsumørke, mens I udøver tro, bliver I ledt til løsninger på jeres livs udfordringer, som I ellers aldrig ville have fundet. Selv med den stærkeste tro vil Gud ikke altid straks belønne jer på den måde, som I ønsker. Han vil snarere besvare lidt efter lidt med det, som i hans

evige plan, er bedst for jer. Jeres vedvarende udøvelse af tro vil forme karakterstyrke, som er tilgængelig for jer i tider, hvor I har mest brug for den. En sådan karakter dannes ikke i tider med store udfordringer eller fristelse. Det er der den skal bruges.

Den væsentligste del af ens karakter er integritet. En værdig karakter vil styrke jeres evne til at genkende Åndens vejledning og være lydige mod den. En stærk karakter er vigtigere end det I ejer, det I har lært eller de mål, I har opnået. Jeres vedholdende udøvelse af tro styrker jeres karakter. Til gengæld øger en stærk karakter jeres evne til at udøve tro og forbedrer derved jeres evne og tillid til at overvinde livets prøvelser. Denne styrkende cyklus fortsætter, for jo stærkere jeres karakter bliver, jo mere vil I være i stand til at udøve troens kraft.

Uanset, hvor I bor, hvad I laver eller hvad jeres fokus er i livet, vil I blive inddraget i kampen om mænds og kvinders sjæle. Vær tapre i den kamp. Den udkæmpes på grundlag af karakter. Satan og hans tropper har defineret deres karakter ved resolut opposition over for vor Faders vilje og konsekvent krænkelser af hans befalinger. Jeres karakter bliver slået fast ved konsekvent at foretage gode valg. Livet igennem vil I blive belønnet ud fra de anstrengelser, I gør jer for at vælge rigtigt.

Hverken Satan eller nogen anden magt kan underminere eller ødelægge jeres spirende karakter. Det er kun jer, der kan gøre det gennem ulydighed. Det er grunden til, at Satan er så fokuseret på at friste jer til at træffe beslutninger, der vil underminere jeres karakter. Satan er en anerkendt mester i at få frygtelige valg til at fremstå tiltrækkende,

Lad evangeliets lys skinne klart i jeres hjem ved skriftstudium, bøn og de andre ting, som I ved, I bør gøre. Drik dybt fra kilden af Guds åbenbarede ord. Hold fast ved hans ord.

endog fornuftige. Så vær forsigtige. I denne afgørende tid i jeres liv, vil I stå over for mange valg. De beslutninger, I træffer, vil få enorm indflydelse på livet nu og til evig tid. Træf dem vist og bønsumt.

Træf beslutninger på grundlag af evige sandheder

Man kan træffe beslutninger i livet ud fra to mønstre: (1) Beslutninger på grundlag af omstændigheder og (2) beslutninger på grundlag af evige sandheder. Satan opmuntrer til valg, der træffes på grundlag af omstændighederne: Hvad gør andre? Hvad synes at være socialt eller politisk accepteret? Hvad vil medføre den hurtigste, mest tilfredsstillende reaktion? Dette mønster giver Lucifer den største mulighed for at friste en person til at træffe beslutninger, der vil være skadelige og destruktive, selvom de kan synes mest tiltrækkende, når beslutningen skal tages.

Med denne fremgangsmåde er der intet underordnet værdisæt eller standarder, der konsekvent styrer beslutningerne. Hver eneste beslutning træffes på baggrund af det, der synes at være det mest attraktive valg på det tidspunkt. Den, der vælger denne fremgangsmåde, kan ikke forvente Herrens hjælp, men overlades til sin egen styrke og til andre, der ønsker at hjælpe. Desværre træffer de fleste af Guds børn beslutninger på denne måde. Det er grunden til, at verden har problemer.

Herrens mønster giver hans børn mulighed for at træffe beslutninger på grundlag af evige sandheder. Dette kræver, at jeres liv fortsat er centreret omkring Guds befalinger. Derved træffes beslutninger i overensstemmelse med uforanderlige sandheder, støttet af bøn og Helligåndens vejledning. Som tilføjelse til jeres egen styrke og evne, vil

I nyde guddommelig inspiration og kraft, når der er brug for det. Jeres handlinger vil være forudsigelige og velsigne alle dem, der er inden for jeres indflydelses rækkevidde. I vil få et meningsfyldt liv med fred og glæde.

Der findes ingen garanti for, at livet vil være let for nogen. Vi vil udvikle os og lære hurtigere ved at møde og overvinde udfordringer. I er her for at vise jeres værd, for at udvikle jer og for at overvinde. Der vil konstant være udfordringer, der vil få jer til at tænke, fælde passende dom og handle retfærdigt. I vil udvikle jer gennem dem. Der findes dog visse udfordringer, som I ikke behøver at møde. De er knyttet til alvorlige overtrædelser. Når I fortsat prøver at undgå sådanne tragedier, vil jeres liv være mere enkelt og lykkeligt. I vil se andre omkring jer, som ikke træffer det valg, som gør ting, der er forkerte, onde og som bringer bedrøvelse. Tak jeres Fader i himlen for, at jeres livsmønster er anderledes, og fordi I er blevet hjulpet til at træffe beslutninger vejledt af Helligånden. Den tilskyndelse vil holde jer på den rette sti.

Evangeliet lærer os at træffe beslutninger på grundlag af evige sandheder. Tillad aldrig jer selv at gøre en undtagelse fra det for at opnå en midlertidig, tillokkende fordel eller for at deltage i en oplevelse, som I ved vil være uværdig. Jeg har set så mange unge ægtepar og personer, der har forkludret deres liv, fordi de så til de forkerte kilder til efterlevelse. De bliver distraheret fra sande principper og fristet til at gå en smule på kompromis for at opnå indflydelse, status eller at blive accepteret. De retfærdiggør disse afvigelser ved at rationalisere, at det senere ville kunne medføre et større gode. I det lange løb vil det føre jer hen, hvor I helt sikkert ikke ønsker at være.

Vi har brug for mødre og fædre, der vil beskytte hjemmets hellighed og tryghed og familiens integritet, hvor der undervises i tro på Gud og lydighed mod hans befalinger som fundamentet for et frugtbart liv.

Forbliv beslutsomme

Hvordan kan I være fast besluttede på at leve værdigt? Hvordan kan I være sikre på, at jeres oprigtige beslutsomhed ikke vil blive nedbrudt af presset omkring jer? Hvis I er gift, så glæd jer i det partnerskab, I har med jeres ægtefælle og jeres børn. Lad der aldrig være hemmeligheder mellem jer. Dette vil give en solid forsikring om vedvarende retfærdighed og glæde. Træf beslutninger sammen.

Lad evangeliets lys skinne klart i jeres hjem ved skriftstudium, bøn og de andre ting, som I ved, I bør gøre. Ær og efterlev tempelpagterne efterhånden som I modtager dem. Drik dybt fra kilden af Guds åbenbarede ord. Hold fast ved hans ord. Hold sabbatsdagen hellig. Kort sagt, fortsæt med at gøre det, som I ved, I bør gøre. Uanset, hvor I tager hen, så hold jer tæt knyttet til Kirken og tjen konsekvent i den. Hold som enlig de samme mål, hvor de er relevante.

Som Guds enestående sønner og døtre, er der hårdt brug for jer. Der er et presserende behov for mænd og kvinder som jer, der vil forsvare principper mod det voksende pres, der bringer de selv samme principper i fare. Der er behov for mænd og kvinder, der vil handle ædelt og tappert for det, som Herren har defineret som ret – ikke for det, der er politisk eller socialt accepteret. Vi har brug for personer, der udøver en åndelig, retfærdig indflydelse, der vil motivere andre til at leve retskaffent. Vi har brug for statsmænd med retskaffenhed, forretningsmænd, som er ærlige og moralsk rene, advokater, der forsvarer

retfærdighed og retsvæsenet samt embedsmænd, som beskytter principper, fordi det er det rigtige at gøre. Frem for alt har vi brug for mødre og fædre, der vil beskytte hjemmets hellighed og tryghed og familiens integritet, hvor der undervises i tro på Gud og lydighed mod hans befalinger som fundamentet for et frugtbart liv.

I kan være en afgørende del af det skinnende lys, den retfærdige indflydelse, der højner moralen i jeres land og hjem. Mange af jeres venner lever i nuet. De forstår ikke behovet for principper, evige love og sandhed. De er vokset op i et miljø, hvor beslutninger træffes på grundlag af omstændigheder i dag eller morgendagens muligheder for profit. Vis dem et bedre liv – et bedre alternativ. Der er nogle ting, der er forkerte, fordi Gud har bestemt, at de er forkerte. Sandhed afgøres ikke af, hvad mennesker tænker, uanset hvor indflydelsesrige de er. Sandhed blev afgjort af en almægtig Gud, før denne jords skabelse. Sandhed vil til evig tid være uforanderlig.

Jo, der vil da være flygtig eufori, der kommer af magt, indflydelse eller materiel rigdom, men sand, varig glæde, den slags, der mærkes i den tidlige morgenstund, når man er fuldstændig ærlig mod sig selv, kommer kun ved lydighed mod Guds lærdomme. I må være ærlige, retskafne, kyske, dydige og villige til at give afkald på noget attraktivt – selvom det i øjeblikket synes ønskværdigt – til fordel for et større gode i fremtiden. Jeg taler om vores villighed, der,

når omstændighederne byder det, kræver, at vi lægger alt på alteret for at følge sande principper.

Fremgang ved at følge planen

Jeg foreslår 10 specifikke ting, der kan give jer fremgang i den plan, som Herren ønsker, I skal følge i livet.

For det første, bestem jer for et sæt principper, der vil vejlede jer i ethvert aspekt af jeres liv – i jeres hjem, i jeres kirketjeneste, i jeres erhverv og i jeres samfund. Mange mennesker forsøger at inddele deres liv og har en standard for Kirken og en anden standard for, hvad de foretager sig inden for deres erhverv og andre aspekter af deres liv. Jeg vil stærkt råde jer til ikke at gøre dette. Der i virkeligheden kun ét sæt principper, der giver mening. Det er Jesu Kristi lærdomme, som viser os vigtigheden af tro, tjeneste, lydighed og retskaffenhed.

For det andet, gør ingen undtagelser på jeres standarder. Gå aldrig på kompromis med dem. En af de måder, hvorpå Herren beskytter os, er ved at give os vejledning i livet. En af de måder, hvorpå Satan forsøger at ødelægge os, er ved at lede os diskret væk fra det, som vi ved, er af afgørende betydning i vores liv. Jeg har boet det meste af mit liv i Washington DC, og jeg mindes, at mænd lejlighedsvis kom til byen som folkevalgte eller som højtstående embedsmænd, og som var medlemmer af Kirken. Nogle af dem anvendte Frelserens lærdomme igennem hele deres karriere og blev store tjenere. Andre begyndte tidligt i deres karriere at ræsonnere: »Hvis vi blev bedre venner med andre og blev forstået bedre, vil vi modtage stillinger, der vil placere os der, hvor vi bedre vil kunne

tjene.« De begyndte at gøre små undtagelser på de standarder, som de vidste, ville vejlede deres liv. Kun få kunne huske dem. De tabte, fordi de gik på kompromis med deres standarder. Begå ikke den fejl.

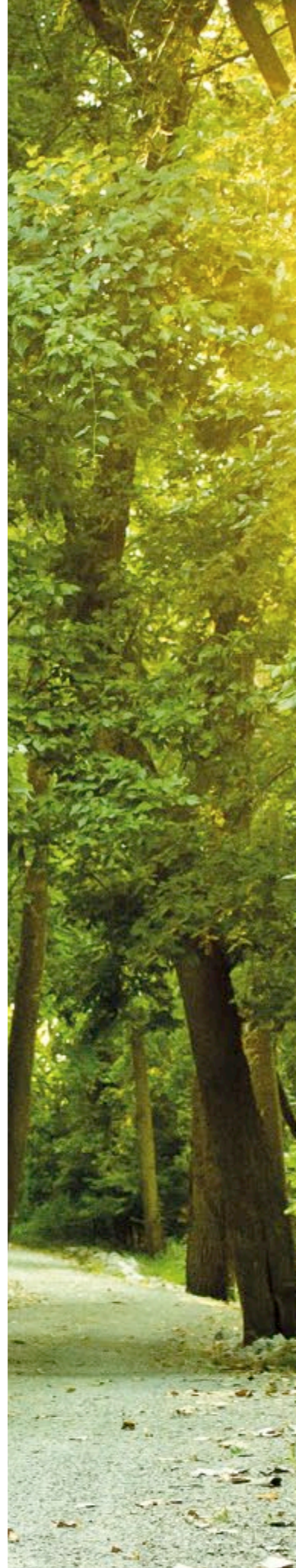
Vær loyale over for de lærdomme, I har modtaget fra jeres forældre og Kirkens ledere. De er af størst værdi. Hvis I integrerer jeres uddannelse med det, som I ved om Herrens lærdomme og med eksemplerne fra jeres rollemodeller, vil I have et fast fundament. I vil være produktive og gøre ting, der er af stor betydning for andre.

For det tredje, vær loyal. Vær loyale over for jeres forældre og jeres kære. Vær frem for alt loyale over for Jesus Kristus, Frelseren. Fremgang kommer, når jeres handlinger er forenelige med Herrens lærdomme. Når I søger arbejde, så find noget, der udfordrer jer, der hæver jer til et højere stadi af præstation. Det kan være svære, men I vil vokse, udvikle jer bedre og bidrage med mere godt. I har endnu ikke rigtig nogen idé om, hvem I er, og hvad I kan udrette i livet. I har et stort potentiale, langt større end I kan forestille jer i dag.

For det fjerde, lev på en sådan måde, at Herren kan lede jer til det sted, hvor han ønsker, at I skal være og tjene. Det kan han gøre, hvis I efterlever hans befalinger på en værdig måde og på enhver måde stræber efter at være lydige mod hans lære.

For det femte, tjen andre. At fortælle andre om det, I ved, vil bringe jer glæde og velsigne deres tilværelse.

For det sjette, smil. Det betyder ikke, at I skal fortælle vittigheder dagen lang, men en god vittighed nu og da kan lette trykket. Livet er faktisk ikke så slemt. I vil snart lære,

Læg problemerne til side og smil. Hav en god sans for humor, som profeterne har.

at alle har problemer, og ingen har lyst til at høre om jeres. Læg dem til side og smil. Hav en god sans for humor, som profeterne har. Jeg ville ønske, at jeg kunne fortælle jer om de ting, vi taler om. Ikke useriøse ting, ikke upassende ting – blot en god sans for humor. Jeg vil røbe hemmeligheden for, hvordan I kan stå op om morgenen med et smil, uanset hvordan I har det: Gå i seng med en tøjbjølle i munden. Husk, en god sans for humor kan være til stor hjælp.

For det syvende, beklag jer ikke. Livet er ikke altid retfærdigt. Sådan er det bare. Men det er altid fyldt med fantastiske muligheder, hvis I ved, hvor I skal søge. Jeg mindes engang, hvor jeg arbejdede så hårdt, som jeg kunne. Jeg arbejdede for en mand, som tog alle de ideer, forslag og det arbejde, som jeg kom med, og videregav dem til sin leder som sine egne forslag. Jeg var virkelig rystet over det et stykke tid. Mens jeg grundede over det, kom en tanke til mig, og jeg besluttede mig fra da af, at jeg ville skrive en rapport til ham over alt det, som jeg lavede eller forsøgte at lave til ham og sende en kopi til hans leder. Det kunne han ikke lide, men det fungerede fænomenalt.

For det ottende, hav altid en kirkekaldelse. Her mener jeg ikke, at I skal bede om en bestemt kaldelse, men uanset hvor i verden I tager hen, uanset hvor Herren fører jer hen, så tilbyd altid jeres tjeneste til den præsiderende myndighed. Lad den myndighed afgøre hvor og hvordan. Vær knyttet til det, der hører Gud til og til måder at tjene ham.

De sidste to er de vigtigste.

For det niende, tag til templet. Hav en gyldig tempelanbefaling. Der er måske nogle få unge voksne, der ønsker at vente med at tage til templet, indtil de kan tage med deres partner og blive beseglet. Men stort set alle kan få og altid

have en tempelanbefaling. Den vil holde jer i åndelig harmoni, lade jer huske de vigtigste ting i livet og opmuntre jer til at yde andre uvurderlig tjeneste.

For det tiende, anvend Frelseren Jesus Kristus som eksempel i jeres liv. Anvend hans lærdomme som manual for livet. Afvig aldrig fra dem.

Vil I bønsonomt overveje de ting, der er blevet drøftet? Der er mange, der er villige til at blive ledt af jeres retskafne eksempel. Fordi I er blevet oplyst, så skylder I dem, der følger jer, at være det bedste forbillede, I er i stand til at være. Ikke alene vil de blive velsignet, men jeres tilværelse vil også blive beriget. Se den gode indflydelse, der kommer fra individuelle gerninger, der udspringer af en samvittighed og af principper, der er rodfæstet i sandhed. Beslut nu, at hvert øjeblik af jeres liv vil afspejle jeres beslutning om ydmygt og beslutsomt at være et eksempel på retskaffenhed, integritet og overbevisning. Med et sådant liv vil I med sikkerhed få held med det formål, hvormed I kom til jorden.

Gør hvad er ret

Jeg indledte mit budskab med at indikere, at jeg har forankret sandheden af de omtalte principper i mit personlige liv. Der har været tider, hvor mit valg om at forsvare principperne mod stærke kræfter indebar en risiko for et stort personligt tab. Men det afskrækkede mig ikke. Jeg var fast besluttet på at gøre det rette. Det ventede tab kom dog aldrig. På en eller anden måde bragte det at gøre, hvad var rigtigt langt større og mere betydningsfulde muligheder. Jeg vidner om, at I aldrig vil gå fejl, når I stoler på Herren og hans løfter, uanset hvor svær udfordringen er.

Tillad mig at dele en oplevelse med jer. Jeg tjente i den amerikanske flåde med admiral Hyman G. Rickover, en meget krævende person. Da jeg blev kaldet som missionspræsident, forsøgte han at tale mig fra det. Da jeg sagde, at en Guds profet havde kaldet mig, sagde han: »Hvis det er sådan mormonerne er, så skal jeg ikke have nogen af dem i mit program.« Jeg vidste, at der var mange familier i Idaho i USA, der var afhængige af arbejdet i det program, så det bekymrede mig.

Da jeg bad, dukkede der en sang op i mine tanker: »Gør hvad er ret, lad så følgerne komme« (»Gør hvad er ret«, *Salmer og sange*, nr. 153). Det gjorde jeg. Jeg kunne ikke se, hvordan det skulle lykkes for min stedfortræder at løse de udfordringer, vi mødte, på en måde, som jeg håbede på. Men »gør hvad er ret, lad så følgerne komme.« Det hele løste sig ganske fint.

Da admiral Rickover fik besked om, at jeg skulle af sted på mission, sagde han, at han aldrig ville se eller tale til mig igen. På min sidste arbejdsdag med ham, bad jeg om et møde. Sekretæren gispede og forventede, at der ville opstå tumult.

Jeg gik ind, og han sagde: »Scott, sid ned. Hvad vil du? Jeg har på alle måder forsøgt at få dig til at ændre mening. Hvad har du gang i?«

Jeg gav ham et eksemplar af Mormons Bog og sagde: »Admiral, jeg tror på Gud. Og jeg tror på, at når vi gør vores bedste, så vil han hjælpe os.«

Så sagde Admiral Rickover noget, som jeg slet ikke forventede at høre. Han sagde: »Når du har afsluttet din mission, vil jeg gerne have, at du kommer tilbage og arbejder med mig.«

»Gør hvad er ret, lad så følgerne komme.«

Må Herren styrke jeres beslutsomhed, jeres udøvelse af tro og jeres karakter, som I er ved at udvikle, så I må være redskaber for det gode, som han ønsker, at I skal være. Jeg vidner om, at han lever. Når I værdigt søger hans hjælp, vil han lede jer i livet. Det vidner jeg om med alt, hvad jeg er. Jesus Kristus lever. Han leder sit værk på jorden.

Som Jesu Kristi apostle har vi hellige oplevelser, der tillader os at bære vores vidnesbyrd om hans navn og om hans kraft. Det gør jeg med dyb overbevisning. Jesus Kristus elsker jer. Han vil vejlede jer i jeres liv. Når I i tider med store udfordringer er forvirrede over, hvilken vej I skal vælge, så knæl ned og bed jeres Fader i himlen om at velsigne jer og lade jeres tro på Frelseren og hans forsoning være klippen og fundamentet i jeres fremgangsrige liv. ■

Fra en translokationstale på Brigham Young University den 21. april 2011. Hvis du vil læse hele den engelske tekst, så gå ind på speeches.byu.edu.

FOR AT FÅ FREMGANG I LIVET

1. Klarlæg principper, der skal lede jeres liv.
2. Afvig aldrig fra jeres standarder.
3. Vær loyal.
4. Lev på en måde, så Herren kan vejlede jer.
5. Tjen andre.
6. Smil.
7. Beklag jer ikke.
8. Hav altid en kirkekaldelse.
9. Besøg templet.
10. Følg Frelserens eksempel.

ET KRONOLOGISK OVERBLIK

1. del ud af 2

Fra Abraham til Jesus Kristus
(2. del udgives senere i 2014)

Abraham – den store patriark fra Det Gamle Testamente – er uløseligt forbundet til alle, det tilslutter sig Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. En forståelse af hans liv og den pagt, som han og hans familie indgik med Gud, vil hjælpe dig til at se dit liv og de pagter, du har indgået med Gud som en Jesu Kristi discipel, på en mere fuldstændig måde (se Guide til Skrifterne, »Abrahamske pagt«, scriptures.lds.org/da).

For omkring 4.000 år siden indgik Jahve, Jesu Kristi førjordiske navn, pagt med Abraham om, at hans efterkommere ville blive en velsignelse for alle folkeslag, og at der på grund af denne pagt ville ske store ting i de sidste dage (se Abr 2:9-11). Jesus Kristus bekræftede igen denne pagt med mange andre i løbet af århundrederne. I nyere tid fornyede han den abrahamske pagt med profeten Joseph Smith (se L&P 124:58; 132:30-31). Ved at indgå i denne gengivne pagt, velsignes du med det evige evangelium, og som de blev det fordum, gøres du i stand til at modtage alle ordinancerne i det hellige præstedømme, heriblandt det evige ægteskab (se Guide til Skrifterne, »Pagt«, scriptures.lds.org/da). Din patriarkalske velsignelse indeholder en inspireret erklæring om den slægtslinje, hvorigennem du kan gøre krav på disse velsignelser ved at udøve tro, omvende dig, modtage præstedømmets ordinancer og holde ud til enden ved at holde pagterne.

Når du studerer denne oversigt, vil du tydeligere kunne se din plads i Guds plan for lykke.

ABRAHAM'S PAGT

1 Abraham blev født i Ur, i kaldæernes land. Hans far tilbød falske guder.

Abr 1:1, 5-7, 27

2 Abraham blev døbt; han modtog præstedømmet fra Melkisedek.

L&P 84:14; Abr 1:2-4

3 Jahve (Jesu Kristus) viste sig for Abraham og frelste ham fra døden, da han stod til at skulle ofres til falske guder.

Abr 1:8-16

4 Jahve befalede Abraham at forlade Ur og lovede, at gennem Abrahams tjenestegering skulle hans navn blive kendt på jorden for evigt.

Abr 1:16-19

UDDELINGER

Den østlige halvkugle

Den vestlige halvkugle

*2025 f.Kr.

*2000 f.Kr.

1

2

3

4

5

Sara

ABRAHAM

INDSAMLING

12 PROFETI

Nogle af Abrahams efterkommere skulle bo som »fremmede« i Egypten.

1 Mos 15:13-14

13 Efter befaling fra Gud gav Sara sin trælkvinde, Hagar, som kone til Abraham.

1 Mos 16:1-4; L&P 132:28-35

14 En Guds engel viste sig for Hagar. Hendes efterkommere ville også blive rigt velsignet som Abrahams efterkommere. Ismael bliver født.

1 Mos 16:7-16

15 Jahve viser sig for Abraham og bekræfter igen sine løfter. Som symbol på sin pagt omskærer Abraham alle mænd i sin husstand.

1 Mos 17:1-27

5 Abraham, Sara (hans hustru) og andre familiemedlemmer slog sig ned i Karans land.
Abr 2:1-5

6 Jahve indgik sin pagt med Abraham; Abrahams efterkommere skulle blive en velsignelse for alle jordens slægter.
Abr 2:6-11

7 Abraham og hans familie slog sig ned i Kana'ans land. Jahve lovede landet til hans efterkommere, når de var retfærdige. De rejste derefter til Egypten.
Abr 2:6, 12-25

8 Gennem Urim og Tumim så Abraham Guds trone, det før-jordiske liv og jordens skabelse.
Abr 3-5

9 I Egypten blev Abraham en stor forkynder af evangeliet og havde fremgang.
En faksimile fra Abrahams Bog, Nr. 3

10 Abraham og hans familie vendte tilbage til Kana'an. Jahve bekræftede sin evige pagt med Abraham.
1 Mos 13:1-4; 12-18

11 Jahve talte med Abraham i en åbning, og Abraham udtrykte sit ønske om at få børn. Herren genbekræftede sin pagt.
1 Mos 15:1-21

Abraham

Jereds bror (jereditter)

***1950 f.Kr.**

***1900 f.Kr.**

***1825 f.Kr.**

6 7 8 9

10 11 12 13 14 15 16 17

18

19 20 21 22

ISAK

Rebekka (Isaks hustru)

Hagar

ISMAEL

ISMAELITTER

Ketura

MIDIANITTER

SPREDNING

INDSAMLING

16 PROFETI
Sara skulle føde en søn med navnet Isak, og gennem ham skulle Abrahams pagt opfyldes.
1 Mos 17:15-21

17 Isak bliver født. Jahve fortalte Abraham, at han ville velsigne både Ismael og Isak. (Se profeti 16)
1 Mos 21:1-5; 12-13

18 PROFETI
Hagars søn Ismael skulle blive fader til »et stort folk«. Hans efterkommere udgjorde 12 nationer eller stammer.
1 Mos 21:17-20; 25:12-16

19 Jahve bekræftede sin pagt med Abraham, efter at han havde vist sin villighed til at ofre sin søn Isak.
1 Mos 22:1-19; Jakob 4:5

20 Efter befaling fra Gud gifter Abraham sig med Ketura. Deres seks sønner skulle også blive rigt velsignet.
1 Mos 25:1-4; L&P 132:28-35

21 Abraham velsignede sine sønner og gav dem alle gaver, han døde så 175 år gammel.
1 Mos 25:5-10

22 Jahve viste sig for Isak, genbekræftede Abrahams pagt med ham, hans hustru, Rebekka og deres efterkommere.
1 Mos 26:2-5, 24-25; L&P 132:37

23 Jahve viste sig for Jakob, genbekræftede den abrahamske pagt med ham og hans efterkommere.

1 Mos 28:10-22

24 Efter befaling fra Gud giftede Jakob sig med Lea, dernæst Raket, så Bilha og derefter Zilpa. Der blev født 12 sønner og en datter.

1 Mos 29-30; L&P 132:37

25 Jahve befalede Jakob at vende tilbage til det forjættede land, Kana'an. Jakob fik sit navn ændret til Israel.

1 Mos 31-32

26 Jahve viste sig for Jakob (Israel) ved Betel og fornyede den abrahamske pagt.

1 Mos 35:1-13

27 Jahve viste sig for Israel og befalede ham at tage sin familie til Egypten.

1 Mos 46:1-7

28 Israel velsignede sine sønner og sine børnebørn Efraim og Manasse og deres familier. Han lovede dem, at Gud en dag ville hjælpe dem med at vende tilbage til Kana'ans land.

1 Mos 48:21

29 PROFETI Som del af sin patriarkalske velsignelse blev Josef lovet, at han ville få mange efterkommere.

1 Mos 48:19; 49:22-26

UDELINGER

Den østlige halvkugle
Den vestlige halvkugle

Moses

Jereds bror (jereditter)

***1800 f.Kr.**

1600 f.Kr.

1300 f.Kr.

23 24 25 26 27 28 30 31 34 35 36 37 38

29 32 33

ESAU Judit Basemat EDOMITTER

Lea RUBEN
SIMEON
LEVI
JUDA
ISSAKAR
ZEBULON
Zilpa GAD
ASHER
Bilha DAN
NAFTALI
Raket JOSEF Efraim og Manasse
BENJAMIN

JAKOB

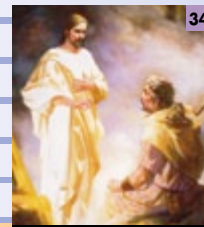

28

Moses, Aron

36

34

38

ISMAELITTER

MIDIANITTER

Jetro

INDSAMLING

SPREDNING

INDSAMLING

37 Jahve viste sig for Josva, fornyede sin pagt og befalede israelitterne at gå ind i arvelandet Kana'an.

Jos 1:1-9

38 Efter mange år i Kana'an holdt israelitterne ikke længere deres pagt. De blev forfulgt af deres fjender.

Dom 2-3

39 Gennem profeten Natan indgår Jahve en evig pagt med kong David og dennes efterkommere.

2 Sam 7:1-17; L&P 132:38

40 PROFETI Folket i det nordlige rige (omtalt som Israel) og i det sydlige rige (Juda) skulle spredes blandt alle nationer.

Amos 9:5-10; Mika 3:9-12

41 PROFETI Messias (Jesus Kristus) ville lide og sone for verdens synder.

Es 53

42 PROFETI Herren ville genvinde en rest af sit folk og rejse et banner for alle nationer.

Es 11:11-12; Am 9:9

43 PROFETI Herren ville trøste sit folk, løskøbe Jerusalem og vise alle nationer sin magt.

Es 40:1-2, 11; 41:10; 52:9-10

30 I Egypten mangfoldiggjorde Israels efterkommere sig og blev kendt som israelitterne (også kaldet Israels hus) (se profeti 12).

1 Mos 50

31 PROFETI

Gud ville »oprejse« en profet (Moses), der skulle udfri Israel fra trældom i Egypten.

Joseph Smiths oversættelse (JSO), 1 Mos 50:24, s. 211 (i Guide til Skrifterne); 2 Ne 3:10, 17

32 PROFETI

Israels familie ville blive spredt, og en »gren« af denne skulle bo i Amerika.

JSO, 1 Mos 50:25 (i Guide til Skrifterne); 2 Ne 3:3-5, 16

33 PROFETI

En »udsøgt seer« (Joseph Smith) skulle gengive kundskaben om Guds pagt med Abraham.

JSO, 1 Mos 50:25-33 (i Guide til Skrifterne); 2 Ne 3:6-15

34 Jahve viste sig for Moses, som havde modtaget præstedømmet fra Jetro. Israelitterne forlader Egypten (se profeti 31).

2 Mos 3:1-10; 13:17-22; L&P 84:6

35 På Sinajbjerget lovede israelitterne, at de ville holde den abrahamske pagt.

2 Mos 19:3-9; 24:3

36 Fordi israelitterne brød deres løfte, modtog de en mindre lov af mere kødelig karakter.

2 Mos 32-34; 3:19-22; L&P 84:19-26

1000 f.Kr.

700 f.Kr.

400 f.Kr.

100 f.Kr.

39

Kong David

40 41 42
43 44

Esajas **

45

45

46

47

48

Nehemias

49

49

50

50

PROFETI: ZENOS' ALLEGORI (OMKRING 1800-400 F.KR.)

Israels hus er som et forædlet oliventræ, der begyndte at visne, så vingårdens herre plejede det, indtil det begyndte at skyde nye, naturlige grene. Han tog disse grene og podede dem ind i andre træer i sin vingård. Han rykkede de store grene af det forædledede træ og brændte dem og podede derpå grene fra vilde oliventræer ind i træet.

Jakob 5:3-14 (fortsættelse følger i del 2).

Lehi (nefitter og lamanitter)

Nogle arabiske folkeslag

Det nordlige rige (se 1 Kong 12:2-20)

Det nordlige rige **SPREDNING** (Israels tabte stammer)

Det sydlige rige

Det sydlige rige **SPREDNING**

44 PROFETI

Under en stor sløet tusindårig æra vil jorden blive fornyet, og al sygdom og sorg vil ophøre.

Es 25:6-9; 33:20-24; 35; 61:2-5

45

Folket i det nordlige rige blev spredt af assyrerne på grund af ugudelighed (se profeti 40).

2 Kong 17:5-18

46 PROFETI

Nogle jøder (en rest) vil blive ført tilbage til Jerusalem for at tjene Herren.

Jer 24:4-7

47

Jahve etablerede den abrahamske pagt med Lehi og hans familie. De forlod Jerusalem og blev en nation i Amerika (se profetierne 29, 32).

1 Ne 1-2, 18

48

Folket i det sydlige rige afviste den abrahamske pagt og blev spredt af babylonierne (se profeti 40).

2 Kong 25:1-10

49

En del af israelitterne, kaldt »jøder«, vendte tilbage til Jerusalem og genopbyggede templet. Ezra formanede folket til at holde deres pagt med Gud (se profeti 46).

Neh 8-10

50

Hasmonæerne (makkabæerne) grundlagde en uafhængig, jødisk stat, kaldt Judæa, i Kana'ans land.

** Slægtslinjen ifølge den traditionelle overlevering

»Det vældige rige«

KIRKENS VÆKST I RUSLAND

Russiske sidste dages hellige har bygget på en grundvold af profeti i etableringen af Kirken i deres land.

James A. Miller

Kirkens historiske afdeling

Sidste dages hellige i Rusland nåede en vigtig milepæl i 2011, da den første stav i deres land blev organiseret i Moskva. Flere end et tusinde kirkemedlemmer, missionærer og venner havde samlet sig i begejstring for at opretholde deres nye ledere og for at udtrykke taknemlighed over, at deres hovedstad nu kunne tælles blandt Zions stave, der er spredt over hele verden. Forventningen voksede, idet Jakov Boyko blev kaldet og opretholdt som stavspræsident, med Vladimir Astashov og Viktor Kremenchuk som sine rådgivere.

Der herskede en følelsesladet stemning blandt forsamlingen, da Vyacheslav Protopopov blev præsenteret som stavspatriark, den første russiske patriark i Rusland. Hænderne skød i vejret, da hans navn blev læst op til opretholdelse, og nogle begyndte næsten at klappe af glæde. For første gang modtog russiske præstedømmeledere samme nøgler og myndighed, som sidste dages hellige i stave andre steder i verden har glæde af. Et nyt kapitel i Kirkens historie i Rusland begyndte, da Kirkens lederskab i Moskva nu lå solidt i russiske hænder.

Profeti

Optakten til denne betydningsfulde dag i Kirkens historie i Rusland kan spores tilbage til genoprettelsens tidligste dage. I 1843 kaldte profeten Joseph Smith ældste Orson Hyde fra De Tolv Apostles Kvorum og George J.

Adams på en mission til Rusland »for at præsentere evangeliets fylde til folket i det mægtige rige, og til dette er knyttet nogle af de vigtigste ting vedrørende fremgangen og opbyggelsen af Guds rige i de sidste dage, som på dette tidspunkt ikke kan forklares.«¹ Profetens martyrium i 1844 afbrød dog planerne om at fuldføre missionen, og profetens plan vedrørende evangeliets skæbne i »det mægtige rige« forblev uopfyldt.²

Forberedelse

Til trods for de 168 år der gik fra den første missionskaldelse og til oprettelsen af Ruslands første stav, har mange sidste dages hellige med forskellig baggrunde bidraget til at forberede forkyndelsen af evangeliet til det russiske folk. I 1895 ankom den svenske missionær August Höglund til Skt. Petersborg for at undervise Johan Lindlöf, der havde korresponderet med Den Skandinaviske Mission og spurgt efter missionærerne, efter at have lært om Kirken i sit hjemland, Finland. To dage efter at have mødt ældste Höglund og talt med ham natten igennem, bad Johan og hans hustru, Alma, om at blive døbt. Den 11. juni 1895 gik ældste Höglund med dem ned til bredden af Nevafloden. Da de ikke kunne finde et roligt og ugeneret sted til dåben, knælede gruppen i bøn for at bede om Herrens hjælp. På mirakuløs vis begyndte bådene og menneskerne at forlade området. Efter dåben sagde søster Lindlöf: »Jeg er så glad! Jeg ved, at Herren har tilgivet mig.«³ Johan og Alma blev derved de første nyomvendte, der blev døbt i Rusland.

Ældste Francis M. Lymans indvielsesbøn i 1903 i Sommerhaven i Skt. Petersborg, skildret af en russisk kunstner.

På baggrund af familien Lindlöfs konvertering og det russiske styres planlagte sociale reformer, begyndte ældste Francis M. Lyman (1840-1916) fra De Tolv Apostles Kvorum flere år senere at lægge planer for at sende missionærer til det russiske rige. I 1903 rejste ældste Lyman, som præsident for den europæiske mission, til det russiske rige og indviede landet til forkyndelse af evangeliet. Han bad i Skt. Petersborg og i Moskva den 6. og 9. august og bad Herren om at velsigne landets ledere og de mange mennesker i riget, »i hvis årer Israels blod løber«. ⁴ Han bad også til, at »de oprigtiges og ærliges hjerte måtte vendes til at søge efter sandheden, og bad Herren om at sende tjenere fyldt med visdom og tro til at forkynde evangeliet til russerne på deres eget sprog.« ⁵

Ældste Lyman sendte missionæren Mikhail Markov til Riga i Letland – dengang en del af det russiske rige – og skrev til Kirkens hovedsæde og udtrykte sit håb om, at der snart måtte kaldes missionærer til Rusland. Kirkens ledere i Salt Lake City mente dog, at der var brug for mere omhyggelig overvejelse, inden man sendte missionærer til Rusland, hvor det var ulovligt at forkynde noget, der stred mod den russiske ortodoksi. Bror Markov forlod kort tid efter Riga efter ordrer fra lokale embedsmænd. ⁶ Med tiden blev de sociale og politiske spændinger forværret af presset af 1. verdenskrig, og der fulgte en række af revolutioner og en borgerkrig, der opslugte Rusland i vold. Dannelsen af Sovjetunionen og senere den

kolde krig gjorde det umuligt at sende missionærer til Rusland.

Men selv under den sovjetiske periode fortsatte sidste dages hellige med at forberede forkyndelsen af det gen-givne evangelium i Rusland. En af disse hellige var Andre Anastasion, emigrant fra Odessa i Ukraine, der efter sin døb i 1918 var begyndt at oversætte Mormons Bog til russisk. Efter at have besøgt Moskva i 1970, skrev Andre: »To gange i nat stod jeg på Den Røde Plads og tryglede Herren om at åbne vejen for, at evangeliet kunne bringes til det russiske folk, som jeg så overalt i store mængder, fattigt klædt, triste og med bøjedede hoveder.« ⁷ Den første udgave af Mormons Bog på russisk blev trykt i 1981, hvoraf meget af den var baseret på Andres arbejde. Med tiden tog mange russere imod budskabet om Mormons Bog og blev derved pionerer i deres eget land, der hjalp til at opfylde de håb og bønner, andre havde haft og bedt for dem.

Pionerer

I 1989 var Juri og Liudmila Terebenin fra Skt. Petersborg (tidligere Leningrad) og deres datter, Anna, på besøg hos venner i Budapest i Ungarn. En ven, der var sidste dages hellig, inviterede dem med i kirke, hvor de følte Ånden og besluttede sig for at mødes med missionærene. De blev med tiden døbt. Selvom de var de eneste medlemmer af Kirken i Skt. Petersborg, var familien Terebenin ikke alene længe. Medlemmer af Kirken fra Finland forkyndte evangeliet for russere, deriblandt Anton Skripko, som blev den første russer, der blev døbt i Rusland.

På det tidspunkt skete der politiske forandringer i Rusland, og amerikanere, der boede og arbejdede i Moskva, begyndte at række ud til deres russiske venner og bekendte. Dohn Thornton mødte Galina Goncharova i 1989, og religion blev et samtaleemne mellem dem. Bror Thornton erindrede senere: »Da jeg gav [Galina] Mormons Bog og en brochure om Joseph Smith, skete der det mest utrolige. Det var som om, at alt lys i værelset i det øjeblik faldt på bogen. Ånden kom over os, og Galina begyndte at græde.« ⁸ Hun fortalte ham, at hun følte, at bogen kom fra Gud. Galina begyndte at komme i Kirken og blev døbt i juni 1990 og blev den første nyomvendte, der blev døbt i Moskva.

PROFETIER VEDRØRENDE KIRKEN I RUSLAND

1930:

»Jeg vidner om, at der er tusind-

vis med Israels blod i det land, Rusland, og Gud er ved at forberede en vej for dem.« – Ældste Melvin J. Ballard (1873-1939) fra De Tolv Apostles Kvorum¹⁵

1922: Sovjetunionen dannes formelt.

Efterhånden som russere fra Skt. Petersborg, Vyborg, Moskva og andre byer tilsluttede sig Kirken, åbnede der sig et nyt kapitel i Kirkens historie i Rusland. Den 26. april 1990 bad ældste Russell M. Nelson fra De Tolvs Kvorum en bøn til genindvielsen af Rusland i Skt. Petersborg og bekræftede den indvielse, som ældste Lyman næsten et århundrede før havde udført, hvorved han bad Herren skænke folket evangeliets velsignelser.

I foråret 1990 inviterede Tamara Efimova fra Skt. Petersborg missionærerne indenfor i sit hjem, efter at have mødt dem hjemme hos

ledt af ledere, der var fyldt med »visdom og tro.« Trofaste russere tog imod ansvaret om at tjene deres venner og naboer. Efterhånden som distrikter blev dannet i mange byer, instruerede, inspirerede og støttede ledere, som Fidrus Khasbiulin, de hellige. Bror Khasbiulin, som tilsluttede sig Kirken i 1994, tjente som den første distriktspræsident i Rostov-na-Donu fra 1995 indtil 1997, hvor han blev som kaldet som præsident for Rostov-distriktet i Rusland. Som distriktspræsident lagde han vægt på styrkelsen af familien, og havde en særlig interesse i at tjene de unge og hjælpe dem til at

1843: Joseph Smith kalder missionærer til at bringe evangeliet til Rusland. Hans martyrium i 1844 afbryder disse planer.

1903: Ældste Francis M. Lyman fra De Tolv Apostles Kvorum indvier det russiske rige til forkyndelsen af evangeliet.

1917: Bolsjevikkerne vælter den provisoriske regering, der fulgte zarens abdikation og lagde derved op til den russiske borgerkrig i 1917-1922.

TIDSLINJE

en ven. Hendes far, Vjacheslav Efimov, var til at begynde med skeptisk over for, om disse unge mænd kunne undervise ham i noget nyt om Gud. Han blev dog imponeret over deres evangeliske budskab. Han skrev: »Det gav mig muligheden for at modtage svar på mine egne spørgsmål, og vigtigere endnu, at forstå, at Gud elsker enhver af os – vi er hans børn, og han har givet os en Frelser, sin Søn Jesus Kristus, og enhver af os skal opstå.«⁹ I juni blev Vyacheslav, Galina (hans hustru) og Tamara døbt. Fra 1995 til 1998 tjente ældste Efimov som Ruslands første russiske missionspræsident.

Vækst

Efter missionærerne kom til Rusland i starten af 1990, voksede Kirken støt og opfyldte derved ældste Lymans indvielsesbønner i 1903 om, at Rusland måtte blive

forberede sig til at tjene på mission og blive gift i templet.¹⁰

Templer

Manglen på et tempel i deres eget land forhindrede ikke de russiske sidste dages hellige i at tage del i ordinancerne i Herrens hus. I over 15 år lå det nærmeste tempel i Stockholm i Sverige og i Freiberg i Tyskland, selvom medlemmerne i den østligste del af Rusland fortsat tager til templet i Seoul i Korea. Udfordringer med visa, den lange distance og rejseomkostningerne gør ikke tempelbesøgene til en hyppig oplevelse.

I december 1991 blev Andrej og Marina Semionov fra Vyborg den første russiske familie, der blev besejlet i templet. Bror Semionov fortalte: »Vi fik en særlig glæde i vores liv, efter vi blev besejlet for tid og al

1995:

»Nu mødes I, hvor I kan, men I vil

en dag opleve at se kirkebygninger og stave. I vil se et tempel i Herrens tid.« – Præsident Boyd K. Packer, præsident for De Tolv Apostles Kvorum¹⁶

evighed i templet i Stockholm.«¹¹ I flere år ledsagede han alle grupper fra Rusland, som tog til templet i Sverige.

Senere begyndte missionsledere at organisere grupper, der kunne tage rejsen. Den første gruppe fra Moskva rejste til Stokholm i september 1993. Disse besøg til templet blev højdepunkter for de hengivne russiske medlemmer over hele landet.

Familien Vershinin fra Nizhny Novgorod besøgte for første gang templet i Stockholm i 2000. Efter at Sergej, Vera og deres datter Irina var rejst til Skt. Petersborg, tilsluttede de sig en gruppe af russiske sidste dages

En russisk kirke

Indvielsen af templet i Ukraine styrkede håbet om Kirkens fremtid i Rusland hos de russiske medlemmer. Efter indvielsen sagde Vladimir Kabanov fra Moskva, at »Kirken fortsat vil vokse – jeg ser Zions stave for mig her i Rusland.«¹³ Mindre end et år senere blev dette en realitet, da ældste Russell M. Nelson fra De Tolv Apostles Kvorum organiserede Moskva Stav. Det følgende år i september 2012 organiserede ældste Nelson endnu en stav, denne gang i Skt. Petersborg.

Selvom disse begivenheder repræsenterer kulminationen på 20 års tjeneste og

1981: Mormons Bog trykkes på russisk.

1991: Mormontabernakelkoret besøger Sovjetunionen. Efter deres koncert bekendtgør de russiske myndigheder, at Kirken ville modtage national anerkendelse den 28. maj.

1991: I december opløses Sovjetunionen officielt, og den Russiske Republik bliver til den Russiske Forbundsstat.

hellige fra forskellige byer og rejste i bus og med færge for at komme til templet. I templet tog Irina del i dåb for de døde og blev besøgt af sine forældre. »Rejsen gav os vidnesbyrd og mange velsignelser,« mindes hun. »Det var små vidnesbyrd, der blev modtaget personligt af hver enkelt person. Men som et hele hjalp de os og satte skub i en videre åndelige udvikling.«¹²

Endelig kom der et tempel nærmere Rusland, da præsident Gordon B. Hinckley (1910-2008) indviede templet i Helsinki i 2006. I 2010 jublede sidste dages hellige over hele Rusland, da præsident Thomas S. Monson indviede templet i Kijev i Ukraine, det første tempel i det tidligere Sovjetunionen, og gjorde derved templets velsignelser mere tilgængelige for de trofaste russiske sidste dages hellige.

Russiske sidste dages hellige organiseret som »Hjælpende hænder« hjalp med at rydde op på en skole og ved en sø i nærheden af Moskva i 2013.

fremdrift blandt de russiske sidste dages hellige, er dette blot begyndelsen på et nyt kapitel i Kirkens historie i deres land. Efter at have besøgt de hellige i Det Østeuropæiske Område (hvilket omfatter Rusland) i juni 2012, bar ældste D. Todd Christofferson fra De Tolv Apostles Kvorum vidnesbyrd om, at Herren leder sit værk her: »Hans Ånd ruger over dette område. Vi vil se ting, som vi aldrig havde forestillet os.«¹⁴ Efterhånden som de russiske, sidste dages hellige pionerer fortsætter deres tjeneste, efterlever og favner Jesu Kristi evangelium og har fokus på templet, vil der blive oprettet flere stave, og Kirken vil fortsat udvikle sig i deres land. Det kan være, at opfyldelsen af dette er det, som profeten Joseph Smith så for Guds rige i de sidste dage i dette mægtige land. ■

VÆKST I MEDLEMSKAB

1989: 20

1998: 9.179

2008: 19.946

2013: 21.888

KIRKENS STATISTIKKER FOR RUSLAND *

Stave: 2

Distrikter: 3

Menigheder og grene: 98

Missioner: 7

Nærmeste

templer: Kijev i Ukraine, Helsinki i Finland og Seoul i Korea

*I juni 2013

2002: I september besøger præsident Gordon B. Hinckley Rusland. Han er den første præsident i Kirken, der får mulighed for at besøge landet.

2008: Anatoly Reshetnikov bliver kaldet som den første russiske områdehulvferdser.

2011: Den 5. juni bliver den første stav i Rusland organiseret: Moskva Stav.

2012: Den 9. september bliver Skt. Petersborg Stav organiseret.

NOTER

- Joseph Smith, i *History of the Church*, 6:41. Det er uklart, hvilke »vigtige ting«, det var at profeten henviste til, som »på dette tidspunkt ikke kan forklares«. Han kan have hentydet til Rusland, til missionen eller til missionærernes budskab.
- George J. Adams valgte, efter Joseph Smiths død, ikke at tage imod kaldelsen fra Brigham Young som præsident for de Tolv Apostles Kvorum, og forlod Kirken.
- August Höglund til den skandinaviske missionspræsident, 9. juli 1895, Scandinavian Mission manuscript history, Kirkens historiske bibliotek, Salt Lake City, citeret i Kahlile Mehr, »Johan and Alma Lindlof: Early Saints in Russia«, *Ensign* juli 1981, s. 23.
- Joseph J. Cannon, »President Lyman's Travels and Ministry: Praying in St. Petersburg for the Land of Russia«, *Millennial Star*, 20. aug. 1903, s. 532.
- Joseph J. Cannon, »President Lyman's Travels and Ministry: The Visit to Moscow, the City of Churches«, *Millennial Star*, 27. aug. 1903, s. 548.
- Se William Hale Kehr, »Mischa Markow: Missionary to the Balkans«, *Ensign*, juni 1980, s. 29.
- Andre Anastasons brev til De Tolv Apostles Råd, 8. nov. 1970, Kirkens historiske bibliotek, Salt Lake City.
- Dohn Thornton, »The Beginnings of the Moscow Branch«, i *Papers and Photographs Relating to the Beginning of the Church in Moscow, Russia, 1990-1992*, Kirkens historiske bibliotek, Salt Lake City.
- Vyacheslav Efimov, i Gary L. Browning, *Russia and the Restored Gospel*, 1997, s. 73.
- Se Allison Thorpe Pond, oral history of Fidrus Khabrakhmanovich Khasbiulin, 18. aug. 2010, Kirkens historiske bibliotek, Salt Lake City.
- Andrei Semionov, i Gary Browning, »Pioneering in Russia«, *Liahona*, apr. 1998, s. 36.
- Fra et interview med Irina Borodina, 6. mar. 2013.
- Vladimir Kabanovy, i Jason Swenson, »Russia's first stake a powerful symbol of country's growth«, *Church News*, 9. juli 2011, ldschurchnews.com.
- D. Todd Christofferson, i videoen i »Spirit Attentive to Eastern European Pioneers, Prophets and Apostles Speak Today, lds.org/prophets-and-apostles/unto-all-the-world/spirit-attentive-to-eastern-europe-pioneers.
- Melvin J. Ballard, i Conference Report, apr. 1930, s. 157.
- Boyd K. Packer, som noteret af Dennis B. Neuenschwander til et kirke-møde i Skt. Petersborg, 18. nov. 1995.

Næring af VORES NYE LIV

Eve Hart

Ryan Abraham blev døbt ind i Kirken som 14-årig, mens han boede i den bjergrige kystby, Cape Town, i Sydafrika. »Det var en stor velsignelse at tilslutte sig Kirken – det hjalp mig som teenager til at komme gennem disse år,«

TROENS FRØ

»Et af formålene med Kirken er at modne og fremelske troens frø – også dem i tvilens og uvishedens sandede jord. Tro er et »håb om det, som ikke ses, men som er sandt« (se Alma 32:21).

Mine kære brødre og søstre, betvivl derfor først jeres tvivl, før I betviviler jeres tro.«

Præsident Dieter F. Uchtdorf, andenrådgiver i Det Første Præsidentskab, »Kom, slut jer til os«, *Liahona*, nov. 2013, s.23.

forklarer han. »Men efter jeg tilsluttede mig Kirken, lærte jeg, at man ikke blot skifter kirke; man skifter også livsstil.«

Ryans rejse har været ligesom mange andre nyomvendtes rejse: Han havde tro på evangeliets sandhed, men mødte den svære udfordring, der ligger i at skulle tilpasse sig en ny kultur med nye forventninger. »Nogle gange spurgte jeg mig selv: »Kan jeg virkelig klare det?« fortæller Ryan. »Når vi efterlever det, vi tror på, kommer der mere kundskab og styrke. Herren former os, som vi aldrig selv ville kunne forme os.«

Denne artikel er en indsamling af vidnesbyrd og oplevelser fra nyomvendte. Vi håber, at du blandt disse syv emner vil finde den opmuntring, du har brug for, til at forblive involveret i Kirken og nære din nye tro, indtil den kan »slå rod, så [den] kan vokse op og frembringe frugt« (Alma 32:37).

Overvindelse af prøvelser

Når vi lever i lyset af det gengivne evangelium, kan vi udholde turbulensen i vores jordiske tilværelse og leve med Gud igen. Vor himmelske Fader venter på at kunne sige til os: »Godt, du gode og tro tjener« (Matt 25:21). Det er hans løfte, og han vil med sikkerhed opfylde det, hvis vi gør vores del.

Elson Carlos Ferreira, døbt i Brasilien i 1982

Når du føler, at du er den eneste, der har udfordringer, kan du standse op og tænke på, hvad Kristus gjorde for dig, og hvordan han led for dig. Han vil altid være der til at hjælpe os med at finde ud af, hvem vi er, og hvem vi er skabt til at være. Han kender os bedre, end vi kender os selv.

Mikiko O'Bannon, døbt i Japan i 1993

Arbejd på det grundlæggende

Jeg har ikke gjort noget usædvanligt for at forblive trofast i Kirken. Jeg har ikke gået 80 km for at komme til nadvermøde eller blevet kastet ind i en brændende ovn. Men at gøre enkle ting regelmæssigt – komme til Kirkens møder, studere skrifterne, bede og tjene i kaldelser – har hjulpet mig til at nære mit vidnesbyrd (se Alma 37:6-7).

Alcenir de Souza, døbt i Brasilien i 1991

Da jeg som 19-årig tilsluttede mig Kirken, var jeg meget begejstret for evangeliet, og det var et vidunderligt eventyr at læse i mine skrifter hver dag.

Men efter et par år som medlem af Kirken, følte jeg mig både fysisk og åndelig træt. Jeg slæbte mig i kirke hver søndag, fik meget lidt ud af møderne og var ivrig efter at komme hjem til en søndagslur.

En samtale med en ven kastede lidt lys over min situation. Jeg evaluerede mine åndelige vaner og fandt ud af, at mine bønner var blevet mindre oprigtige, og mit skriftstudium hver morgen var blevet en pligt – ikke en glæde. Jeg indså, at jeg måtte tilføje noget åndelig næring og motion til min dag.

Jeg begyndte at bede hver morgen inden skriftstudium, og bad specifikt om, at jeg måtte blive vejledt i mit studium. Jeg arbejdede på deltid og havde en pause på et kvarter om morgenen, som jeg brugte på at læse et par sider i *Liahona* – mit åndelige mellemåltid. Om aftenen læste jeg opbyggende bøger. Om søndagen læste jeg i hæftet *Kirkens præsidenters lærdomme*.

Jeg følte en fred hver aften, når jeg gik i seng, fordi jeg havde stillet min åndelige sult i løbet af dagen. Fordi jeg besluttede mig for at følge en åndelig diæt hver dag, er jeg blevet en gladere person, og mit vidnesbyrd er vokset.

Tess Hocking, døbt i Californien i USA i 1976

Ønsker at tage til templet

Fra den første gang jeg lærte om templet, har jeg virkelig gerne villet tage dertil. Jeg lærte, at templet er et sted, hvor vi kan udføre dåb for de døde, blive besejlet som familie og indgå højere pagter med vor himmelske Fader. Jeg har forberedt mig og holdt mig værdig, så jeg kan komme til templet.

Yashinta Wulandari, døbt i Indonesien i 2012

Efter jeg blev døbt, planlagde min kæreste, JP (som allerede var medlem af Kirken), og jeg at blive gift. Men vi udsatte vores bryllupsdag, fordi jeg gerne ville gøre det til en stor højtideligholdelse.

Tirsdag den 12. januar 2010 tog min kæreste og jeg til vores forelæsninger på universitetet. Mens jeg sad ved min computer og ventede på, at universitetslæreren skulle begynde, begyndte bygningen at ryste. Jeg turde ikke løbe udenfor, fordi rystelserne var så voldsomme.

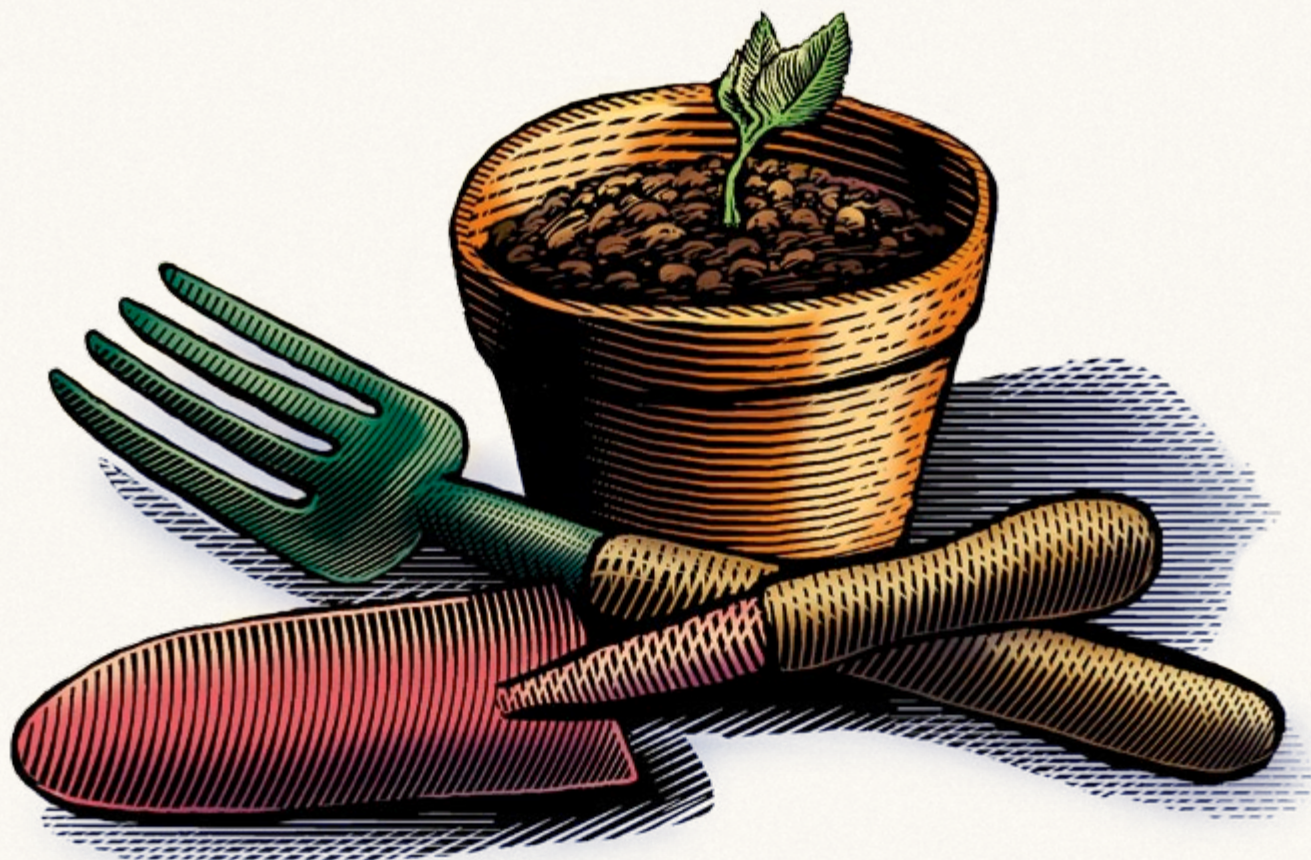
Jeg stillede mig i et hjørne, lukkede mine øjne og bad i hjertet til vor himmelske Fader: »Vær sød at give mig muligheden for at gifte mig med JP i templet.«

Et øjeblik efter standsede rystelserne, og jeg så mig omkring. Jeg kunne intet se, fordi støvet regnede ned. Jeg kan ikke huske, hvordan jeg kom ud af lokalet, men endelig kom jeg udenfor. Med tårer i øjnene råbte jeg efter JP.

Jeg fandt hurtigt JPs søster. »Han er uskadt!« råbte hun. »Han er ved at prøve at hjælpe nogle andre studerende, som sidder fast under murbrokkerne.«

Jeg er ikke mere speciel end de andre, der ikke undslap, men jeg ved, at vor himmelske Fader besvarede min bøn. JP og jeg blev gift i templet den 6. april 2010, lidt over et år efter min dåb og næsten tre måneder efter jordskælvet. Det var en dag med fred og glæde, som jeg aldrig vil glemme. Vi holdt ikke en stor fest, men jeg syntes, at det var den mest vidunderlige dag.

Marie Marjorie Labbe, døbt i Haiti i 2009

Fortæl om evangeliet

Som nyt medlem af Kirken holder jeg meget af missionering. Enhver kan være missionær. Hver gang du fortæller en anden om evangeliet, forandrer det hans eller hendes liv, men det styrker også dit vidnesbyrd. Mennesker kan se lyset i dine øjne, og de vil gerne vide, hvorfor du har en så vidunderlig ånd. At missionere giver ikke blot mennesker mulighed for at lære om Kirken, men det hjælper dem også til at føle Ånden og få en personlig åndelig oplevelse.

Elena Hunt, døbt i Arizona i USA i 2008

Jeg holder meget af missionering! Tre måneder efter min dåb rejste jeg til Martinique for at tilbringe sommerferien sammen med min familie. Hver eneste dag talte jeg med min bror om Mormons Bog og om evangeliet.

Jeg inviterede ham med i kirke den første søndag, men han takkede nej. Den følgende søndag kom han med mig i kirke. Ved slutningen af møderne virkede han upåvirket, som om han ikke havde oplevet noget særligt i løbet af de tre timer.

Selvom jeg fortsat talte med ham om evangeliet den følgende uge, inviterede jeg ham ikke med i kirke denne gang. Der skete

et mirakel lørdag aften: Mens jeg strøg mit søndagstøj til næste dag, lagde jeg mærke til, at han gjorde det samme.

»Hvad laver du?« spurgte jeg.

Han svarede: »Jeg skal med dig i kirke i morgen.«

»Jeg vil ikke tvinge dig til at komme,« sagde jeg.

Men han svarede: »Jeg vil gerne med.«

Efter det fortsatte han med at komme med i kirke hver søndag.

Da jeg var vendt tilbage til Sydfrankrig, hvor jeg gik i skole, fortalte min bror mig over telefonen, at han skulle døbes. Jeg fortalte ham, at jeg gerne ville være der til hans dåb, men at det vigtigste var, at han stadig ville være i Kirken, når jeg vendte tilbage til Martinique.

Et år senere kom jeg på besøg igen. Under nadvermødet bar min bror et stærkt vidnesbyrd om evangeliets sandhed. Jeg fælder en tåre, når jeg tænker på, at min bror, med hvem jeg har delt de smukkeste øjeblikke i mit liv, også deler Herrens evangelium med mig (se Alma 26:11-16).

Ludovic Christophe Occolier, døbt i Frankrig i 2004

For at lære mere om, hvordan du kan fortælle dine venner og familie om evangeliet, læs da følgende: Ældste M. Russell Ballard, "Sæt din lid til Herren," *Liahona*, nov. 2013, s. 43; ældste Neil L. Andersen, »Det er et mirakel«, *Liahona*, maj 2013, s. 77; ældste Dallin H. Oaks, »Fortæl om evangeliet«, *Liahona*, jan. 2002, s. 7. Se også www.lds.org/training/wwlt/2013/hastening.

SLÆGTSFORSKER FOR FØRSTE GANG?

Du kan dele den glæde, du følte ved din dåb, med andre ved at arbejde på din slægtsforskning og hjælpe dine forfædre med at komme til Kristus. FamilySearch.org er et godt sted at begynde. Du kan udbygge dit stamtræ ved at tilføje familiedlemmer med deres fødselsdato og dødsdato. De slægts-historiske konsulenter i din menighed eller gren kan hjælpe dig med at finde dine forfædre og deres data, heriblandt folketællinger og vielsesattester. Efterhånden som du får indsamlet data, kan du og andre udføre tempelordinancer for dine afdøde slægtninge.

Udfører slægtsforskning

Efter jeg havde modtaget missionærlektionerne, bad jeg om at vide, om evangeliet var sandt. Min elskede bedstefar kom til mig i en drøm og vidnede for mig om dets sandhed. Det var på det tidspunkt, at jeg begyndte at få en forståelse for mit guddommelige ansvar over for mine forfædre. Præsident Henry B. Eyring, førsterrådgiver i Det Første Præsidentskab, udtrykte det på denne måde: »Da I blev døbt, så jeres forfædre ned til jer med håb. Efter måske at have ventet i århundreder glædede de sig over at se en af deres efterkommere indgå en pagt om at finde dem og tilbyde dem forløsning ... Deres hjerte er knyttet til jeres. Deres håb er i jeres hænder.«¹

Steven E. Nabor, døbt i Utah i USA i 1979

Min hustru og jeg var helt knuste, da vores første barn, vores fire måneder gamle datter, Cynthia Marie, døde på grund af komplikationer med en spaltet ryggrad. Denne tragedie fik os, to sorgfulde unge forældre, til at søge efter en måde, hvorpå vi kunne være sammen med vores datter igen. Vi var ikke

medlemmer af Kirken på det tidspunkt.

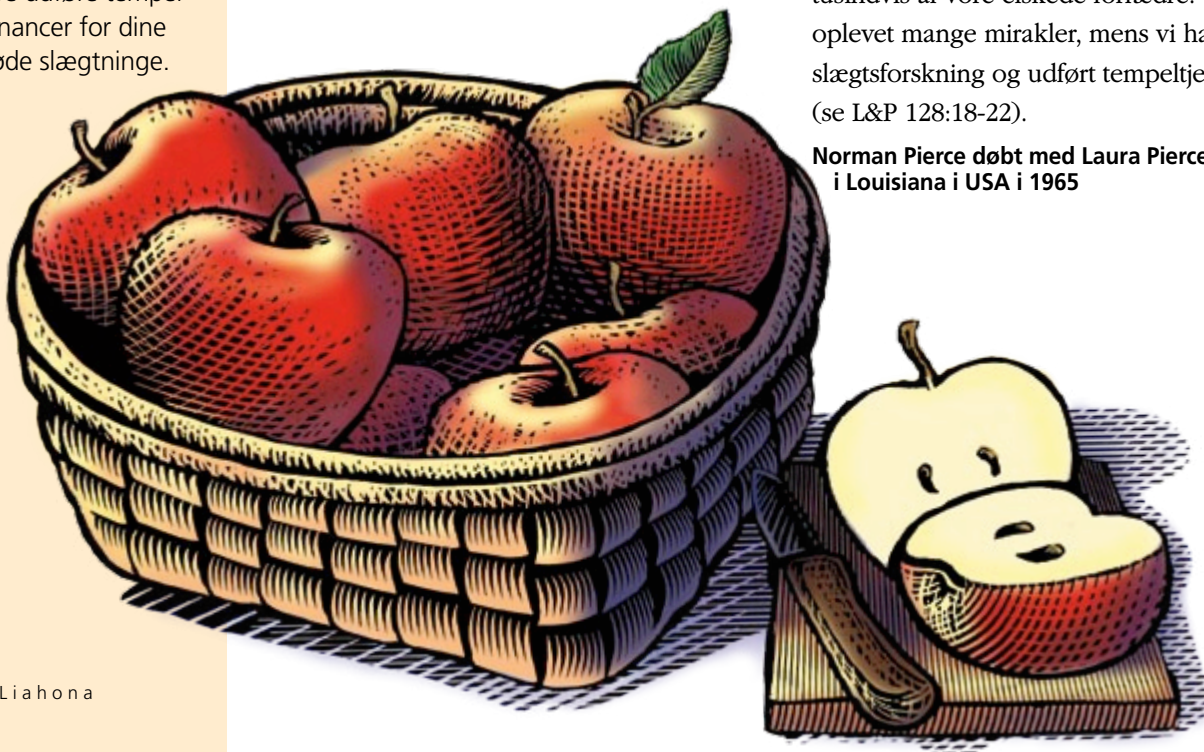
En morgen udøste Laura sit hjerte til sin himmelske Fader og tryglede: »Kære Fader, jeg vil gerne være sammen med min datter igen en dag, men jeg ved ikke hvordan. Vær sød at vise mig, hvordan det kan lade sig gøre.«

I det øjeblik bankede det på vores dør. Laura åbnede døren med tårer, der stadig løb hende ned af kinderne. Der stod to missionærer. Med tiden fik både Laura og jeg et vidnesbyrd om sandheden af Mormons Bog og blev døbt.

Laura ville gerne sikre sig, at alle vore familiemedlemmer fik muligheden for at modtage evangeliet. I de første 15 år, der fulgte efter vores dåb, forberedte Laura navne til templet, og sammen tog vi i templet med dem. Efter et stykke tid forværredes Lauras leddegigt sig så meget, at jeg måtte tage alene til templet med navnene.

For tre år siden gik Laura bort, efter at have kæmpet en lang kamp mod leddegigt. Vores søgen efter at være sammen med vores lille pige har bragt templets ordinancer til tusindvis af vore elskede forfædre. Vi har oplevet mange mirakler, mens vi har lavet slægtsforskning og udført tempeltjeneste (se L&P 128:18-22).

Norman Pierce døbt med Laura Pierce i Louisiana i USA i 1965

Deltagelse under søndagsmøderne

At bede i kirken, bidrage med kommentarer under klasserne og tale til nadvermødet kan velsigne både dig og lytterne. Når du taler i Jesu Kristi navn, virker Helligånden gennem dig. Vor himmelske Fader taler ikke kun gennem skrifterne, profeterne og apostlene, men taler også gennem dig for at kunne besvare nogens spørgsmål, styrke nogens svaghed eller lette nogens tvivl.

Da biskoppen bad mig om at bære mit vidnesbyrd til nadvermødet efter min dåb, var jeg meget bange og følte mig utilstrækkelig. Jeg havde aldrig talt foran en forsamling før.

»Er det virkelig nødvendigt?« spurgte jeg biskoppen.

»Ja!« svarede han.

Til nadvermødet vidnede jeg om, at vor himmelske Fader elsker mig, og om, hvordan han besvarede mine bønner ved at hjælpe mig med at finde det gengivne evangelium. Da jeg stod ved talerstolen, følte jeg Helligånden

meget stærkt. Jeg følte mig velsignet ved at være medlem af Kristi sande kirke. Mit hjerte var fyldt af glæde og fred. Vor himmelske Fader vendte frygten for at tale til en smuk oplevelse.

Den følgende måned fik jeg mulighed for at holde tale til nadvermødet. Jeg var igen bange – hvordan kunne jeg lære dem, der vidste mere om evangeliet, noget? Men jeg bad til, at Helligånden ville hjælpe mig til at tale. Igen følte jeg Åndens påvirkning, og jeg modtog en tilskyndelse om, at vor himmelske Fader var tilfreds med min dåb, og at mine synder var tilgivet.

Jeg ved af erfaring, at jeg er et værdifuldt barn af Gud, og at han elsker mig. At holde tale til nadvermødet var en værdifuld mulighed for mig til at tjene Gud ved at vidne om, at Jesus Kristus har gengivet sin kirke på jorden.

Pamella Sari, døbt i Indonesien i 2012

Tjeneste i Kirken

En kirkekaldelse hjælper dig til at lære evangeliet at kende og giver dig et ansvar, der får dig i kirke, og hjælper dig til at tjene andre, selv når du kæmper.

Su'e Tervola, døbt i Hawaii i USA i 2008

Besøgsundervisning og hjemmeundervisning åbner mulighed for at føle og se sand kristuslignende medfølelse. Besøgene giver dig oplevelser med ydmyghed og kærlighed, som kan forandre dig for evigt. Som vor himmelske Faders børn er der brug for vores hjælp til at sprede venlige handlinger i hans vingård.²

Cheryl Allen, døbt i Michigan i USA i 1980

Kort tid efter min dåb kaldte grenspræsidenten mig som præsident for Unge Mænd. Det var skønt at være sammen med de unge og hjælpe dem til at lære om evangeliet.

Samtidig med at jeg underviste, lærte jeg også selv noget. Dette var den første kaldelse i en række af kaldelser, som jeg modtog. I hvert eneste af mine ansvar følte jeg glæde og behag ved de nye udfordringer. Præsident Thomas S. Monson har sagt: »Husk på, at den, som Herren kalder, gør Herren egnet.«³ Jeg måtte med ydmyghed have tillid til og tro på, at jeg ville have evnerne. Og på mindre end seks måneder som medlem, fik jeg den store mulighed for at blive bekendt med Kirkens programmer.

Germano Lopes, døbt i Brasilien i 2004 ■

NOTER

1. Henry B. Eyring, »Hjertener knyttet sammen«, *Liahona*, maj 2005, s. 80.
2. Se *Døtre i mit rige: Hjælpeforeningens historie og virke*, 2011, s. 103-124; Thomas S. Monson, »Hjemmelærerbesøg – En guddommeligt tjeneste«, *Stjernen*, jan. 1998, s. 47.
3. Thomas S. Monson, »Kaldet til at tjene«, *Stjernen*, juli 1996, s. 46.

**Ældste
Ronald A. Rasband**
Seniorpræsident
i De Halvfjerds'
Præsidium

Opbyg åndelig styrke i præstedømme- kvorummerne

Herren har velsignet os med præstedømmekvorummer for at lære os at have »[vore] hjerter knyttet sammen i enighed og i kærlighed, den ene til anden«.

For nogen tid siden tjente ældste Paul V. Johnson fra De Halvfjerds, sammen med sin hustru, i områdepræsidentskabet i Chile. En fredag skulle han rejse ca. 1.500 km fra deres hjem i Santiago for at omorganisere et stavspræsidentskab.

Da han nåede sin destination fredag aften, modtog han et opkald om, at hans hustru var kommet på hospitalet. Da han talte med søster Johnson, forklarede hun, at hun var faldet ned ad nogle trapper og havde splintret sin knæskal. Hun forsikrede ham om, at der blev passet godt på hende, og at hun ikke skulle opereres før mandag eller tirsdag. Hun opmuntrede ham derfor til at fuldføre sin opgave om at omorganisere staven og lede stavskonferencen.

Beroliget af hendes ord sendte ældste Johnson straks en e-mail til sin kvorumsleder i Salt Lake City for at informere om situationen. Han lagde derefter planer for at fortsætte sin opgave. Man kan lære en lektie ved at se på hans reaktion: Først informerede han sin kvorumsleder om situationen, og *dernæst* gik han videre med sin opgave.

De Halvfjerds kvorummer er organiseret på en sådan måde, at hvert medlem har en bestemt forvaltning over andre, heriblandt kærlig omsorg over for emeritusmedlemmer af kvorummet. På grund af opgaver rundt om i verden, kan kvorumsmedlemmer normalt ikke besøge hinanden personligt, men de bevarer dog kontakten gennem telefonopringninger, mail, sms'er og andre elektroniske midler. Hvert medlem bliver bedt om at give sin kvorumsleder øjeblikkelig besked, når der sker ændringer i hans personlige eller familiære situation, hvilket var præcist det, som ældste Johnson gjorde.

I ældste Johnsons tilfælde var hans præstedømmeleder ældste Claudio R.M. Costa. Han tjente på det tidspunkt som medlem af De Halvfjerds' Præsidium. Ældste Costa ringede til ældste Johnson den næste morgen, mens ældste Johnson var i gang med at interviewe lokale ledere. Ældste Costa følte, at ældste Johnson

Når alle medlemmer i et kvorum i Det Aronske eller Det Melkisedekske Præstedømme bliver inkluderet, udvikler der sig en styrke af broderskabsånd.

skulle vende hjem, men lyttede omhyggeligt, mens ældste Johnson forklarede, hvorfor han følte, at hans hustru var i god behold, og at han godt kunne færdiggøre omorganiseringen af staven. Ældste Costa bad ældste Johnson om at fortsætte, mens han selv fulgte op på nogle ting.

Omkring to timer senere ringede ældste Costa til ældste Johnson og fortalte ham, at han havde talt med kvorumsledererne om situationen, og at de følte, at han behøvede at være sammen med søster Johnson. Ældste Johnson blev informeret om, at der lå en flybillet til ham i lufthavnen, og at ældste Carlos H. Amado var på vej for at færdiggøre omorganiseringen af stavspræsidentskabet.

Da ældste Johnson nåede frem til hospitalet, fandt han sin hustru i stærke smerter. Det gjorde det ikke nemmere

for hende, at hun ikke talte samme sprog som personalet, der var omkring hende. Hun havde brug for sin mand. Hans kvorumslederens inspirerede, broderlige omsorg havde bragt ældste Johnson tilbage ved hendes side.

»Jeg føler, at dette kvorum tager sig af mig,« sagde ældste Johnson, »og der ligger meget tro og energi bag den omsorg. Jeg føler mig virkelig som del af et kvorum. Jeg tror, at hvis jeg nogensinde blev kaldet til et præsidentskab for ældsternes kvorum, ville jeg være en bedre præsident på grund af min erfaring med dette kvorum.«

Det er jeg enig i. Sammenholdet og kærligheden,

som jeg ser blandt mine brødre, kan tjene som eksempel for alle præstedømmekvorummer. Hvis det mønster blev efterlignet, ville kvorummer og medlemmer i hele Kirken blive rigt velsignet.

Kilden til et kvorums styrke

Der er stor styrke i aronske og melkisedekske præstedømmekvorummer – eller det kan der være! Styrke kommer af en gudgiven myndighed til at handle i Herrens navn, og omfatter de enkelte medlemmers vidnesbyrd, styrke og helhjertede hengivenhed.

Resultatet er storslået: Kvorumsmedlemmer og deres familier bliver åndeligt stærkere, mere trygge og mere effektive Jesu Kristi disciple. Jeg har set denne synergi i funktion, som skaber et forunderligt broderskab uligt noget, der findes uden for Herrens Kirke.

Det minder mig om noget som præsident Henry B. Eyring, førsterådgiver i Det Første Præsidentskab, engang fortalte om. Han sagde: »Jeg har gennem årene lært, at styrken i et kvorum ikke kommer af antallet af præstedømmebærere i det. Det kommer heller ikke automatisk på grund af medlemmernes alder og modenhed. Styrken i et kvorum kommer i høj grad snarere af, hvor fuldkomment dets medlemmer er forenede i retskaffenhed.«¹

Når kvorumsmedlemmer forener sig i retskaffenhed, flyder himlens kræfter uhindret ind i deres liv og forstørres i den tjeneste, de yder hinanden, deres familier, Kirken og de samfund, hvori de bor.

For 76 år siden definerede ældste Stephen L. Richards, der dengang var medlem af De Tolv Apostles Kvorum, et kvorum som »for det første en klasse, for det andet et broderskab og for det tredje en tjeneste-enhed.«² Denne klassiske definition bliver i høj grad udvist af Halvfjerdsernes kvorummer.

Kvorummet som en klasse

Hver uge mødes medlemmerne af De Halvfjerders, som bor i Salt Lake Cityområdet, til et kvorumsmøde i Kirkens hovedsæde. Der skiftes de til at undervise hinanden i Kirkens lærdomme, skikke og retningslinjer i overensstemmelse med afsnit 88 i Lære og Pagter: »Udvælg en lærer blandt jer, og lad ikke alle være talsmænd på én gang, men lad én tale ad gangen, og lad alle lytte til hans ord, så at alle, når alle har talt, må være blevet opbygget af alle« (L&P 88:122).

Disse møder er skattede oplevelser, hvor man finder inspiration og styrkelse af broderskabet. Disse møder præges af en ånd af kammeratskab og af gensidig støtte og kærlighed. Eftersom ikke alle medlemmer af De Halvfjerders kan være til stede, optages møderne og gøres tilgængelige på internettet for de medlemmer, der tjener langt væk fra Kirkens hovedsæde.

Min kvorumsbror ældste Don R. Clarke beskriver disse møder som »et åndeligt festmåltid af lærdom og anvendelse«. Da han tjente i et internationalt områdepræsidentskab, sagde han: »Vi ser frem til at se videoerne hver uge i vores områdepræsidentskabsmøde. Der er tider, hvor emnet er præcis det, som vi havde brug for at få taget fat på.«

Takket være disse optagelser af kvorumsmøderne og den kærlige omsorg, som De Halvfjerders og deres familier føler fra Kirkens ledere og deres kvorumsbrødre, »føler vi os

aldrig isoleret,« har ældste Kevin R. Duncan sagt. »Uanset, hvor i verden vi tjener, føler vi os aldrig alene.«

Når alle medlemmerne i et kvorum i Det Aronske eller Melkisedekske Præstedømme er inkluderet, udvikles en styrke og en broderskabsånd efterhånden som kvorumsmedlemmerne underviser hinanden og deler en mangfoldighed af indsigt. Mange kvorummer har mange lærere, hvilket er god praksis.

Kvorumsledere i hele Kirken kan følge De Halvfjerders' eksempel. Find ud af at inkludere dem, der ikke kan tage del i kvorumsmøderne.

Forestil jer, hvilken påvirkning en telefonopringning kan have på en højpræst, som ikke kan forlade hjemmet eller som bor på plejehjem. Vil han ikke påskønne en telefonopringning fra sin kvorumsbror, der kan fortælle, hvad der blev drøftet ved deres kvorumsmøde? Teknologi muliggør det nemt.

Kvorummet som et broderskab

Kvorumsmøderne kan også højnes ved dagsordener, der fokuserer på virkelig vigtige anliggender. Alt for ofte optager kvorumsanliggender og bekendtgørelser alt for meget tid, der ville være bedre brugt ved, at man var opmærksom på hinanden og ved at opbygge broderskabet. En effektiv dagsorden i kvorummet kan med fordel have fokus på de tre aspekter, som ældste Richards nævnte i sin definition – klasseundervisning, broderskab og tjeneste.

I vores kvorum giver vi referater og bekendtgørelser via mail. Ved vores præsidentskabsmøder er det første punkt på

Find ud af at inkludere dem, der ikke kan tage del i kvorumsmøderne.

Vise kvorumsledere bruger mere tid på lærdom, på opbyggelse af broderskab og på, hvordan kvorummet kan række ud til andre.

dagsordenen vore kvorumsmedlemmers velfærd. Vi spørger til hvem, der er i nød. Vi beder ved navns nævnelse for kvorummets medlemmer – nuværende og afløste – og for deres børn og børnebørn. Ofte tilpasses dagsordenen drøftelsen af, hvad vi kan gøre for at hjælpe.

Kvorumsanliggender og tjenesteopgaver kræver opmærksomhed, men vise kvorumsledere bruger mindre tid på aftaler og bekendtgørelser (send dem pr. mail eller uddel dem på skrift) og mere tid på lærdom, opbyggelse af broderskabet og på, hvorledes kvorummet kan række ud til andre.

Som broderskaber

har præstedømmekvorummer ingen lige i verden. For mange år siden forklarede præsident Boyd K. Packer, præsident for De Tolv Apostles Kvorum, at »når en mand i gamle dage blev udpeget til en udvalgt gruppe, blev hans udnævnelse altid skrevet på latin og angav i hovedtrækkene denne organisations ansvar, samt hvem der skulle være medlemmer, og indeholdt uvægerligt ordene: *Quorum vos unum*, der betyder »af hvilken vi ønsker, at du skal være én.«³

Intet knytter menneskers hjerter bedre sammen end Guds Ånd. Under Åndens indflydelse, opmuntret af kvorumsmedlemmernes retskaffenhed og af en ånd af gensidig omsorg, kan kvorummerne blive en kilde til stor åndelig styrke for dets medlemmer og deres familier, såvel som for dem, de tjener.

Ydermere er social omgang vigtig. Et stærkt kvorum mødes lejlighedsvis til sociale aktiviteter, der giver kvorumsmedlemmer og deres familier mulighed for at samles på en afslappet og hyggelig

måde. Selskabelighed er en vigtig del af at opbygge og bevare broderskab.

Kvorummet som en tjenesteenhed

På mange måder er det broderskabet, der er drivkraften bag den tjeneste, som kvorummer yder. Præstedømmekvorummer kan udføre mirakler, når de arbejder sammen i en ånd af broderskab og kærlighed.

Jeg tænker igen på ældste Paul og søster Jill Johnson. De har oplevet en del alvorlige udfordringer i deres familie. De har en datter og et ungt barnebarn, som har kæmpet med kræft. I begge tilfælde gjorde ældste Johnsons kvorumsmedlemmers bønner og faste en mirakuløs forskel.

Kirken og de samfund, hvori Kirkens enheder eksisterer, velsignes gang på gang på grund af præstedømmekvorummernes trofaste tjeneste. Den tjeneste bliver kraftfuld, når kvorummets medlemmer forener deres styrke i retskaffen, kristuslignende kærlighed.

Jeg har ofte set, at styrke og kærlighed kommer på bekostning af et offer, som for en stor del ydes af hustruerne til De Halvfjerds. For mange år siden besøgte jeg ældste Claudio og søster Margareth Costa, mens de tjente i Bogotá i Colombia. En aften efter aftensmaden talte Costa-parret med et af deres børnebørn via en video-samtale over internettet. Som ældste Costa oversatte for mig, fandt jeg ud af, at børnebørnene omtalte søster Costa som »Computerbedstemor«. Ved slutningen af samtalen krammede de to børnebørn, på 2 og 4 år, computerskærmen og gav derved søster Costa et knus. Søster Costa fortalte mig senere, at disse børnebørn troede, at hun og ældste Costa boede indeni computeren.

Det er særlig svært for mødre og bedste-mødre ikke at kunne være tættere på til vigtige begivenheder. De tjener imidlertid, fordi

de elsker Herren, og fordi de føler sig inddraget i deres mands kaldelse.

»Vore hustruer yder et vigtigt bidrag på mange måder,« konstaterer ældste Duncan. »Ikke blot støtter de deres mænd med de tunge ansvar, de bærer, men de har også gensidig kontakt med medlemmerne og lederne over hele verden. Vore hustruer er sande eksempler på en opmuntrende hengivenhed.«

Den form for enighed blandt De Halvfjerds og deres hustruer rummer stor styrke. Jeg kan huske, at jeg var på en opgave i Japan og rejste fra by til by sammen med ældste Yoon Hwan og søster Bon Choi, der på det tidspunkt tjente i områdepræsidentskabet for Nordasien. Jeg kendte til et problem i deres hjemland Korea, og bragte det på bane. Efter at have presset søster Choi lidt, fortalte hun mig, hvor alvorlig situationen var. Hun kom så med forslag, der viste sig at være til stor hjælp, så vi kunne finde en løsning.

Præsident Thomas S. Monson har påmindet os: »Brødre, verden har brug for jeres hjælp. Der er fødder, der skal støttes, hænder, der skal holdes, sind, der skal opmuntres, hjerter, der skal inspireres, og sjæle, der skal frelses. Evgighedens velsignelser venter jer. Det er jeres privilegium ikke blot at være tilskuere, men deltagere på præstedømmetjenestens scene.«⁴

Sandt broderskab er i sandhed en målestok for

guddommelighed. Jo tættere vi kommer på det ideal, jo tættere kommer vi på det guddommelige. Faderen, Sønnen og Helligånden er så forenede i kærlighed, åndelig styrke og kundskab, at skrifterne omtaler dem som værende et (se Joh 17:21-23; 2 Ne 31:21; 3 Ne 11:27, 36). Herren har velsignet os med præstedømmekvorummer for at hjælpe med at undervise i den slags enighed, der så hengivent beskrives i Mosijas bog: [De] »havde deres hjerter knyttet sammen i enighed og i kærlighed, den ene til den anden« (Mosi 18:21).

Det er min bøn, at hver kvorumsleder og hvert medlem vil række ud til hver bror og kende til hans og hans families behov. Udpeg en bestemt søndag hver måned ved kvorumsmøderne til bønssomt at drøfte, hvad der kan hjælpe jer til at opfylde denne vigtige opgave. Med kendskab til behovene kan kvorumsmedlemmerne finde måder at velsigne andre på og trække på himlens kræfter, og derved vokse i åndelig styrke i præstedømmekvorummerne. ■

Se flere forslag til at styrke dit kvorum i Henry B. Eyring, »Forbind deres sår«, *Liahona*, nov. 2013, s. 58.

NOTER

1. Henry B. Eyring, »Et præstedømmekvorum«, *Liahona*, nov. 2006, s. 43.
2. Stephen L Richards, i Conference Report, okt. 1938, s. 118.
3. Boyd K. Packer, »Kvorumets«, i *Et kongeligt præstedømme*, En personlig studievejledning for Det Melkisedekske Præstedømmes kvorummer, 1975-1976, s. 160.
4. Thomas S. Monson, »Til undsætning«, *Liahona*, juli 2001, s. 57.

DE HALVFJERDS: EN ARV AF TJENESTE

De Halvfjerds er en præstedømmekaldelse til at være vidne om Jesus Kristus og til at hjælpe Herrens profeter. Da lederskabets byrde overvældede Moses, bad Herren ham samle »halvfjerds mænd af Israels ældste ... og noget af den ånd, som hviler på dig, vil jeg tage fra dig og lægge på dem; så skal de hjælpe dig med at bære det besvær, folket er« (4 Mos 11:16-17).

Senere under sin jordiske tjenestegerning, »udpegede [Frelseren] tooghalvfjerds andre og sendte dem i forvejen, to og to« (Luk 10:1).

I dag kalder Herren igen halvfjerdserne til at »handle i Herrens navn

under de tolv ... ledelse med hensyn til at opbygge Kirken og styre alle dens anliggender blandt alle folkeslag« (L&P 107:34). De ledes af syv præsidenter. Herren indikerede, at man kan kalde ligeså mange halvfjerdser, som der er behov for i Kirken (se L&P 107:93-96).

HALVANDET MINUT I REGNEN

Da jeg voksede op, var jeg ikke en, man skulle være bekymret for. Jeg havde været aktiv i Kirken hele mit liv. Jeg havde været præsident i mine præstedømmekvorummer og seminarklasser. Jeg var med på hver eneste ungdomskonference, tempeltur, spejderaktivitet og GUF-aften. Jeg havde også et vidnesbyrd om evangeliet. Men da jeg blev medlem af præsternes kvorum, kæmpede jeg uden, at nogen vidste det. For jeg var jo en, man ikke skulle være bekymret for.

I de første par uger og måneder i kvorummet, gjorde jeg det, jeg altid

gjorde: Jeg tog i kirke, til GUF og til spejderaktiviteter. Men indvendigt kæmpede jeg en kamp. Jeg følte ikke, at jeg var del af gruppen, eller at de andre unge mænd ønskede mig der. Jeg ville så gerne høre til.

Som tiden gik, overvejede jeg, om jeg overhovedet ønskede at være en del af kvorummet. Men jeg forblev aktiv, led i det stille og håbede på, at noget eller nogen ville få mig til at føle mig velkommen.

Min far og jeg var lige blevet færdige med at sætte min første bil i stand, en smuk Ford Mustang fra

1967. Bror Stay, min præsident i Unge Mænd, spurgte til den engang imellem. Jeg troede, at hans spørgsmål var udtryk for hans interesse i veteranbiler – ikke i en ung mand.

Alt dette ændrede sig en regnvejrsaften efter GUF. På grund af regnen kørte bror Stay os alle hjem fra kirke, og satte mig af til sidst. Da han så min blå Mustang i indkørslen, spurgte han igen til den. Jeg tilbød at vise ham motoren, som jeg havde brugt timer og timer på at reparere.

Bror Stay vidste meget lidt om biler, og hans hustru og lille søn ventede på ham derhjemme. Men der stod han dog i mørket og regnen og så på en motor, som man knap nok kunne se. Det var i det øjeblik, at det gik op for mig, at han ikke gjorde det for at se på en veteranbil – han gjorde det, fordi han holdt af mig.

Takket være det halvandet minut i regnen, fandt jeg, hvad jeg søgte. Jeg følte mig endelig velkommen. Mine stille bønner var blevet besvaret.

Siden da har jeg været i templet, tjent på mission, dimitteret fra universitetet og forsøgt at holde mine pagter. Bror Stay husker måske ikke det øjeblik, men jeg glemmer det aldrig.

Vi har alle udfordringer, men vi kan alle finde halvandet minut ekstra hver dag til at vise kærlighed til et af Guds børn. Det kan gøre hele forskellen – selv for den, som vi tror, vi ikke behøver bekymre os om. ■

Jason Bosen, Utah, USA

Bror Stay vidste meget lidt om biler, men der stod han dog i mørket og regnen og så på en motor, som man knap nok kunne se.

VORES LYS I MØRKET

Vores familie havde lige oplevet vores hus blive ødelagt af en brand, og nu boede vi alle otte midlertidigt i en fireværelses beboelsesvogn i vores forhave. Vores familie løb ind i udfordringer og uoverensstemmelser.

Min mand var på det tidspunkt ikke aktiv i Kirken. Vores to teenage-sønner traf valg, som kun kunne føre til sorg. På samme tid tjente jeg som Unge Pigers præsident i menigheden, og flere af de unge piger kæmpede med alvorlige fristelser. Nogle af deres forældre kæmpede også med udfordringer og støttede derfor ikke deres døtre i denne kritiske tid.

Jeg vidste, at disse unge piger havde brug for mig til at hjælpe sig igennem åndelige landminer. Jeg vidste, at mine seks sønner havde brug for mig. Jeg vidste, at min gode mand

stolede på min styrke. Dog syntes der ikke at være andet end mørke, der omringede mig, og jeg følte mig tom, svag og ude af stand til at føre disse kære i sikkerhed.

En sen nat, mens jeg vuggede vores lille søn i vores stille, midlertidige hjem, vendte mine tanker sig mod dem, som havde brug for, at jeg var stærk. Jeg følte det tykke mørke, der omringede dem. I min sorg bad jeg af hele mit hjerte om, at vor himmelske Fader ville vise, hvordan jeg kunne hjælpe dem, trods min utilstrækkelighed. Han gav mig svaret med det samme og viste mig vejen.

Jeg så mig selv stå i menighedens aktivitetssal, som ikke havde nogle vinduer. Det var sent om aftenen, og der var end ikke et glimt af lys. Så tændte jeg et lille fødselsdagslys. Det syntes så

ubetydeligt, og dog var styrken fra det lille lys nok til at fordrive mørket.

Det var mit svar! Uanset, hvor *meget* mørke, der omringer os i verden, betyder det i virkeligheden ikke noget. Lys er evigt og en langt stærkere kraft end mørket (se 2 Kor 4:6; Mosi 16:9; L&P 14:9). Hvis vi forbliver værdige til at have Ånden som vores konstante ledsager, kan vores sjæl reflektere tilstrækkeligt med lys til at fordrive enhver mængde af mørke, og andre vil drages af lyset i os.

Det var alt, hvad jeg havde brug for at vide. Denne enkle indsigt har hjulpet mig igennem de sidste 25 år, samt visheden om, at med Herrens hjælp og vejledning, kan vi gøre – og være – alt det, han har brug for, at vi gør og bliver i denne mørke verden. ■
Susan Wyman, Georgia, USA

En sen nat, mens jeg vuggede vores lille søn i vores stille, midlertidige hjem, vendte mine tanker sig mod dem, som havde brug for, at jeg var stærk.

MIT BUDSKAB FRA VOR HIMMELSKE FADER

Da jeg var nygift og meget nyt medlem af Kirken, flyttede min mand og jeg til England. Selvom jeg havde haft engelsk i skolen, gjorde min kraftige japanske accent mit engelske svært at forstå, og den britiske accent var svær for mig at tyde.

Min mand og jeg var medlemmer af Kirken, men vi var ikke fuldt ud omvendt, da vi blev gift. Vi gik altid hjem efter nadvermødet i stedet for at blive til de resterende møder. Vi ønskede ikke at modtage nogen kirkekaldelser.

For at hjælpe mig til at blive mere involveret i Kirkens aktiviteter, ringede en leder i Hjælpeforeningen en dag til mig og spurgte, om jeg ville fortælle lidt om mig selv til den kommende inspirationsaften i Hjælpeforeningen. Jeg indvilligede i at deltage,

Da hjælpeforeningslederen gav mig et kram, følte jeg mig trøstet.

men på grund af mit begrænsede engelsk, havde jeg ikke forstået, at jeg skulle tage lidt ting med, som skulle fremvises.

Da jeg kom til mødet, fornemmede jeg straks, hvad man havde forventet af mig. Der stod tre borde med dug og blomster på dem. Der var et banner, hvor der stod »Lær søstrene at kende«. Et af bordene var mærket »Søster Tuckett«. Men jeg havde ikke taget noget med, som jeg kunne sætte på mit bord. Jeg prøvede at skjule tårene, der vældede op i mine øjne.

Jeg var allerede ked af det, når jeg var til nadvermøde, fordi jeg ikke kunne forstå alt, hvad der blev sagt. Jeg tænkte tit: »Hvorfor er jeg her?« Da jeg så kom til dette hjælpeforeningsmøde og indså min fejl, følte jeg, at

jeg ikke ville komme i kirke mere. Jeg ønskede, at jeg bare kunne forsvinde, men jeg måtte fortælle lederen af Hjælpeforeningen, at jeg ikke var forberedt.

»Undskyld,« sagde jeg. »Jeg forstod det ikke, og jeg har ikke noget, som jeg kan sætte på mit bord.«

Hun så på mig med det venligste udtryk og sagde: »Det gør ikke noget – jeg er bare glad for, at du er her.« Og så gav hun mig et kram.

Jeg følte mig trøstet, og Ånden fortalte mig, at det, hun havde sagt, var et budskab fra vor himmelske Fader – at han elsker mig og var glad for, at jeg var der. Jeg forstod ikke særlig godt engelsk, men Ånden hjalp mig til at forstå hendes budskab.

På grund af denne følelse ændrede jeg straks mening. Jeg sagde til mig selv: »Hvis vor himmelske Fader elsker mig så højt og ønsker, at jeg skal komme i kirke, så gør jeg det, lige meget hvor svært det er.«

Fra da af kom min mand og jeg til hvert eneste kirkemøde. Jeg var også fast besluttet på at lære engelsk. Gradvist forstod jeg mere engelsk og lærte at tale det.

Jeg er taknemlig for søsteren, som afleverede et budskab fra vor himmelske Fader i det kritiske øjeblik i mit liv. Nu 15 år senere tjener jeg i distriktspræsidentskabet i Hjælpeforeningen i et engelsktalende distrikt i Japan, og jeg er oplært i Kirken til at tolke. ■

Terumi Tuckett (med Jill Campbell),
Japan

JEG FORSVAREDE MIN TRO

Under mit første år på universitetet, indså jeg, at min tilværelse som studerende ikke længere ville være så beskyttet som før. Ej heller ville det, jeg holdt kært, blive accepteret.

Jeg opdagede, at jeg virkelig skilte mig ud, når jeg takkede nej til at tage del i aktiviteter, som jeg vidste ville skade mig fysisk eller skade mit forhold til vor himmelske Fader. Jeg frygtede dog kritik for at være medlem af Kirken, og undgik derfor emnet.

En dag til en forelæsning, anførte underviseren en diskussion om, hvordan unge udvikler sig under konstant diskrimination. En ung kvinde bag mig svarede, at diskussionen fik hende til at tænke på mormonerne. Jeg krøb sammen, for når Kirken blev nævnt i en klasse, blev det normalt efterfulgt af upassende kommentarer.

Da jeg gjorde mig klar til de nedsettende udtalelser, spurgte underviseren, om der var nogen sidste dages hellige i klassen. Jeg blev overrasket over forespørgslen og skannede lokalet og så, at alle andre gjorde det samme. Før jeg kunne nå at tænke mig om, rakte jeg min hånd i vejret fra den behagelige plads på bordet. Jeg hørte et udbrud af hvisken tværs gennem lokalet.

»En,« sagde underviseren. Ordet gav genlyd i mine ører. Efter lang tids stilhed, blev jeg bedt om at svare på diskussionen om, hvorvidt sidste dages hellige er kristne. Det var ikke et fremmed spørgsmål for mig, så jeg var forberedt på at svare.

»Vi taler om Kristus, vi fryder os i Kristus [og] vi prædiker om Kristus« (2 Ne 25:26), svarede jeg med selvtillid. »Vi er afgjort kristne.«

Hviskelyden hørte op, men jeg følte, at alle stirrede på mig. Jeg troede, at jeg ville føle mig alene. I stedet følte jeg det som om, at Frelseren havde sat sig ved siden af mig og lagde sin hånd på min. Intet andet betød noget, for jeg var fyldt med glæde, der styrkede mit vidnesbyrd om ham. Jeg havde forsvaret min tro.

Jeg fortalte klassen mere om, hvorfor sidste dages hellige er kristne. Så kom jeg i tanke om, da præsident Thomas S. Monson fortalte om evangeliet under en bustur. Ud fra denne

Før jeg kunne nå at tænke mig om, rakte jeg min hånd i vejret fra den behagelige plads på bordet. Jeg hørte et udbrud af hvisken tværs gennem lokalet.

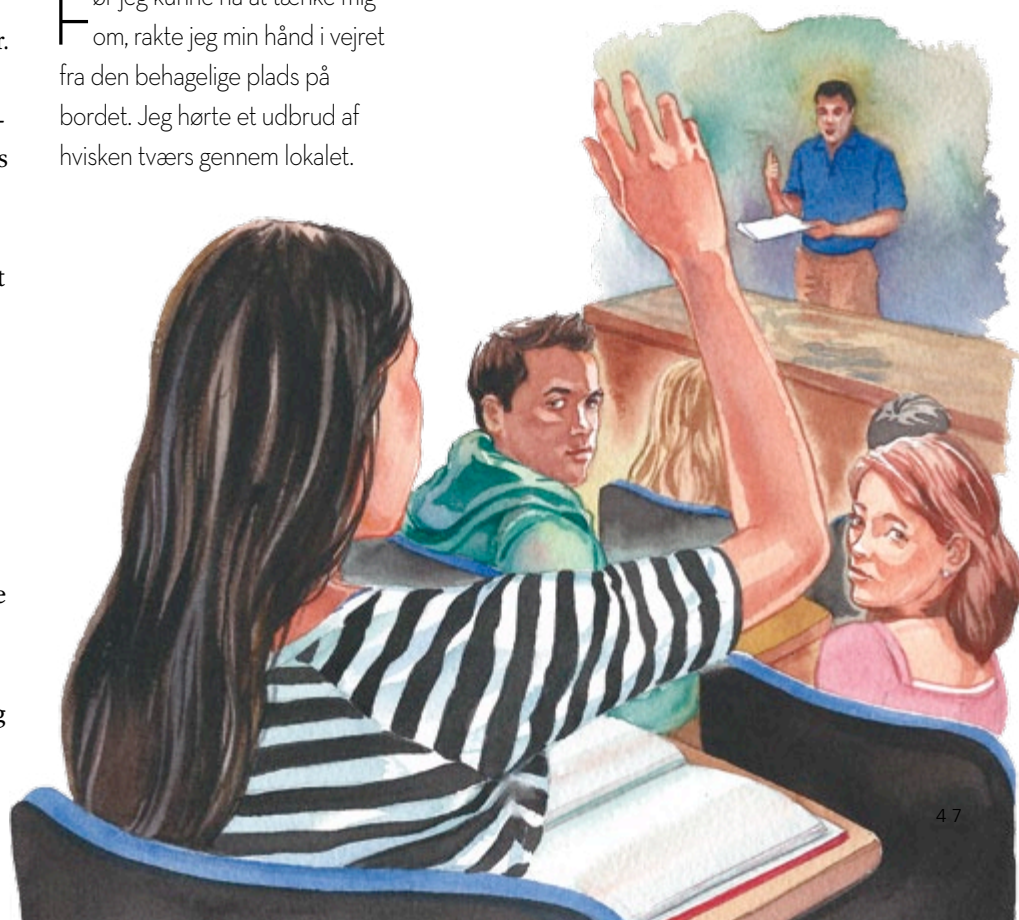
oplevelse opmuntrede han medlemmer til at »være modige og forberedt til at stå fast ved det, vi tror på«. ¹ Mens jeg tænkte på hans ord, indså jeg, at jeg havde gjort det, jeg havde frygtet mest.

Jeg ved ikke om de ting, jeg sagde, ændrede nogens mening om Kirken, men vi behøver ikke at frygte at stå fast og fortælle om evangeliet – uanset hvor vi er. Selv hvis vi ikke velsigner andre, vil vi altid styrke vores vidnesbyrd og vores forhold til vor himmelske Fader. ■

Karlina Peterson, Idaho, USA

NOTE

1. Thomas S. Monson, »Vov at stå alene«, *Liahona*, nov. 2011, s. 67.

TAL, LYT & HAV KÆRLIGHED

Kommunikerer du effektivt med din ægtefælle? En forståelse af disse tre typer for samtale kan hjælpe dig til at styrke jeres forhold.

Mark Ogletree

Som ægteskabs- og familierådgiver, taler jeg ofte med ægtepar for at hjælpe dem med at reparere eller styrke deres forhold. Ved et tilfælde mødtes jeg med en kvinde, som kun havde været gift med sin mand i få måneder, og hun fortalte mig, at de havde store kommunikationsproblemer. Efter at have talt med hendes mand, lagde jeg mærke til, at han var god til at kommunikere – bare ikke med sin hustru.

I årenes løb har jeg lært, at sund kommunikation påvirker både hjertet og sindet. Hvis vi kan kommunikere bedre – altså mere klart og koncist – kan vi forbedre dybe, følelsesmæssige forbindelser, løse konflikter og styrke vore ægteskabelige bånd. Her følger nogle måder, hvorpå vi hver især kan forbedre kvaliteten af kommunikationen i vore forhold.

Tag del i betydningsfulde samtaler

Dr. Douglas E. Brinley, et medlem af Kirken, som er ekspert inden for ægteskab og forælderrollen, har skrevet om tre kommunikationsniveauer i forhold: Det overfladiske, det personlige og det bekræftende. Der må herske balance mellem alle tre niveauer, for at der kan skabes et dybt bånd mellem mand og hustru.¹

Det overfladiske

Kommunikationen, der hører til det overfladiske niveau, er informativ, ikke-konfronterende, og indeholder

kun en lav risiko for fare. Ethvert ægtepar bruger tid på dette niveau, når de skal koordinere kalendere, drøfte vejret eller kommentere benzinpriserne. Selvom denne form for kommunikation er nødvendig, kan individer ikke blive stærkt forbundet til hinanden, hvis hovedparten af kommunikationen forbliver på dette niveau.

Overfladisk kommunikation kan fortrænge dybe og meningsfulde samtaler. Hvis ægtepar går rundt om den varme grød med hensyn til de dybere emner, der bør drøftes, lærer de aldrig at løse konflikter eller at knytte sig til hinanden. Ægtepar knytter bånd, når de drøfter ting, der har betydning – ikke ting, der ikke har betydning. Jeg har set par i min praksis, der har forsøgt at bevare deres forhold ved at holde deres kommunikation på det overfladiske niveau. Ved at undgå emner, der »vejer tungere« (Matt 23:23), har de faktisk ødelagt deres ægteskab.

Det personlige

Ved personlig kommunikation deler I jeres interesser, drømme, lidenskaber, overbevisninger og mål. I er også åbne omkring jeres frygt og utilstrækkeligheder. At kommunikere om alle disse emner på en kristuslignende måde er én måde, hvorpå par knytter bånd og styrker forholdet. Ældste Marvin J. Ashton (1915-1994) fra De Tolv Apostles Kvorum, har

sagt: »Kommunikation er mere end at udveksle ord. Det er den *kløge* udveksling af følelser, sindsbevægelser og omhu. Det er at give sig selv fuldstændigt.«²

I befandt jer sikkert på dette kommunikationsniveau, da I datede. Det er på dette niveau, at mænd og kvinder forelsker sig i hinanden. Når I fortsat fortæller hinanden om det, der er vigtigt, vil du og din ægtefælle føle en gensidig påskønnelse, føle jer ønsket, værdsat, og at der er brug for jer. Når I lærer at bekræfte det, jeres ægtefælle fortæller jer – ved at vise, at det han eller hun fortæller er vigtigt for dig – vil I kunne gå videre til det næste kommunikationsniveau.

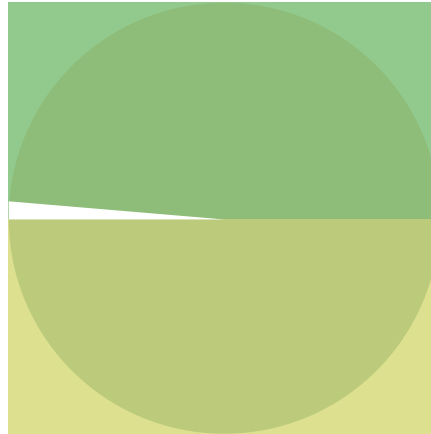
Det bekræftende

Ægtefolk har et stort ansvar for at nære og trøste hinanden.³ Ægteskabsekspertene Sanda Blakeslee og Judith S. Wallerstein har skrevet: »Et ægteskab, som ikke yder næring og oplivende trøst, kan dø af følelsesmæssig underernæring.«⁴ Kommunikation, der bekræfter, er opbyggende, helende, nærende og rosende. På dette kommunikationsniveau udtrykker vi rosende ord og komplimenterer dem, vi holder af. Næsten ethvert forhold vil trives, hvis der er en sund mængde bekræftelse.

Bekræftelse begynder ved at være opmærksom på det, din ægtefælle fortæller, og indebærer at udtrykke ideer og tanker, der opbygger og

Når jeg rådgiver ægtepar, tegner jeg en cirkel på et whiteboard og beder dem om at lave et lagkagediagram over, hvor meget tid de bruger på overfladisk, personlig og bekræftende kommunikation. De fleste par, der har problemer i ægteskabet, bruger næsten 50 procent af deres tid på den overfladiske kommunikation og mindre end 5 procent på bekræftelsen. En sund balance er at have 25 procent overfladisk kommunikation, 50 procent på det personlige niveau, og 25 procent på det bekræftende niveau.

Usund kommunikation

Sund kommunikation

NØGLE

- Det personlige
- Det overfladiske
- Bekræftende

heler. Se efter det gode i din ægtefælle og fortæl ham eller hende om det, du ser. Hvis din ægtefælle har haft en hård dag, kan du bekræfte ham eller hende ved at lytte og yde trøst. Du kan fx sige: »Jeg er ked af, at du har haft en hård dag; fortæl mig, hvad der skete?« eller »Hvad kan jeg gøre for at gøre resten af din dag bedre?« Du kan måske sige: »Jeg kan godt se, hvorfor du havde en hård dag, men jeg har tiltro til din intelligens og arbejdsmoral. Jeg ved, at du vil kunne løse det problem.« Sådanne udtalelser viser, at du har sympati for din ægtefælles fortvivlelse, og at du bekymrer dig om ham eller hende. Ved verbalt at anerkende din ægtefælles følelser, frygt, tanker eller bekymringer, kommunikerer du bekræftelse og udtrykker påskønnelse, kærlighed og respekt.⁵

Øv dig i kunsten at lytte

Den største færdighed inden for kommunikation er at være en effektiv lytter. En af de mest kærlige tilkendegivelser i ægteskabet er virkelig at have fokus på din ægtefælle og lytte til ham eller hende – at lytte oprigtigt – uanset, hvad vi selv gerne vil sige. At blive hørt er beslægtet med at være elsket; faktisk er det, at blive lyttet til, en af de største former for respekt og bekræftelse. Ved at lytte siger vi praktisk talt til vores ægtefælle: »Du betyder noget for mig, jeg elsker dig og det, du har at sige, er vigtigt.«

I et ægteskab bør målet med at lytte ikke være at tilegne sig information,

men at opnå forståelse. Det at forstå din ægtefælle er at se en sag på den måde, som din ægtefælle ser den på. Ældste Russell M. Nelson fra De Tolvs Apostles Kvorum har forklaret, at en mand og hustru bør »lære at lytte, og lytte for at lære af hinanden.«⁶ Effektiv lytten hjælper os til at tilsidesætte vores egen vilje og stolthed og knytte dybe bånd med vores ægtefælle.

Ældste Joe J. Christensen, tidligere medlem af De Halvfjerds, gav dette råd: »Afse tid til at lytte til din ægtefælle, ja, planlæg at gøre det regelmæssigt. Tal med hinanden og vurder, hvordan du klarer dig som ægtefælle.«⁷ At afsætte tid til at tale sammen uden distraheringer vil løse problemer. Sørg for at være positiv, bevar en kristuslignende opførsel og undgå at afbryde din ægtefælle, når han eller hun taler til dig.

Nonverbale signaler

Et andet aspekt ved kommunikation, der sommetider overses, er nonverbal kommunikation. Det, du siger og måden, du siger det på, er vigtig, men det er dit kropssprog

også. Ser du din ægtefælle i øjnene, når hun taler til dig? Ruller du med øjnene, når han fortæller dig, at han har haft en hård dag på arbejdet? Viser dit ansigtsudtryk interesse og oprigtighed, eller udtrykker det kedsomhed og irritation? Udtrykker du din kærlighed igennem fysisk kærlighed? Nogle gange kan et kram eller et smil udtrykke din kærlighed bedre end ord. Uanset kommunikationsformen – om det handler om den seneste avisartikel eller om dine ambitioner i livet – så kan positivt kropssprog bekræfte og styrke jeres forhold.

Efterlign Frelserens kommunikation

Når du tager del i betydningsfulde samtaler med din ægtefælle, lad da dine handlinger og ord ledes af Jesu Kristi eksempel. Hans kommunikation med andre udstrålede kærlighed, omsorg og bekymring. Han talte mildt og hans kærlighed var ren. Han udviste medfølelse og skænkede tilgivelse. Han lyttede opmærksomt og udviste næstekærlighed. På samme måde må vi lære at tale på en positiv måde, der

opmuntrer og opbygger dem omkring os, hvis vi ønsker, at vore forhold skal forbedres.

Når jeg mødes med et ægtepar, beder jeg dem ofte om at analysere deres kommunikationsmønster og forbedre det. Når de har anvendt principperne for betydningsfuld kommunikation i deres forhold, har jeg set forandringer hen imod et sundere ægteskab. Nøglerne til et stærkere forhold og et lykkeligere ægteskab er at forstå din ægtefælle, at skabe et miljø, der fremelsker en åben kommunikation og udtryksform samt at vise ømhed og beundring. ■

Forfatteren bor i Utah, USA.

NOTER

1. Se Douglas E. Brinley og Mark D. Ogletree, *First Comes Love* 2002, s. 123-126.
2. Marvin J. Ashton, »Kommunikation i familien«, *Den danske Stjerne*, okt. 1976, s. 44.
3. Se »Familien: En proklamation til verden«, *Liahona*, nov. 2010, s. 129.
4. Sandra Blakeslee og Judith S. Wallerstein, *The Good Marriage: How and Why Love Lasts* 1995, s. 240.
5. Douglas E. Brinley, *Strengthening Your Marriage and Family*, 1994, s. 153-154.
6. Russell M. Russell M. Nelson, »Lyt for at lære«, *Stjernen*, aprilkonferencen 1991, s. 23.
7. Joe J. Christensen, »Ægteskabet og lykkelig store plan«, *Stjernen*, juli 1995, s. 64.
8. *Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph F. Smith* 1999, s. 23-24.

GØR DIT FORHOLD TIL VOR HIMMELSK FADER BEDRE

Efterhånden som du indarbejder disse kommunikationsprincipper i dit ægteskab, kan du også anvende dem i dit forhold til vor himmelske Fader. Mange mennesker kommunikerer med Gud på et overfladisk niveau. Hvis du beder af pligt eller bruger vanemæssige sætninger, finder du det måske svært at knytte dig til vor himmelske Fader, og han vil føles fjern. At kommunikere med Gud er noget andet end blot at tale til ham. Præsident Joseph F. Smith (1838-1918) forklarede: »Vi har ikke nødt til at råbe til Herren med mange ord. Vi behøver ikke at trætte ham med lange bønner ... Lad bønnen komme fra hjertet, lad det ikke være ord, der er blevet en fast

skure på grund af megen brug, uden tanke og følelse for disse ord.«⁸ Fortæller du vor himmelske Fader om dine inderste overbevisninger, følelser og ønsker? Har du fortalt ham om den hemmelige ambition, du bærer i dit hjerte? Kan du udøse dit hjerte til ham? Og øver du dig i at lytte efter hans svar?

Oprigtige ord, der udtrykkes i ydmyg bøn, hjælper dig til at udvikle en dybere forbindelse til vor himmelske Fader. At lytte efter og implementere hans råd vil berige og styrke forholdet. Når du udtrykker taknemlighed for bestemte velsigelser, efterlever evangeliet og bliver mere som Jesus Kristus, viser du din kærlighed til din himmelske Fader.

**Ældste
Robert D. Hales**
De Tolv Apostles
Kvorum

TEMPLETS VELSIGNELSER

Templets frelsende ordinancer er afgørende for – og selve midtpunktet i – den evige plan for lykke.

Tempelbegavelsens velsignelser er af lige så stor betydning for os, som vores dåb var det. Af den årsag må vi berede os på at blive rene, så vi kan træde ind i Guds tempel. Tempeltjeneste er en mulighed for at udføre vores personlige begavelse og ordinancer for de levende og også udføre de samme ordinancer til frelse af de døde. Det er af den grund, at skrifterne formaner os til at opføre templer og berede os til at være værdige til at tage del i de hellige ordinancer og pagter i templet.

Skrifterne lærer os, at den personlige værdighed, der kræves af os af Herren for at kunne komme i templet, og derved påtage os de hellige pagter derinde, er en af de største velsignelser, der er tilgængelige for os i dette liv. Efter at have påtaget os pagterne i templet, bliver vores lydighed ved at efterleve pagterne dagligt derved en tilkendegivelse af vores tro, kærlighed, hengivenhed og åndelige

forpligtelse til at ære vor himmelske Fader og hans Søn, Jesus Kristus, og forbereder os til at leve sammen med dem i evighederne. Templets frelsende ordinancer er afgørende for – og selve midtpunktet i – den evige plan for lykke.

Det hellige tempel

Vi må opnå et vidnesbyrd om og en ærbødig fornemmelse for templet som Herrens hus. Templet er i sandhed et sted, hvor man er »i verden, men ikke af verden«. Når man er bekymret, og når man har vigtige beslutninger, der tynger ens sind og sjæl, kan man bringe sine bekymringer til templet og modtage åndelig vejledning.

For at værne om templets hellighed, så templet kan bevares rent, og indbyde Ånden til at velsigne dem, der træder ind i det hellige tempel for at modtage deres ordinancer og

velsignelser, er vi blevet belært om, at intet urent må komme ind i templet. Ærbødighed i templet er af afgørende betydning for, at man kan indbyde Ånden til at dvæle der hver dag og hele tiden.

Da jeg var dreng, tog min far mig på en rejse fra Long Island i New York i USA til tempelpladsen i Salt Lake City, så vi kunne røre ved templet og tale om, hvor vigtigt templet var for mig. Det var ved den lejlighed, at jeg besluttede mig for, at jeg en dag ville vende tilbage og træde ind i templet og modtage ordinancerne.

Templet er en hellig bygning, et helligt sted, hvor vigtige frelsende ceremonier og ordinancer udføres som forberedelse til vores ophøjelse. Det er vigtigt, at vi opnår en sikker viden om, at vores forberedelse til at indtræde i det hellige hus og vores deltagelse i disse ceremonier og pagter, er nogle af de vigtigste begivenheder, vi kommer ud for i vores jordiske liv.

Templets velsignelser gennem historien

I hver eneste uddeling gennem hele historien har Herren befale profeterne, at der skulle opføres templer, så hans folk kunne modtage tempelordinancerne.

Templet i Kirtland var det første tempel i disse sidste dage, og det spillede en væsentlig rolle i gengivelsen af præstedømmets nøgler. Frelseren viste sig i sin herlighed og anerkendte

templet i Kirtland som sit hus. Ved den lejlighed viste Moses, Elias og profeten Elias sig, for at overdrage Joseph Smith de nøgler, som de havde i deres uddeling. Profeten Elias gengav nøglerne fra sin uddeling, som Malakias lovede, så vi kan nyde templets fulde velsignelser i vores liv (se L&P 110).

Templet i Nauvoo var det første sidste dages hellige tempel, hvor der blev udført begavelser og beseglinger, hvilket viste sig at være en stor styrke for pionererne, da de skulle udholde trængsler på deres vandring over prærien til Zion i Salt Lake Valley.

Da Joseph Smith blev taget til fange i Carthage, stod det klart,

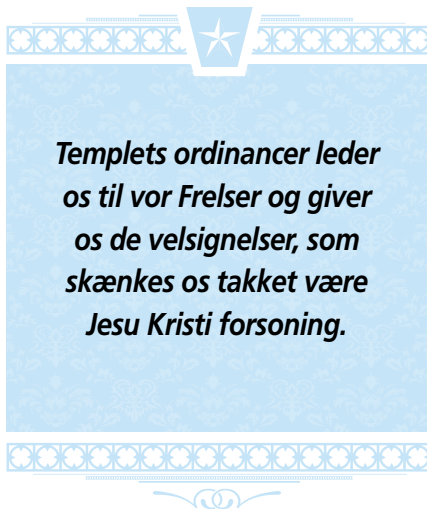
Vores forberedelse til at indtræde i det hellige hus og vores deltagelse i disse ceremonier og pagter, er nogle af de vigtigste begivenheder, vi kommer ud for i vores jordiske liv.

hvorfor færdiggørelsen af templet havde betydet så meget for ham. Han vidste, hvad der ville blive krævet af de hellige, og at styrken til at udholde det, der ventede dem forude, måtte komme af at blive begavet med styrke – præstedømmets styrke.

Vore pionerforfædre blev beseglet som familier i Nauvoo. Deres pagter med Herren i templet i Nauvoo var en beskyttelse for dem under deres rejse vestpå, som det er det for os hver især i dag og igennem hele vores liv. Templets ordinancer og pagter er vores beskyttelse i vore prøvelser og trængsler i vor tid og mod det, der venter os i fremtiden. Det er vores arv. Det betegner hvem vi er.

For disse tidlige hellige var deres deltagelse i templets ordinancer

afgørende for deres vidnesbyrd, da de mødte modgang, den vrede pøbel, blev drevet fra behagelige hjem i Nauvoo, og på den lange og svære rejse forude. De var blevet begavet med kraft i det hellige tempel. Ægtemænd og hustruer blev beseglet til hinanden. Børn blev beseglet til deres forældre.

Mange mistede familiemedlemmer undervejs, men de vidste, at det ikke var slutningen. De var blevet beseglet til hinanden i templet for al evighed.

Templets ordinancer – begavelser og beseglinger

Templerne er de bedste universiteter for højere lærdom, som vi kender, idet de giver os kundskab og visdom om verdens skabelse. Tvætning og salvelse fortæller os, hvem vi er. Begavellesinstrukserne fortæller os, hvordan vi bør leve her i dette jordiske liv (se L&P 97:13-14).

Hovedformålet med templer er at tilvejebringe de nødvendige ordinancer for vores ophøjelse i det celestiale rige. Templets ordinancer leder os til vor Frelser og giver os de velsignelser, som skænkes os takket være Jesu Kristi forsoning. Selve ordet *begavelse* antyder, at det er en »gave«. Ordinancen består af en række instruktioner om, hvordan vi bør leve, og pagter, som vi indgår, hvori vi lover at leve retskaffent ved at følge Herren.

En anden vigtig ordinance er beseglingen for tid og evighed i det celestiale ægteskab. Denne pagt gør det muligt for børn at blive beseglet til deres forældre, og børn, som er født i pagten, bliver del af en evig familie.

Lære og Pagter fortæller os: »Hvad som helst, du besegler på jorden, skal være beseglet i himlen; og hvad som helst, du binder på jorden i mit navn og ved mit ord, siger Herren, det skal være evigt bundet i himlene; og hvem

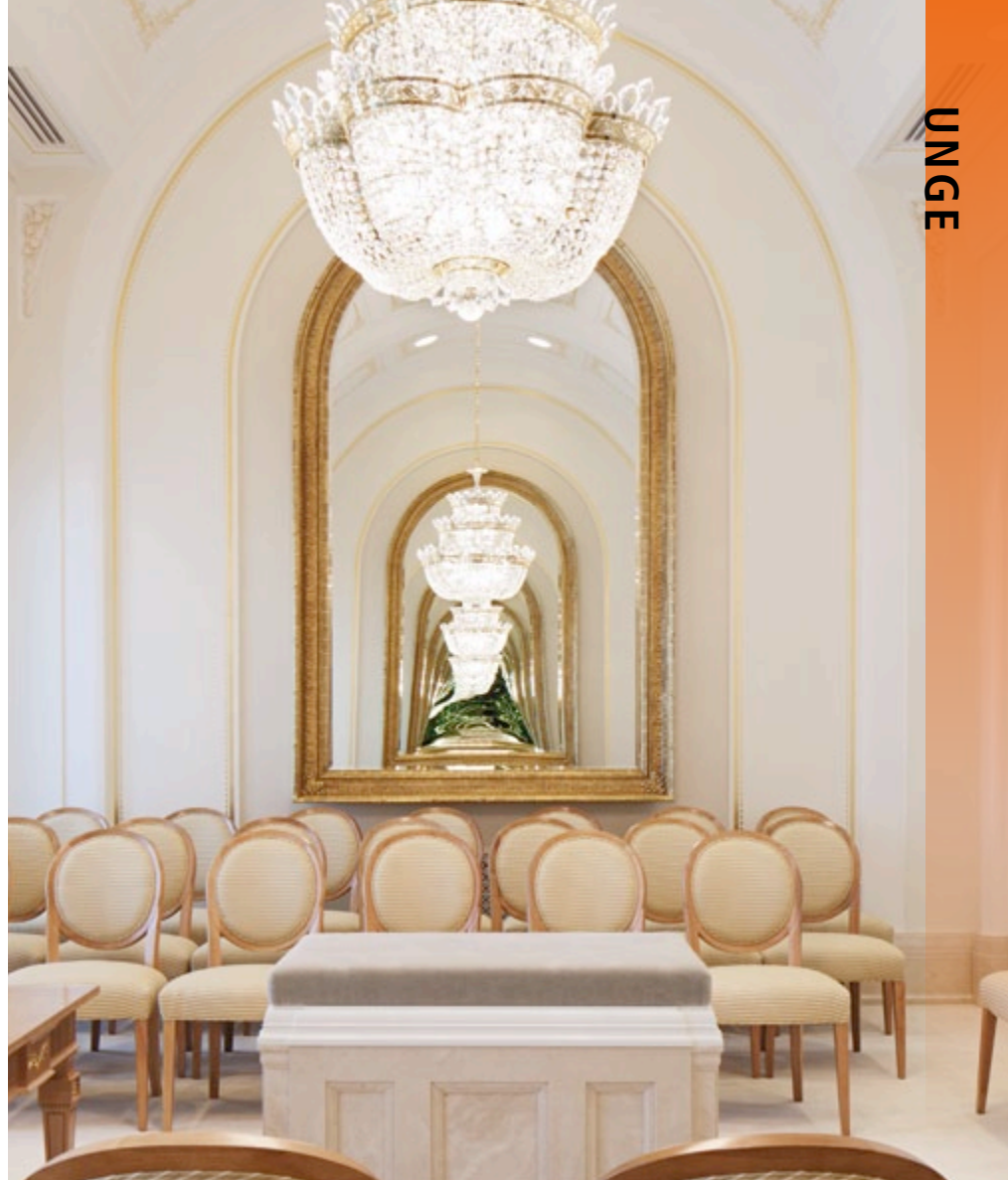

som helst, hvis synder du forlader på jorden, ham skal de være evigt forladt i himlene; hvem som helst, hvis synder du ikke forlader på jorden, ham skal de ikke være forladt i himlen« (L&P 132:46).

Når et par knæler ved alteret, er jeg som besegler klar over min rolle som Herrens repræsentant. Jeg ved, at det, der besegles på jorden, bogstavelig talt er beseglet i himlen – og aldrig ophæves, hvis de, der bliver beseglet, forbliver trofaste og holder ud til enden.

Spejlene på to vægge over for hinanden i beseglingsværelset er placeret, så de skaber et synsindtryk af uendelighed. Når vi ser ind i disse spejle på den ene side af værelset, repræsenterer de evighederne, som vi har rejst igennem for at komme til jorden. Når vi vender os mod den modsatte side af værelset, ser vi ind i det endeløse spejlbillede, der symboliserer evighederne, efter vi har forladt denne skrøbelige tilværelse på jorden. Beseglingsværelset i sig selv repræsenterer vores jordiske prøvestand her på jorden. Det, vi kan lære af denne tempeloplevelse, er, at vi har truffet det rette valg om at komme til jorden og opleve jordelivet, og at måden, hvorpå vi lever vores liv i denne korte periode, afgør, hvordan vi vil leve i de kommende evigheder.

Du er ved at forberede dig på at møde det jordiske livs prøvelser. Vi kom frivilligt fra Gud Faderens nærhed til denne jordiske prøvestand med

handlefrihed og visheden om, at vi ville opleve »modsatning i alt« (2 Ne 2:11). Vores mål (se 1 Ne 15:14) er at iføre os Guds fulde rustning og modstå »Modstanderens brændende pile« (L&P 3:8) med Åndens sværd og troens skjold (se L&P 27:15-18), at holde ud til enden og være værdige til at stå og leve i Gud Faderens og hans Søns, Jesu Kristi, nærhed i al evighed – at opnå det, der kaldes evigt liv.

Jeg giver jer mit vidnesbyrd om, at Gud lever; at Jesus er Kristus; og at Joseph Smith, profeten for vores uddeling, gengav præstedømmets velsignelser, der lader os tage del i templets velsignelser. ■

Templets ordinancer og pagter er vores beskyttelse i vore prøvelser og trængsler i vor tid og mod det, der venter os i fremtiden.

Fra talen »Temple blessings«, der blev holdt på Brigham Young University den 15. november 2005. Hvis du vil læse hele den engelske tekst, så gå ind på speeches.byu.edu.

»Templet ligger så langt væk, at jeg ikke kommer der særlig ofte. Hvordan kan templet blive en større del af mit liv end det er i dag?«

Hvis du gør dit bedste for at komme så ofte, du kan, vil Herren være tilfreds med dine anstrengelser. Når du ikke kan komme i templet, er der mange andre ting, du kan gøre for at gøre templet til en større del af dit liv:

- **Lev værdigt til at træde ind i templet.** At leve op til standarderne, der kræves for at komme i Herrens hus, betyder, at vi altid er rede til at være i hans nærhed.
- **Planlæg at modtage din egen begavelse og at blive gift i templet.** At sætte et mål om at modtage disse vigtige ordinan- cer vil hjælpe dig til at fokusere på templet.
- **Klæd dig sømmeligt.** Dette vil være med til at forberede dig på at modtage din egen begavelse.
- **Studér skriftsteder, der omhandler templet** (fx 2 Mos 26-29; 3 Mos 8; L&P 97; 109; 110; 124:25-42; Moses 2-5). Okto- berudgaven af *Liahona* 2010 handlede også kun om templet.
- **Lær dine forfædre at kende** (besøg FamilySearch.org) og se til, at der udføres tempelordinancer for dem.
- **Spørg andre om, hvad templet betyder for dem** og del dit vidnesbyrd om, at templet virkelig er Herrens hus.
- **Hjælp til med at gøre jeres hjem lig et tempel:** »Grund- læg et hus, ja, et bønnens hus, et fastens hus, et troens hus, et undervisningens hus, et herlighedens hus, et ordens hus, et Guds hus« (L&P 109:8).

Du kan bønsondt udvælge en eller to af disse forslag, som du kan afprøve denne måned. De vil hjælpe dig til at føle Ånden og lære mere om templet.

Bevar templets ånd

Det tager mig syv timer at komme til templet i Frankfurt i Tyskland, så min familie og jeg tager kun af sted to gange om året og er der en uge ad gangen. Men når jeg får en ekstra mulighed for at tage af sted, griber jeg den, fordi jeg ved, at det vil være til

stor velsignelse. Jeg bevarer templets ånd ved at læse i mine skrifter hver dag. Jeg bruger min tempelanbefaling som bogmærke. Hver gang jeg ser min anbefaling, stiller jeg mig selv spørgs- mål, der sikrer mig, at jeg er værdig til at tage til templet. Det styrker mig og hjælper mig til at føle Ånden. Selvom templet ligger langt væk, kan jeg stadig stræbe efter at leve, som om jeg kunne tage dertil hver dag.

Lise G., 17 år, Frankrig

Tænk på, hvordan templet velsigner dit liv

Hvis vi tager templet for givet, ligger det fjernt fra vores hjerte. Vi må tænke på de velsignelser, som templet kan bringe os, og tage dertil, når det er muligt. Selv om du kun er i stand til at tage til templet et par gange om året, kan du gøre besøgene mere betydningsfulde ved at medbringe egne familienavne eller komme fastende. Ånden i Herrens hus er helt speciel – lad besøgene betyde noget.

Benjamin S., 18 år, Utah, USA

Forbliv ren og værdig

Templet bringer mig glæde i livet. Efterhånden som jeg kommer i tem- plet, lærer jeg mere om vor himmelske Fader og Jesus Kristus. Min tjeneste i templet styrker og lutrer mig åndeligt. Jeg får en bedre forståelse af formålet med livet. Templet giver mig mod til at tackle

prøvelser og fristelser og giver mig styrke til at overvinde mine svagheder. Templet er det eneste sted, hvor vi kan blive beseglet til hinanden som evige familier, så jeg forbereder mig på at komme i templet og forblive ren og værdig.

Mickaella B., 16 år, Filippinerne

Forbered dig

Det er godt at kunne komme i templet to eller tre gange om året, så længe vi kommer med et oprigtigt og rent hjerte.

Vi kan opmuntre vore kirkeledere til at organisere tempelture. Når vi ikke er i stand til at komme, så lad os prøve at forberede os selv, så vi med stor glæde kan tage af sted, når tiden kommer. Vi har en travl tilværelse, men profeterne har lovet, at hvis vi tager til Herrens hus, vil vi blive velsignet.

Krista L., 16 år, Paraguay

Hav et billede af templet stående fremme

Indram dit yndlingsbillede af templet med ordene: »Der skal jeg ind en dag!« Stil det på dit værelse, så du kan se det hver dag. Lav en liste over de ting, du vil gøre og ikke vil gøre, så du kan være værdig til at træde ind i templet. Læg listen ved siden af billedet.

Christian J., 13 år, Idaho, USA

Læs i din dagbog om tidligere tempelbesøg

Skriv om din tid i templet i din dagbog, og læs disse sider, når du er hjemme.

Dette vil hjælpe dig med at huske de følelser, du havde. Det er især vigtigt at nedskrive personlig åbenbaring. Da jeg kom i templet, prøvede jeg at lytte omhyggeligt til Ånden, for han er altid rede til at hjælpe os med at lære. Hver eneste gang jeg lyttede, opdagede jeg nye sandheder om Jesus Kristus og vor himmelske Fader og også om tempeltjeneste. Når jeg har fokus på de åndelige ting, mens jeg er i templet, værdsætter jeg det endnu mere, og templet får stor betydning i mit liv.

Ol'ga Z., 18 år, Hviderusland

Lav slægtsforskning

Jeg tror, at det, at lave slægtsforskning, er det tætteste, du kommer på at være i templet uden at være i templet. Du kan

give de navne, du finder, til nogen i din familie eller i din menighed, så de kan tage dem med til templet. Hvis du laver slægtsforskning og bevarer dit hjem som et helligt sted, vil du være tæt på templet, selv om du langt fra det.

Katelyn B., 13 år, Utah, USA

VÆR VÆRDIGE TIL TEMPLET

»Må vi altid være værdige til at have en tempelanbefaling. Må det være

et af vore mål i livet: At kunne sidde regelmæssigt foran vores præstedømmeleder og erklære vores værdighed, til at kunne have dette håndgribelige bevis på, at Herren godkender det liv, vi lever, og finder os værdige til at komme i hans hellige hus

... Hvis vi altid er værdige til denne anbefaling og sandfærdigt kan svare på de kvalificerende spørgsmål, er vi på vej mod den største gave, Herren har givet os. Må Herren velsigne os, at vi må være fast besluttet på altid at være tempelværdige.«

Ældste L. Tom Perry fra De Tolv Apostles Kvorum, »My First Temple Recommend«, New Era, apr. 2013, s. 4.

Se mere om dette emne i »Templets velsignelser« af ældste Robert D. Hales i dette nummer på s. 52.

NÆSTE SPØRGSMÅL

»Jeg mistede for nylig en kær ven. Hvordan håndterer jeg sorgen?«

Indsend dit svar, og hvis du har lyst, et billede i høj opløsning inden den 15. marts 2014 på iahona.lds.org, via mail til iahona@ldschurch.org eller med post (se adressen på s. 3).

Svarene kan redigeres med hensyn til længde og tydelighed.

Følgende informationer og tilladelser skal vedlægges din e-mail eller dit brev: (1) fulde navn, (2) fødselsdato, (3) menighed eller gren, (4) stav eller distrikt, (5) din skriftlige godkendelse, og hvis du er under 18 år, dine forældres tilladelse (e-mail-tilladelse godkendes) til at udgive dit svar og dit billede.

TROFAST OG KÆRLIG TJENESTE

Kristuslignende tjeneste indbyder Helligånden og rummer et løfte om fred.

Jeg var vidne til glæden ved den rene og uselviske tjeneste, der vises på disse billeder af en dreng ved navn Elijah, der gav sin T-shirt til en ny ven, som han mødte i en fjern landsby i Afrika. Elijah så et aktuelt behov, og reagerede på det. Ligesom Elijah har vi mulighed for at yde andre tjeneste på mange måder. Det er måske ikke nødvendigt, at vi giver andre den T-shirt, som vi selv har på, men hvis vi lytter til Helligåndens tilskyndelser, vil vi vide, hvem vi kan tjene, og hvordan vi kan hjælpe dem, der er i nød.

»Tjeneste er ensbetydende med at holde Guds befalinger«, og det repræsenterer vores kærlighed til Herren.¹

Frelseren lærte os: »Hvis du elsker mig, skal du tjene mig og holde alle mine befalinger« (L&P 42:29); »Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte, af hele din kraft, dit sind og din styrke; og i Jesu Kristi navn skal du tjene ham« (L&P 59:5). Ved dåben indgik vi en pagt om, at vi ville tjene Gud og holde hans befalinger (se Mosi 18:10). Som Kristi tilhængere stræber vi altid efter at tage del i hans værk, og det indebærer tjeneste.

Tjeneste: Evangeliet i funktion

Tjeneste er Jesu Kristi evangelium i funktion, og det er tydeligt i en beretning om Brigham Young, som jeg holder meget af. Da han hørte,

at hundredvis af håndkærreponierer var strandet på sletterne under ulidelige forhold, gav han denne enkle, men stærke prædiken ved oktoberkonferencen i 1856: »Jeg vil nu give dette folk temaet og emnet for de ældster, som skal tale ... det er dette ... mange af vore brødre og søstre, befinder sig på sletterne med håndkærre. Der er sandsynligvis mange, der er omkring 1.100 km herfra, og de skal bringes hertil. Vi er nødt til at sende dem hjælp. Emnet er derfor: »Bring dem hertil« ...

Det er min religion. Det er diktatet fra Helligånden, som jeg besidder, det er at redde folket ...

Jeg vil kalde på biskopperne i dag,

Carol F. McConkie
Førsterådgiver
i Unge Pigers
hovedpræsidentskab

jeg kan ikke vente til i morgen, eller til dagen efter, til at samle 60 gode spand muldyr og 12 eller 15 vogne. Jeg vil ikke sende okser, det skal være gode heste og muldyr. De findes i dette territorium, og vi skal have fat i dem, og også 12 tons mel og 40 gode kuske, udover dem, der driver spandene ...

Jeg kan fortælle jer, at jeres tro, religion og trosbekendelse aldrig kan frelse blot én af jeres sjæle i Guds celestiale rige, medmindre I fører sådanne principper ud i livet, som jeg nu underviser jer i. Drag ud og hent de mennesker, der nu befinder sig på prærien.«²

»Red folket«—det er befalingen. Når vi tjener andre, tager vi del i frelsens værk. Som kong Benjamin belærte: »Når I er i jeres medmenneskers tjeneste, er I blot i jeres Guds tjeneste« (Mosi 2:17).

Muligheder overalt

Vi skal ikke lede længe efter muligheder for at tjene. Vores levende profet, præsident Thomas S. Monson, har sagt: »Vi er omgivet af andre, der har behov for vores opmærksomhed, vores opmuntring, vores støtte, vores trøst og vores venlighed – hvad enten det er familie, venner, bekendte eller fremmede. Vi er Herrens hænder her

på jorden med mandat til at tjene og til at opløfte hans børn. Han er afhængig af hver enkelt af os.«³

Vor Fader i himlen har brug for os til at yde andre åndelig og timelig hjælp (se Mosi 4:26). »Den største tjeneste, vi kan gøre andre i dette liv ... er at føre dem til Kristus gennem tro og omvendelse.«⁴ Vi er et eksempel på efterlevelse af evangeliske standarder. Vi deler budskabet om Jesu Kristi evangelium. Vi udfører slægtsforskning og tager navne til templet for vore forfædre. Ofte er små og medfølelse tjenestegerninger, såsom et smil, en venlig hilsen, et varmt kram eller et takkekort, alt det, der er brug for, for at opløfte hjertet og opmuntre sjælen. Ved andre lejligheder kræves der måske et stort offer af tid og energi.

Men i hvert tilfælde indbyder trofast, kærlig og kristuslignende tjeneste Helligånden, og bringer os hver især løftet om »fred i denne verden og evigt liv i den tilkommende verden« (L&P 59:23). ■

NOTER

1. Bruce R. McConkie, *Mormon Doctrine*, 2. udg., 1966, s. 706.
2. Brigham Young, »Remarks«, *Deseret News*, 15. okt. 1856, s. 252.
3. Thomas S. Monson, »Hvad har jeg gjort for en anden i dag?« *Liahona*, nov. 2009, s. 86.
4. D. Todd Christofferson, »Forløsning«, *Liahona*, maj 2013, s. 110.

UDDELING AF »hjemme-igen«-kits

Olivet Gasang

Regnen styrtede ned, og der blæste en kold vind. Jeg så træer, der var rykket op med røde, og som havde mistet alle deres blade. Strømmen var gået i visse områder på grund af skader på de elektriske ledninger. Stedet foran mig lignede noget, der var hjem søgt. Alt var blevet blæst væk. Folk sultede og længtes efter ly.

Mit hjerte blev fyldt med ønsket om at tjene. Min familie og andre medlemmer af Kirken var rejst til et fattigt område, hvor en tyfon havde ødelagt

tusindvis af hjem og havde krævet mange tusind liv. Vi var kommet for at give nødhjælp til ofrene.

Da vi først ankom, så jeg sorgen i folks ansigt. Jeg indså, hvor velsignede vi var ved, at vores hjem ikke var blevet ødelagt.

Det regnede stadig, da vi begyndte at uddele nødhjælp pakker i en mudret gymnastiksal uden tag, men det betød ikke noget for os. Nødhjælp pakkerne – pakker med plastikbakker, kedler, tallerkner, skeer, gafler, krus og flasker – navngav vi »hjemme-igen-kits. Idet min familie og jeg uddelte pakkerne til menneskene, gav de os varme smil og tak.

Menneskernes ubetalelige taknemlighed opløftede mig, og jeg følte Åndens påvirkning. Deres smil viste,

at der er håb, og at vor himmelske Fader og Jesus Kristus aldrig vil forlade os, men altid bringe lys til vore mørke dage.

Jeg ved, at hvis vi tjener og elsker hinanden, opnår vi evige velsignelser og arver kristuslignende egenskaber. Velsignelserne ved tjeneste kommer ikke altid lige med det samme, men de kommer, hvis vi fortsat tjener andre af et oprigtigt hjerte. Jeg ved, at »når I er i jeres medmenneskers tjeneste, er I blot i jeres Guds tjeneste« (Mosi 2:17). ■
Forfatteren bor i Mindanao, Filippinerne.

ET REDSKAB I GUDS HÆNDER

»Vor himmelske Fader imødekommer ofte andres behov gennem dig ... Når du vier dig selv til at tjene andre ... [vil du] nyde den lykke, der kommer ved at give tjeneste ... Dine evner vil blive styrket, og du vil være et redskab i Guds hænder til velsignelse for hans børn.«

Til styrke for de unge, hæfte, 2011, s. 32, 33.

Eldste L. Tom Perry

De Tolv Apostles
Kvorum

SÅDAN FYLDER DU DIT LIVS BOG

Jeg har et spørgsmål til jer om de evige minder, I er ved at skabe i jeres liv. Efterfølges de af bemærkningen: »Jeg ville ønske, at jeg havde« eller kan I sige: »Det er jeg glad for, at jeg gjorde«?

Hvis vi spoler tiden tilbage, og vi kunne vælge blot ét princip, som især ville bidrage til minderne med »det er jeg glad for, at jeg gjorde«, hvad ville det så være for et princip? Det ville være lydighedsprincippet.¹

Vi skriver alle dagligt indlæg i vores livs bog. Engang imellem gennemgår vi de indlæg, vi skriver. Hvilke slags minder kommer til dig, når du læser dine personlige indlæg? Hvor mange sider indeholder indlæg som: »Jeg ville ønske, at jeg havde«? Vil der være indlæg om udsættelse og mangel på at udnytte særlige muligheder? Finder du indlæg om ubetænksom behandling af familie, venner eller endda fremmede? Vil der være noget om anger som

resultat af uretfærdige og ulydige handlinger?

Heldigvis giver hver dag en ren, hvid side, hvor man kan ændre indlæg med »jeg ville ønske, at jeg havde« til »det er jeg glad for, at jeg gjorde« gennem en proces med anerkendelse, anger, omvendelse og tilbagelevering. Sorgfulde følelser over tidligere handlinger eller mistede muligheder vil overstråles af en hukommelse fyldt med opmuntring, entusiasme og glæden ved livet.

Når du ser på alt det, du har lagt ind i livsbogen, finder du så det, der blev foreskrevet af Herren ved at være lydige over for hans love? Vil man kunne finde dåbsattester, præstedømmeordinationer for både Det Aronske og Det Melkisedekske Præstedømme for de unge mænd, og beviser for Anerkendelse for kvindelighed for de unge piger, og selvfølgelig en ærefuld afløsning fra en fuldtidsmission? Vil man kunne finde en gyldig tempelambefaling, tiendekvitteringer, et ægteskab indgået i det hellige tempel og en modtagelse af præstedømme- og organisationskaldelser?

Mit råd til jer er at fylde jeres hukommelse og jeres livs bog med så mange »det er jeg glad for, at jeg gjorde«-aktiviteter, som I overhovedet kan (se Mosi 2:41).

Find forpligtelsen og disciplinen til at søge efter de positive oplevelser, der fører til frihed og evigt liv. Jeg vidner om, at Gud lever. Det er ved at tilpasse vores liv efter hans lov, at vi finder sand lykke her og evige muligheder i det tilkommende liv. ■

Fra et CES-foredrag for unge voksne den 1. nov. 1992.

NOTE

1. Se beretningerne om Alma den Yngre (Mosi 27; Alma 29, 36), Adam og Eva (Moses 5:4-11), Samuel og Saul (1 Sam 15:9-11, 13-14, 20-24) og Nefi (1 Ne 3-5). Se også L&P 130:20-21.

FOTOILLUSTRATION: JOHN LUKE

Overvej, hvad du ønsker af livet ...

Det spiller en rolle at **TRÆFFE VALG**

Mindy Raye Friedman

Kirkens Tidsskrifter

Hver dag er der valg, du skal træffe. Mange af valgene har ikke meget med din evige frelse at gøre (»hvilken farve bluse skal jeg tage på?«), og nogle af dem har alt at gøre med den (»skal jeg bryde denne befaling?«). Du kan måske nogle gange tænke: »Spiller mine valg virkelig en rolle?« Eller måske tænker du: »Hvis der ikke er nogen, der ved, hvad jeg laver, påvirker mine valg så overhovedet nogen?« Svaret er ja! Valg *spiller* en rolle.

Derfor spiller de en rolle

For at kunne forstå, hvorfor dine valg spiller en rolle, så lad os tage tilbage til det førjordske liv. Da vor himmelske Fader præsenterede sin frelsesplan, var det ikke alle, der var enige. Lucifer protesterede over planen og »søgte at tilintetgøre menneskets handlefrihed« (Moses 4:3). Derfor blev han Satan, og han og de, der fulgte ham, blev smidt ud af himlen og blev nægtet muligheden for at udvikle sig gennem den jordiske

oplevelse. Handlefriheden var så vigtig i Guds plan, at de, der søgte at ødelægge den, blev kastet ud fra himlen!

Vor himmelske Faders plan giver os muligheden for at vælge selv, for det er den eneste måde, hvorpå vi kan lære, udvikle os og blive mere som han. Et af formålene ved livet er at lære at bruge vores handlefrihed på en vis måde. Men vi fik ikke handlefriheden for at kunne gøre lige det, der passer os. *Til styrke for de unge*

DELTAG I SAMTALEN

Noget at tænke over til søndag

- Hvilken rolle spiller handlefriheden i frelsesplanen?
- Hvordan påvirker dine gode valg dit og andres liv?
- Hvordan kan små valg hjælpe dig til at opnå dine større mål?

Ting, du kan gøre

- Skriv en liste med mål, du gerne vil opnå nu og i fremtiden.
- Se på din liste med mål, inden du træffer et valg.
- Fortæl om dine oplevelser i kirken, derhjemme eller på nettet på youth.lds.org.

lærer os: »Mens du er her på jorden, bliver du prøvet for at se, om du vil bruge din handlefrihed til at vise din kærlighed til Gud ved at holde hans befalinger.«¹ Når vi vælger at holde befalingerne, viser vi Gud, at vi elsker ham, og at vi er villige til at følge ham. De valg, vi træffer – og også vores indstilling, når vi træffer disse valg – er en stor del af prøvelsen ved det jordiske liv.

At vælge det gode

Du er gentagne gange blevet fortalt, at det medfører konsekvenser, når man er ulydig over for Guds befalinger. Men har du overvejet, at det samme gør sig gældende for de gode valg? *Til styrke for de unge* forklarer:

BESLUTNINGER AFGØR SKÆBNER

»Enhver af os har ansvar for at vælge. I spørger måske: »Er beslutninger virkelig så vigtige?« Jeg siger jer, at jeres beslutninger afgør jeres skæbne. I kan ikke træffe evige beslutninger, uden at det har evige konsekvenser.«

Præsident Thomas S. Monson, »Vejen til fuldkommenhed«, *Liahona*, juli 2002, s. 112.

»Selv om du er fri til at vælge dine egne handlinger, så er du ikke fri til at vælge konsekvenserne. Hvad enten det fører til noget *godt* eller dårligt, så følger der naturligt konsekvenser som et resultat af de valg, du træffer.«²

Hvad er så konsekvenserne ved gode valg? Du kunne sikkert lave en lang liste med velsignelser, der kommer af at træffe retskafne valg. Dit hæfte *Til styrke for de unge* og skrifterne er et godt sted at læse om disse velsignelser. For eksempel: »Hvis du holder mine befalinger og holder ud til enden, skal du få evigt liv« (L&P 14:7); »Overholdelse af sabatten vil føre dig nærmere Herren og din familie«³; eller »når du adlyder [visdomsordet], forbliver du fri for skadelig afhængighed og har kontrol over dit liv.«⁴ Det lyder som nogle ret gode velsignelser, og du kan finde mange flere.

Herren har sagt, at vi »bør være ivrigt engageret i en god sag, og gøre meget af egen fri vilje«, og han lovede, at vi kan »udvirke megen retfærdighed«, når vi gør det (L&P 58:27). Så vi bør ikke blot undgå dårlige ting, men også aktivt søge at gøre gode ting.

Nogle gange kan vi blive så bekymrede over alle de ting, som vi *ikke* bør gøre, at vi glemmer, at lydighed også inkluderer at gøre ting, som vi *bør* gøre. Du forstår sikkert godt, at det, at bryde befalingerne, påvirker dit liv på en negativ måde, men

forstår du også, at det at vælge at gøre gode ting, kan påvirke dit og andres liv på en positiv måde?

Lev bevidst

Hvordan kan du så sikre dig, at du træffer gode valg? For det første kan du overveje, hvad du ønsker af dit liv.

TRÆF BESLUTNINGER PÅ FORHÅND

»Da jeg var ung, lærte jeg, at der er nogle beslutninger, man kun behøver at træffe én gang. Jeg skrev min liste over ting, jeg *altid* ville gøre, og ting, jeg *aldrig* ville gøre, på en lille skriveblok. Det omfattede ting som at adlyde visdomsordet, bede dagligt, betale tiende og en forpligtelse til aldrig at gå glip af kirkemøderne. Jeg traf de beslutninger én gang, så i de øjeblikke, hvor jeg skulle vælge, vidste jeg præcis, hvad jeg skulle gøre, fordi jeg havde besluttet mig på forhånd. Når mine gymnasiekammerater sagde: »En enkel drink skader ikke,« grinede jeg og sagde: »Jeg besluttede mig som 12-årig til ikke at gøre det.« Når I træffer beslutninger på forhånd, vil det hjælpe jer som dydens vogtere. Jeg håber, at enhver af jer vil lave en liste over ting, I *altid* vil gøre, og ting, I *aldrig* vil gøre. Lev så i overensstemmelse med den liste.«

Elaine S. Dalton, tidligere hovedpræsident for Unge Piger, »Dydens vogtere« *Liahona*, maj 2011, s. 123.

Ønsker du dig evigt liv? Vil du gerne besejles i templet? Vil du gerne tjene på fuldtidsmission? Vil du gerne dimittere fra universitetet og få et godt arbejde? Hvis ja, hvordan opnår du det så? Ligesom bygningsingeniører har brug for en teknisk tegning for at kunne bygge en skyskraber, har du brug for en plan for at kunne opbygge et retskaffent liv.

Skriv nogle af dine mål ned, samt hvordan du vil opnå dem. Lad listen ligge et sted, hvor du ofte vil kunne se den. Når du så skal træffe et valg, kan du tænke på din liste, så du er sikker på, at du ikke opgiver noget, du ønsker dig *allermest* for noget, du ønsker dig *nu*. At sætte sig mål gør også ens valg velovervejede og bevidste i stedet for at være tilfældige eller baseret på omstændighederne.

Hvordan fungerer det i praksis? Lad os sige, at et af dine mål er at tjene en fuldtidsmission. Og hver morgen har du valget om enten at stå op til morgenseminar eller at sove en time mere. Hvilke af disse valg hjælper dig til at nå dit mål? Eller måske har du et mål om at læse Mormons Bog inden skoleåret er gået. Når du så kommer hjem fra skole eller før du går i seng, har du valget om at læse i skrifterne eller lave noget andet, som fx at se dit yndlingsprogram i fjernsynet. Hvad vælger du? Sådanne valg træffer du hver dag. At have dine mål i tankerne, hjælper dig til at træffe valgene, der fører dig til de ting, du rigtig gerne vil. ■

NOTER

1. *Til styrke for de unge*, hæfte, 2011, s. 2.
2. *Til styrke for de unge*, s. 2, fremhævelse tilføjet.
3. *Til styrke for de unge*, s. 31.
4. *Til styrke for de unge*, s. 25.

AT DATE eller IKKE AT DATE

Savannah M. Smithson

På min skole havde mange af eleverne en kæreste. På min første skoledag i ottende klasse mødte jeg en fyr, der hed Paul. Vi havde det godt med hinanden. Paul var en rigtig god ven.

Efter skole den næste dag inviterede han mig ud på en date. Jeg fortalte ham, at det kunne jeg ikke, og han spurgte, hvorfor. Jeg fortalte ham, at jeg var medlem af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, og at vi ikke går på date, før vi er 16 år. Paul spurgte hvorfor, og jeg indså, at jeg egentlig ikke vidste hvorfor.

Den aften gik jeg hjem og tænkte over Pauls spørgsmål. Jeg gennemgik LDS.org og læste i skrifterne. Jeg fandt et citat af præsident Gordon B. Hinckley (1910-2008): »Herren har gjort os tiltrækkende for hinanden i en meget væsentlig hensigt. Men selve denne tiltrækning bliver som en krudttønde, hvis den ikke kontrolleres ... Det er af denne grund, at Kirken fraråder stævnemøder i en tidlig alder.«¹

Jeg læste også i *Til styrke for de unge*. Der står, at dating »kan ... hjælpe dig med at lære og udøve

socialle færdigheder, udvikle venskaber, have det sjovt på en sund måde og med tiden finde en evig partner.«²

Den næste dag viste jeg Paul hæftet *Til styrke for de unge*. Der var andre, der så, at Paul læste i det, og mine venner, der også var sidste dages hellige, hjalp mig med at besvare mine klassekammeraters spørgsmål. Jeg var glad for at kunne give svar på Pauls spørgsmål.

I *Til styrke for de unge* står der, at dating, før vi er 16 år, og udvikling af seriøse forhold, når vi er helt unge, kan lede til umoralskhed og begrænse antallet af personer, vi møder. Min mor fortæller mig også, at vi ikke bør date, før vi er 16 år, fordi det kan distrahere os fra studier og muligheder, der kan være afgørende for fremtidig succes. Jeg har set nogle af mine venner blive rigtig kedede af det på grund af følelsesmæssige brud som 13-årige.

Jeg er glad for, at jeg selv kunne finde frem til, hvorfor vi ikke bør date, før vi fylder 16 år og derpå give Paul et svar uden at såre hans følelser. Jeg har fået en rigtig god ven, og jeg håber, at vi vil være venner i lang tid. Jeg er taknemlig for, at Herren har givet os både venner og muligheden for at date i en passende alder, så vi alle en dag kan finde en trofast, evig partner. ■

Forfatteren bor i Nevada, USA.

NOTER

1. »En profets råd og bøn for ungdommen«, *Liahona*, apr. 2001, s. 39.
2. *Til styrke for de unge*, hæfte, 2011, s. 4.

Ældste
Koichi Aoyagi
De Halvfjerds

Høsten

»Helligånden ... vil ... vise jer alt det, som I skal gøre« (2 Ne 32:5).

Som dreng i Japan ville jeg gerne lære engelsk. Men det var dyrt at få engelsktimer, og jeg havde ikke nok penge til at betale for dem.

En dag så jeg to unge mænd, der delte løbesedler ud om gratis engelsktimer. De var missionærer for Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Jeg skrev mig straks op til deres engelsktimer.

Jeg fornemmede, at der var noget særligt over missionærerne. De var glade og positive. Jeg spurgte dem om deres kirke, og jeg blev rørt. På det tidspunkt forstod jeg det ikke, men det var Ånden, jeg følte. Jeg

ønskede efter kort tid at blive døbt.

Mine forældre ville ikke have, at jeg blev døbt ind i en kirke, der var anderledes end deres. Men missionærerne kom i mit hjem og talte kærligt med mine forældre. Ånden rørte mine forældres hjerte, og de gav tilladelse til, at jeg kunne blive døbt.

En søndag i oktober skulle jeg udføre en vigtig opgave i et program i kirken. Men i oktober måned skulle alle i min familie arbejde hårdt med at høste risen på min fars rismarker. Det indebar, at vi skulle arbejde på sabbatsdagen.

Jeg bad til vor himmelske Fader, og Ånden gav mig en idé. Jeg kunne prøve at blive færdig med at høste

inden søndag. Jeg kunne stå tidlig op og arbejde hårdt, inden jeg tog i skole. Og efter skole kunne jeg arbejde hårdt, indtil det blev mørkt.

Men lørdag aften var kun halvdel blevet høstet. Jeg gik modløs i seng, ked af, at jeg ikke havde nået mit mål. Søndag morgen vågnede jeg tidligt for at tage ud i markerne. Min far kom ind på mit værelse, og med et mildt smil spurgte han, hvorfor jeg ikke skulle i kirke. Mit hjerte svulmede af glæde. Jeg kunne tage i kirke og holde sabbatsdagen hellig!

Jeg er taknemlig for at vide, at når vi lytter til Herrens røst og følger ham, vil han altid velsigne og vejlede os. ■

Præsident
Thomas S. Monson

Vor himmelske Fader elsker DIG

Jeres himmelske Fader
elsker jer - jer hver især.
Det ændrer sig aldrig.

Den er der, når I er kede af
det eller glade, mismodige
eller forhåbningsfulde.

Den er ikke påvirket af
jeres fremtoning eller
jeres ejendele.

Den ændrer sig ikke på
grund af jeres talenter og
evner. Den er der bare.

Guds kærlighed er der for jer, hvad
enten I føler, at I fortjener at blive
elsket eller ej. Den er der bare altid. ■

Bedste familie for evigt

De andre piger holdt Olivia udenfor. Kunne en spand med maling hjælpe?

Olivia Corey

Bygger på en virkelig begivenhed

»Jeg har familie her på jord, hver og en er god mod mig« (»Vores familie«, Børnenes sangbog, s. 98).

Olivia hang med hovedet, mens hun lyttede til den begejstrede hvisken fra pigerne, der sad bag hende i bussen.

»Jeg er så glad for, at din mor sagde, at du måtte stå af ved samme stoppested, som mig! Har du husket at tage spillene med?«

»Ja, jeg har dem. Min mor lod mig også tage en pose popcorn med!«

Olivia så misbilligende ned i den bog, hun sad og læste i. Vidste de

ikke, at hun kunne høre dem? Hun kunne i hvert fald ikke lide at lytte til sine to venner, der

lavede planer om noget, som hun ikke var inviteret med til.

Stephanie, Rebecca og Olivia havde været venner i lang tid. De

»Vi opbygger dybe og kærlige familieforhold ved at gøre enkle ting sammen.«

Præsident Dieter F. Uchtdorf, andenrådgiver i Det Første Præsidentskab, »Det, der betyder mest«, *Liahona*, maj 2010, s. 21.

spurgte Olivia skeptisk. Normalt var det far, der ordnede den slags projekter.

»Jep,« svarede mor. »Jeg vil gerne have bagdøren malet inden aftensmad.« Og så vendte hun sig og gik ind i huset.

Pigerne kiggede på hinanden et godt stykke tid og begyndte så at grine. Det her kunne blive sjovt. De dyppede deres pensler i den glatte, grønne maling og gik i gang. Det her kunne Olivia godt lide – det virkede slet ikke som en pligt. Jane viste hende, hvordan hun skulle bevæge penslen i lange, lige strøg. Snart grinede og snakkede pigerne. Olivia begyndte at kunne huske alle de sjove stunder, hun og Jane havde haft sammen. Hun var glad for, at hun altid ville have sin søster som sin ven.

Et par timer senere var pigerne dækket med klatter af grøn maling og smilede stort. Olivia åbnede forsigtigt den skinnende, grønne dør og stak sit hoved indenfor. »Mor, nu er vi færdige med døren,« råbte hun. »Kom og se, hvor flot den er!« ■

plejede at lave alt sammen. Men da det nye skoleår begyndte, fandt Stephanie og Rebecca ud af, at de havde fået samme lærer, mens Olivia var kommet i en anden klasse! Olivia kunne huske, hvor ked af det, hun havde været, da de to piger ivrigt havde talt om at sidde ved siden af hinanden i klassen og spise frokost sammen. Nu blev hun ked af det igen.

Bussen stoppede foran Rebeccas hus. Olivia var ked af det, mens hun fra vinduet kunne se pigerne hoppe af bussen og løbe ind i forhaven.

Da bussen endelig nåede til Olivias stoppested, kunne hun knap nok holde tårerne tilbage. Hun skyndte sig ind i huset.

»Hvordan gik det i skolen?« spurgte mor.

Olivia begyndte at græde. »Det var forfærdeligt! Rebecca og Stephanie taler næsten ikke til mig mere, og det var meningen, at vi skulle være bedste venner for evigt!« græd hun.

»Det er jeg virkelig ked af, Olivia. Det kan være svært, når venskaber begynder at ændre sig,« sagde mor. Hun var stille et øjeblik. »Kan du huske, da vi tog til templet for at blive besejlet?« spurgte hun og pegede på billedet, der hang på væggen. Olivia så på det og så hendes familie smile foran templet. Hun var meget yngre dengang, men hun

kunne stadig huske at være sammen med sine forældre og storesøster Jane i det smukke besejlingsværelse.

»Ved du, hvorfor vi arbejdede så hårdt på at blive klar til at tage til templet?«

»Fordi vi gerne ville være en familie for evigt?« svarede Olivia.

»Præcis. Selv hvis du ikke er bedste venner for evigt med Rebecca og Stephanie, så har du stadig din familie, som er dine venner for evigt.«

»Ja,« sagde Olivia. »Men det er ikke det samme.«

»Jeg ved, at du er rigtig ked af det,« sagde mor, »men jeg er glad for, at du er hjemme. Jeg har en opgave til dig og Jane.«

Olivia kunne ikke tro sine egne ører. I stedet for at hjælpe hende med at få det bedre, gav mor hende pligter!

»Gå ind og tag noget gammelt tøj på og mød mig på verandaen. Bed Jane om også at komme.«

Olivia gik ovenpå, mens hun trampede lidt højere end hun plejede, og tog sit arbejdstøj på.

Da pigerne havde fået tøj på og kom udenfor, så de mor komme gående fra skuret. Hun bar en grøn spand, nogle malerpensler og et stort stykke afdækningplast. Da hun kom op på verandaen, lagde hun det store stykke afdækningsplast på gulvet og gav pigerne en pensel hver.

»Får vi lov til at male noget?«

Ældste
M. Russell Ballard

De Tolv Apostles
Kvorum

*Medlemmerne af De
Tolv Apostles Kvorum
er særlige vidner om
Jesus Kristus.*

Hvorfor er det så vigtigt at tjene andre?

Vor himmelske Fader besvarer
ofte en andens bøn gennem os –
gennem dig og mig.

Jesus Kristus lærte os, at vi
bør elske Gud og elske og
sørge for vores næste.

Hvis vi alle udfører
enkle, daglige
tjenestegerninger, vil
vi forsøde og nære
verden med håb og
næstekærlighed.

Bed til vor himmelske Fader hver
eneste morgen om at kunne se en
mulighed for at tjene. Se om du i
løbet af dagen kan finde en eller
anden, som du kan gøre noget for.

VORES SIDE

Joseph Smiths bøn i skoven,
af Carolina M., 7 år, Brasilien.

Jeg har et mål om at tage til templet for at blive besejlet og få en evig familie. Jeg vil også gerne tjene som missionær. I 1 Nefi 6:5, fortæller Nefi, at han skriver de ting, der behager Gud og ikke verden. Jeg vil også gerne gøre de ting, der behager Gud og ikke verden. Jeg ved, at Gud hjælper os, og han ved, hvad vi har brug for.

Lis D., 11 år, Argentina

Jonas var profet, af Brigham C.,
5 år, Mexico

Noas ark, af Ivanhoe C., 9 år, Mexico

Livets træ, af Raquel C., 7 år,
Bolivia

Dagen, jeg havde ventet på, kom endelig. Jeg var den sidste i min familie, der skulle døbes, for jeg er den yngste. Min far døbtte mig, fordi han bærer præstedømmet; han er også biskoppen. Nu er jeg medlem af Jesu Kristi Kirke.

Jonathan L., 8 år,
Ecuador

Min onkel tjener på fuldtidsmission i Guatemala, og jeg savner ham rigtig meget. Men jeg har lært, at han tjener vor himmelske Fader, og når jeg bliver stor, vil jeg også gerne tjene på mission, ligesom ham. Derfor kan jeg godt lide primarysangen »Jeg håber at blive missionær«.

Manuel L., 5 år, El Salvador

VENNER OVER HELE VERDEN

Privet, drooks!*

Jeg hedder Arina og er fra Rusland

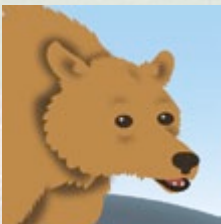
Fra et interview af
Amie Jane Leavitt

Kan du godt lide at bære dit vidnesbyrd for andre? Måske har du båret vidnesbyrd i kirken. Eller måske bærer du vidnesbyrd for din familie, venner og lærere ved at være et godt eksempel. Det her er Arina fra Kazan i Rusland, og hun er syv år gammel. Hun vil gerne fortælle dig lidt om sig selv og om de mange måder, hvorpå hun ved, at Kirken er sand. ■

*•Hej venner!• på russisk.

Jeg læser i skrifterne sammen med min mor, inden jeg skal i seng. Min yndlingshistorie er i 1 Nefi, hvor Lehi forlader Jerusalem med sin familie. Når jeg læser i skrifterne, beder mine bønner og bærer mit vidnesbyrd, gør jeg mig klar til at blive døbt.

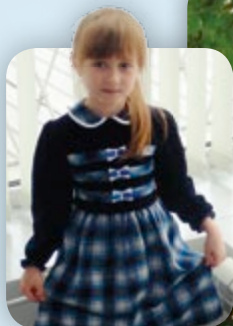

JEG ELSKER HERRENS TEMPEL

Mindst en gang om året rejser min mor og jeg til templet i Kijev i Ukraine. Vi tager med tog derhen, og turen tager normalt to dage. Vi synes, det er sjovt at se på de

mange byer og landskaber, som vi kører forbi. Jeg elsker Herrens tempel.

Jeg kan rigtig godt lide at optræde på en scene. Det har jeg nok fra min mor, for hun er professionel operasanger. Jeg kan godt lide at synge og spille violin.

Jeg har mange muligheder for at tale om evangeliet med andre. Jeg inviterer mine venner til at komme med mig i Primary. For et stykke tid siden lærte jeg min oldemor, hvordan vi velsigner maden. Nu beder vi sammen ved måltiderne.

Ruslands flag

KLAR TIL AFGANG!

Arinas taske er pakket med nogle af hendes yndlingsting. Hvilke af disse ting ville du pakke i din taske?

Jeg har et sjovt liv i Rusland. Når det er varmt udenfor, svømmer min mor og jeg i Volgafloden og går tur i parken, der ligger i nærheden af vores hjem. Når det er koldt om vinteren, kan vi godt lide at stå på skøjter. Vi kan også godt lide at se dyrene optræde i cirkus og se marionetdukkerne optræde i dukketeatret.

Vor himmelske Fader har en plan for sine børn

Oliver kunne dufte bedstemors brownies i ovnen, og der var en ærbødig stemning i bedstemors og bedstefars hjem. Oliver havde glædet sig hele dagen til denne særlige familieaften.

»Vores lektion handler om den plan for lykke, som vor himmelske Fader har skabt for os alle sammen,« fortalte bedstefar. »I aften repræsenterer køkkenet himlen, hvor vi boede med vor himmelske Fader, før vi kom ned og boede på jorden,« sagde han.

»Var jeg der?« spurgte Alfred. Oliver så rundt på bedstemor og bedstefar, mor og far og hans yngre brødre, Alfred og Emil.

»Ja,« sagde bedstefar. »Vi var der alle sammen. Og da vor himmelske Fader fortalte os om sin plan om at skabe en verden og sende os en Frelser, blev vi så glade, at vi råbte af glæde.«

Alfred og Emil lo og hoppede op og ned.

»Hvem var den første person i vores familie, der forlod himlen og kom ned på jorden?« spurgte bedstefar.

»Det var du,« sagde Oliver. Bedstefar forlod køkkenet. Bagefter gik bedstemor. En for en mødtes alle i Oliver's familie inde i soveværelset.

»Det her værelse repræsenterer jorden,« sagde bedstemor. »Hvilke ting kan vi gøre her, som kan hjælpe os med at vende tilbage til vor himmelske Fader?« spurgte hun.

»Blive døbt,« sagde Oliver.

»Tage i templet,« sagde mor.

»Vælg det rette,« sagde Alfred.

Bedstemor nikkede og smilede. Så fortalte hun, at nu var det tid til at forlade jorden og vende tilbage til vor himmelske Fader.

»Jeg går først,« sagde bedstefar.

»Bedstefar, du må ikke gå!« sagde Emil.

»Bare tag det roligt,« sagde bedstefar. »Det er en del af vor himmelske Faders plan for lykke, at vi skal forlade jorden. Snart er vi alle sammen igen.«

En for en gik de alle tilbage til køkkenet. »Nu er vi alle sammen tilbage i himlen!« sagde far, idet Alfred og Emil løb ind i hans arme.

Oliver var lige så glad for at se sin

familie, som hvis han havde været væk fra dem længe. Han løb over og krammede sine brødre og mor og far. Nu forstod han, hvorfor bedstefar havde kaldt den for vor himmelske Faders plan for *lykke*. ■

Sang og skriftsted

- »Jeg vil følge Guds plan« (*Børnenes sangbog*, s. 86-87)
- Moses 1:39

Forslag til familieaktiviteter

I kan skiftes til at nævne nogle af de vigtige ting, som jeres familie *allerede har gjort* for at følge vor himmelske Faders plan – såsom at bede, blive døbt, modtage præstedømmet, komme i templet og vælge det rette. Du kan give familien mulighed for at udtrykke den glæde, de følte i de særlige stunder. Dernæst kan du nævne nogle af de vigtige ting, som jeres familie *vil gøre i fremtiden* og vidne om glæden, der kommer, når I fortsat følger vor himmelske Faders vidunderlige plan.

3 Nefi 17:20
2 Nefi 32:9
Lære & Pagter 124:34
2 Nefi 32:5
Lære & Pagter 1:32
Lære & Pagter 33:11
Lære & Pagter 59:9
Johannes 5:39
Lære & Pagter 110:7, 9

Jeg vil følge Guds plan

Klip strimlerne med skriftsteder ud og læg dem med bagsiden op ad på et bord. I kan skiftes til at tage en strimmel og slå skriftstedet op. Lim strimlen ved siden af ordet på det trin, der hjælper os med at vende tilbage til vor himmelske Fader.

VEND TILBAGE TIL VOR HIMMELSKE FADER

Templet

Præstedømme

Nadver

Helligånden

Dåb

Omvendelse

Tro

Skrifterne

Bøn

VORES LIV INDEN VI BLEV FØDT PÅ JORDEN

Jeg går med dig

Hvis du ikke går
helt li'som jeg, mon
jeg så vil gå væk
fra dig?

Nej, stop nu!
Stop nu!

Hvis du ikke taler li'som mig, mon jeg vil gøre nar af dig?

Nej, stop nu! Stop
nu! Jeg går med dig,
jeg taler med dig.
Jeg viser kærlighed
til dig.

Jesus gik ej væk
fra no'n, var kærlig
imod hver og en.

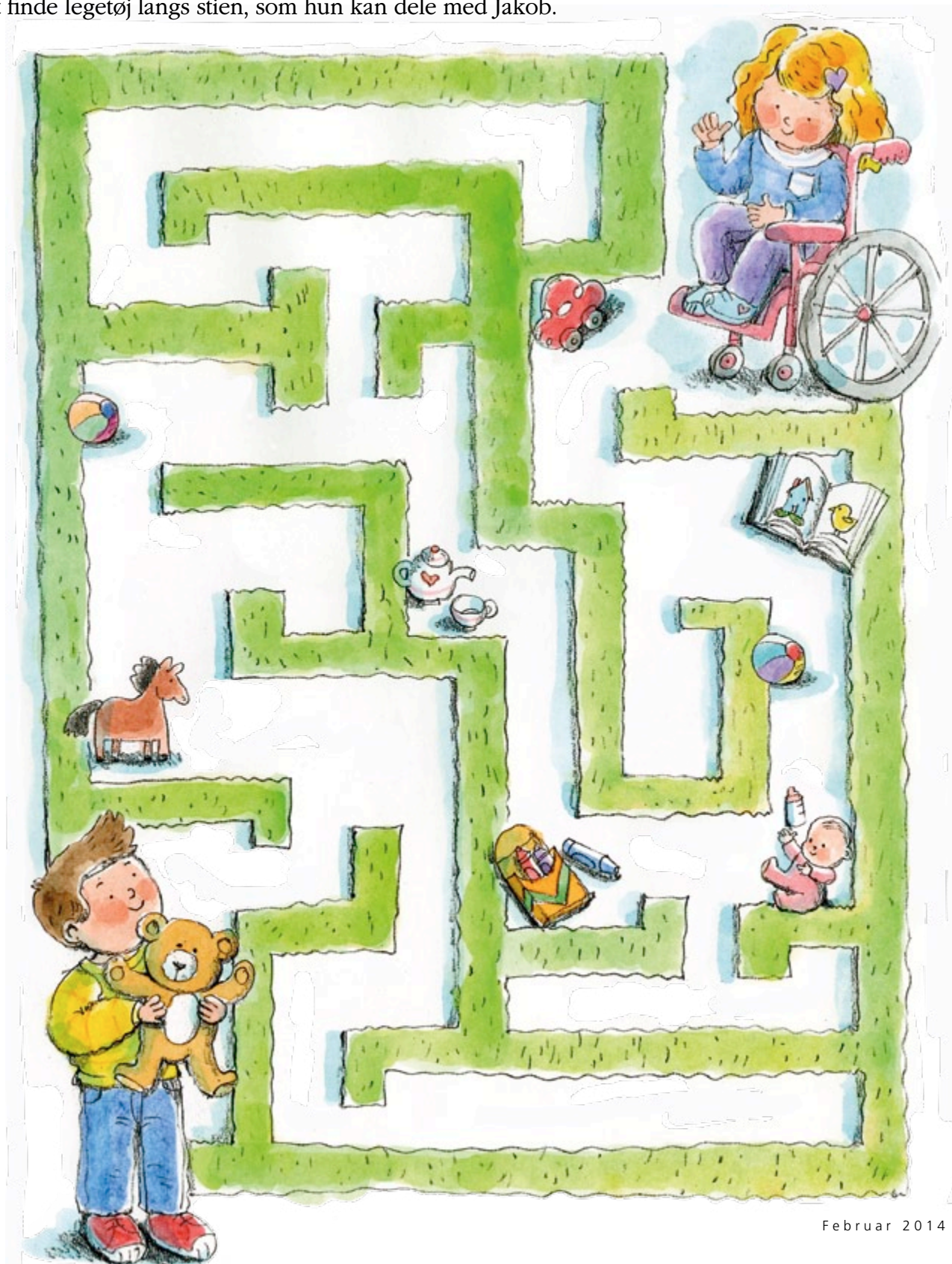

Ja, husk det!
Husk det! ■

Hjælp Emma med at finde Jakob

Emma kan godt lide at følge Jesus ved at vise kærlighed til alle. I dag vil hun gerne lege med sin ven Jakob. Hjælp Emma med at finde legetøj langs stien, som hun kan dele med Jakob.

ADVARSLER

Jerry Peak

Jeg kører normalt på en af de lokale motorveje på vej til arbejde. Det er den hurtigste og nemmeste vej dertil. Jeg prøver at tage af sted tidligt om morgenen, så jeg ikke ender i den tunge trafik, hvor alt går langsomt og der sker mange ulykker.

En morgen kom jeg dog senere af sted end normalt og endte i tæt trafik. Idet jeg kørte ind på motorvejen, tænkte jeg på mit skriftstudium fra denne morgen. Jeg havde fået tilskyndelse om, at jeg fokuserede for meget på verdslige ting og ikke nok på åndelige ting. Mens jeg kørte på arbejde, tænkte jeg på, hvordan jeg kunne være mere opmærksom på åndelige ting i løbet af dagen.

Så lagde jeg mærke til en meddelelse på et af de store elektroniske skilte, der sidder over motorvejen, som advarer bilisterne om ulykker eller vejens forhold. Da jeg kom tættere på, så jeg, at der stod: »Sammenstød forude på Mesa Drive – midterste bane spærret.« Jeg gad ikke besværet med at komme af motorvejen, så jeg overvejede, hvor længe jeg kunne blive på motorvejen, før jeg blev *nødt* til at køre af.

Så slog en anden tanke mig: Hvis jeg ignorerede skiltet, ville jeg så udsætte mig selv for en

Jeg spekulerede på, hvor mange gange jeg havde tilsidesat min åndelige sikkerhed, fordi jeg fokuserede på verdslige ting.

situation, der kunne være farlig? Ignorerede jeg en advarsel, blot fordi jeg ikke ville forstyrre min rutine? Jeg var tilbøjelig til at ignorere advarsel mod min fysiske sikkerhed; hvor ofte havde jeg tilsidesat tilskyndelser om min åndelige sikkerhed?

Mens jeg spekulerede på, hvordan jeg kunne være mere opmærksom over for Ånden, indså jeg, at vor himmelske Fader sikkert sender mig mange meddelelser i løbet af dagen. Jeg spekulerede på, hvor mange gange, jeg var gået glip af hans meddelelser, fordi jeg ikke lyttede efter åndelige tilskyndelser. Jeg forpligtede mig til at blive bedre til det.

Jeg tjekkede trafikken, skiftede bane og kørte af ved næste frakørsel. Ved at bruge byens lokale veje til at komme på arbejde, undgik jeg alle risiciene og farerne ved at blive på motorvejen, mens der blev ryddet op efter ulykken.

Jeg ved, at Herren elsker mig nok til at sende mig sine meddelelser. Jeg må blot være i harmoni med de åndelige tilskyndelser, han sender mig. ■

Forfatteren bor i Arizona, USA.

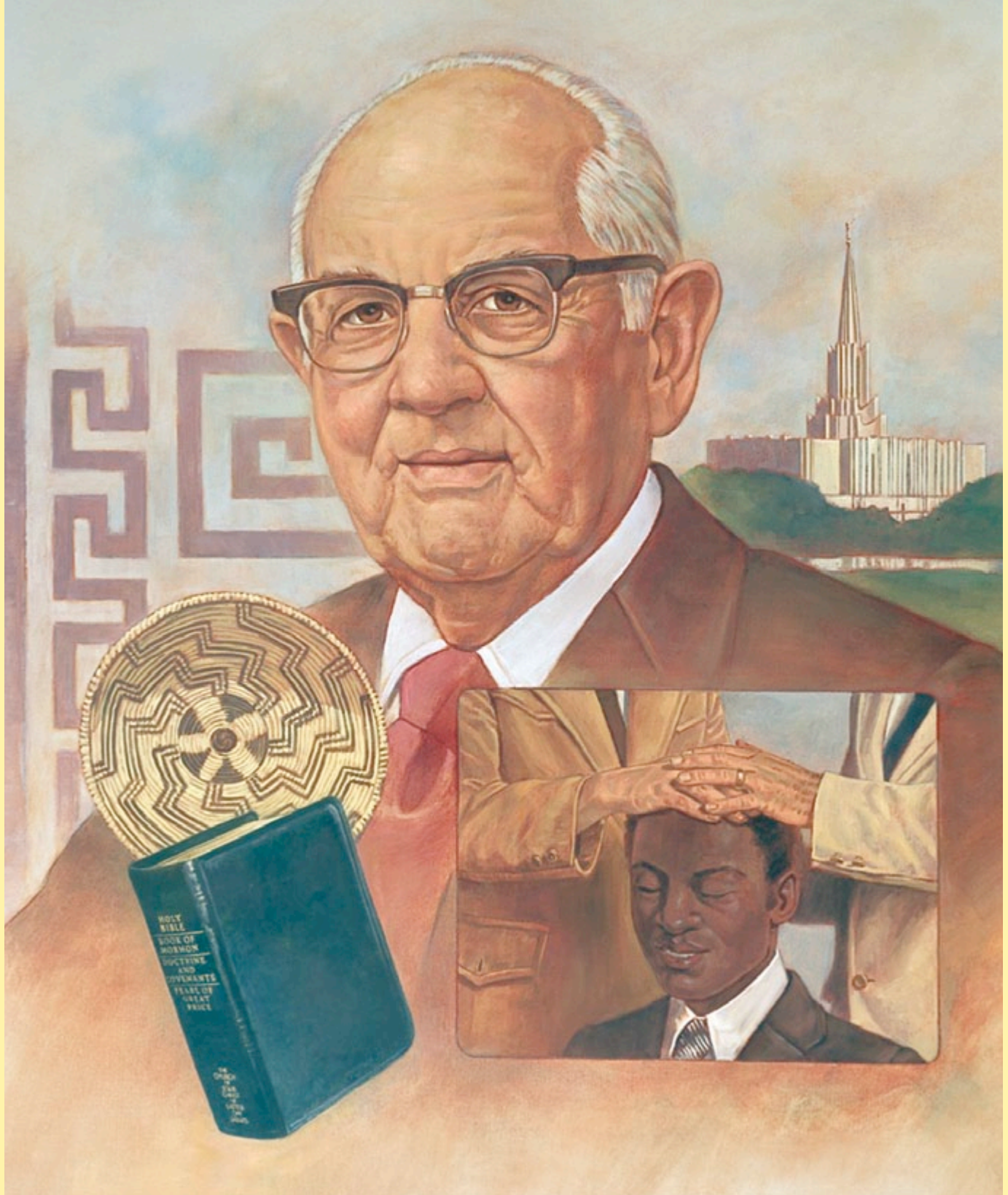

ILLUSTRATION: ROBERT T. BARRETT.

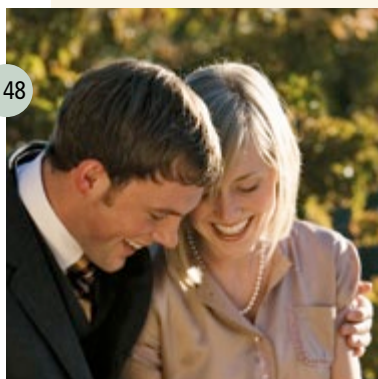
SPENCER W. KIMBALL

Spencer W. Kimball holdt meget af efterkommerne af lamanitterne. **Kurven og mønstret i baggrunden** repræsenterer hans kærlighed til deres kultur. Da han tjente som Kirkens præsident, trykte Kirken nye udgaver af **skrifterne**. Han modtog også åbenbaringen om, at alle værdige mænd kunne bærer **præstedømmet**. Over 20 templer blev indviet, mens han var præsident, heriblandt **templet i Jordan River Utah**.

Også i dette nummer

FOR UNGE VOKSNE

s. 48

TAL, LYT & HAV KÆRLIGHED

Kommunikerer du effektivt med din ægtefælle? En forståelse af disse tre typer for samtale kan hjælpe dig til at styrke jeres forhold.

FOR DE UNGE

TEMPLETS VELSIGNELSER

Når vigtige beslutninger tynger ens sind og sjæl, kan man bringe sine bekymringer til templet og modtage åndelig vejledning.

s. 52

FOR BØRN

s. 66

Høsten

Ånden gav mig en idé: Jeg kunne prøve at blive færdig med at høste inden søndag.